



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jaroslavy Bartošové a přísedících PhDr. Soni Haluzové a RNDr. Ludmily Nezhybové v hlavním líčení konaném dne 28. ledna 2020

takto:

Obžalovaní

- 1. Z. V.**, nar. XXXX v XXXX, jednatel společnosti XXXX, trvale bytem XXXX, XXXX,
- 2. Z. W.**, nar. XXXX v XXXX, starobní důchodce, trvale bytem XXXX, XXXX,
- 3. Ing. K.S.**, nar. XXXX v XXXX, referent XXXX, trvale bytem XXXX, XXXX,

jsou vinni, že

I. obžalovaný Z. W.

jako revizní technik s osvědčením evidenčního čísla 5819/9/09R-EZ-E2/B vyhotovil nejpozději dne 30.10.2010 Zprávu o výchozí revizi elektrického zařízení evidenčního čísla s místem revize: fotovoltaická výrobná Medlov a předmětem revize: nízkonapěťová elektrická instalace fotovoltaické elektrárny, kterou datoval dnem 2.11.2010 a úmyslně nepravdivě v ní uvedl nejen to, že ji vypracoval na základě revize provedené ve dnech 26. 10. - 2. 11.2010, ale zejména to, že ve výrobně je umístěno na pevných konstrukcích v řadách 15 824 kusů fotovoltaických panelů o celkovém výkonu 3,64 MWp, jejichž kabeláž a zapojení revidoval, jakož i popis zapojení jednotlivých panelů a učinil závěr o tom, že "Elektrické zařízení je z hlediska bezpečnosti schopné provozu", ačkoliv věděl, že v době provádění revize není fotovoltaická elektrárna Medlov plně dokončena a schopna provozu, neboť se zde nacházelo maximálně 7 225 kusů

fotovoltaických panelů, čímž zamlčel skutečnost, že jím revidované fotovoltaické zařízení v době revize nebylo dokončeno a jeho bezpečnost jako celku tak nemohla být fakticky ověřena, neboť dalších 8 599 kusů fotovoltaických panelů bylo instalováno a zapojeno až v období po ukončení revizní prohlídky, a v důsledku toho nesplňovala fotovoltaická elektrárna Medlov v době provedení revize podmínky pro provedení výchozí revize elektrického zařízení definované v ČSN 331500 a ČSN 33 2000-6, a takto jednal, přestože věděl, že tato jím vypracovaná Zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení s nepravdivými údaji bude použita jako podklad k tzv. prvému paralelnímu připojení výroby k distribuční síti společnosti E. ON Distribuce, a. s. a především bude použita Energetickým regulačním úřadem v Jihlavě, jako jeden z podkladů pro udělení licence na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů pro firmu XXXXs.r.o. ještě v roce 2010; Energetický regulační úřad pak mj. na základě této Zprávy o výchozí revizi, obsahující nepravdivé údaje vydal dne 13.12.2010 Rozhodnutí č. j. 12646-/2010-ERU, kterým udělil licenci č. 111017299 společnosti XXXXs.r.o. k výrobě elektřiny ve výrobě FVE Medlov, které nabylo právní moci dne 13. 12. 2010, čímž obžalovaný Z. W. umožnil obžalovanému Z.V., jako jedinému jednateři společnosti XXXXs.r.o., předstírat v řízení před Energetickým regulačním úřadem v Jihlavě stav plné dokončenosti fotovoltaické elektrárny Medlov a neoprávněně tak získat licenci pro její provoz; na základě této neoprávněně vydané licence byla fotovoltaická elektrárna Medlov nesprávně považována za fotovoltaický zdroj uvedený do provozu v období od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010, čímž společnosti Gilose, s.r.o. vznikl neoprávněný nárok na garantovanou výkupní cenu elektřiny z fotovoltaických zdrojů, uvedených do provozu v roce 2010, ve výši 12 150 Kč za vyrobenou 1 MWh po dobu 20 let, oproti výkupní ceně pro výrobu z elektřiny z fotovoltaických zdrojů, uvedených do provozu v roce 2011, která činila 5 500 Kč za 1 MWh po dobu 20 let; a také došlo k uzavření smluv s odběrateli elektrické energie a k neoprávněné fakturaci částek za dodávky elektrické energie distribuční společnosti resp. jejím právním nástupcům a také k neoprávněnému obohacení společnosti Gilose, s.r.o., která za období od 1. 1. 2011 do 30. 6. 2016 vyrobila a dodala svým odběratelům celkem 21 020 494 kWh elektrické energie, za kterou fakturovala částku v celkové výši 246 778 873,59 Kč, přičemž při uvedení FVE do provozu a získání licence až po dni 1. 1. 2011 by mohla nárokovat cenu pouze ve výši 116 521 947,82 Kč, čímž společnost Gilose, s.r.o. neoprávněně získala částku 151 761 773,89 Kč, přičemž v budoucnu po dobu předpokládané životnosti fotovoltaické elektrárny a garantované výkupní ceny za dodávky elektřiny z fotovoltaických zdrojů mohl celkový rozdíl ve vyplacené podpoře dosáhnout výše cca 436,3 milionů Kč, a to v období od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2012 na úkor společnosti E.ON Distribuce, a. s., která však cenu refinancovala od spotřebitelů elektrické energie a z dotací České republiky a dále v období od 1. 1. 2013 nejméně do 30. 6. 2016 na úkor společnosti E.ON Energie, a. s., která cenu průběžně refinancovala od společnosti XXXX a. s., jejímž 100% vlastníkem je Česká republika, která je tak primárním poškozeným.

II. obžalovaný Ing. K.S.

jako vedoucí Stavebního úřadu Městského úřadu v Židlochovicích provedl dne 4. 11. 2010 v souladu s ustanovením § 122 odst. 2 zák. č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu ve znění pozdějších předpisů kontrolu fotovoltaické elektrárny společnosti Gilose, s. r. o. v Medlově, o této kontrole vyhotovil protokol, v němž uvedl, že probíhá osazování fotovoltaických panelů, avšak následně v rozporu s tímto svým vlastním zjištěním vydal dne 5. 11. 2010 podle § 122 odst. 3 zák. č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu ve znění pozdějších předpisů Kolaudační souhlas s užíváním stavby sp. zn. OÚPSÚ/15793/1-2010-SK, kterým povolil užívání stavby „Fotovoltaická elektrárna Medlov“ s tím, že závěrečná kontrolní prohlídka byla provedena 4. 11. 2010 s výsledkem, že fotovoltaická elektrárna je schopna bezpečného a trvalého užívání, když v odůvodnění tohoto rozhodnutí nepravdivě uvedl, že „závěrečnou kontrolní prohlídkou bylo prověřeno, že stavba byla provedena v souladu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

s uzavřenými veřejnoprávními smlouvami a projektovou dokumentací, ověřenou při povolování její realizace“, a učinil tak závěr, že stavba nebude ohrožovat život a veřejné zdraví, život a zdraví zvířat, bezpečnost nebo životní prostředí ačkoliv takový závěr nemohl učinit, neboť v době provedení závěrečné kontrolní prohlídky, tj. dne 4. 11. 2010, ani v době vydání Kolaudačního souhlasu, tj. 5. 11. 2010, stavba nebyla zcela dokončena, protože z celkového počtu 15824 kusů fotovoltaických panelů zde bylo pouze 7993 kusů fotovoltaických panelů a chybějících 7831 kusů fotovoltaických panelů (tj. cca 49,5 % z jejich celkového počtu), bylo namontováno a zapojeno až po vydání kolaudačního souhlasu, a proto zákonem požadované skutečnosti nemohly být posouzeny vzhledem k rozestavenosti, tj. nedokončenosti této stavby: tímto způsobem obžalovaný Ing. K.S. záměrně vykonal svoji pravomoc v rozporu s ustanovením § 122 odst. 3, odst. 5 zák. č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu ve znění pozdějších předpisů, podle kterého je možno vydat kolaudační souhlas s užíváním stavby za předpokladu, že stavba je úplná a dokončená, když jinak je nutno ve věci zahájit kolaudační řízení, vedoucí k odstranění závad, které však v rozporu s uvedenými ustanoveními zahájeno nebylo a závady včas odstraněny nebyly, a takto jednal, ačkoliv věděl, že jím vydaný Kolaudační souhlas s užíváním stavby sp. zn. OÚPSÚ/15793/1-2010-SK bude použit Energetickým regulačním úřadem v Jihlavě jako jeden z podkladů pro udělení licence a výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů pro společnost Gilose, s. r. o. ještě v roce 2010; Energetický regulační úřad pak mj. na základě tohoto Kolaudačního souhlasu, obsahujícího nepravdivé údaje, vydal dne 13. 12. 2010 Rozhodnutí č. j. 12646-/2010-ERU, kterým udělil licenci č. 111017299 společnosti XXXXs.r.o. k výrobě elektřiny ve výrobě FVE Medlov, které nabylo právní moci dne 13. 12. 2010 a na základě této neoprávněně vydané licence byla fotovoltaická elektrárna Medlov nesprávně považována za fotovoltaický zdroj uvedený do provozu v období od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010, čímž společnosti Gilose, s.r.o. vznikl neoprávněný nárok na garantovanou výkupní cenu elektřiny z fotovoltaických zdrojů, uvedených do provozu v roce 2010, ve výši 12 150 Kč za vyrobenou 1 MWh po dobu 20 let, oproti výkupní ceně pro výrobu z elektřiny z fotovoltaických zdrojů, uvedených do provozu v roce 2011, která činila 5 500 Kč za 1 MWh po dobu 20 let; došlo také k uzavření smluv s odběrateli elektrické energie a k neoprávněné fakturaci částek za dodávky elektrické energie distribuční společnosti resp. jejím právním nástupcům a také k neoprávněnému obohacení společnosti Gilose, s.r.o., která za období od 1. 1. 2011 do 30. 6. 2016 vyrobila a dodala svým odběratelům celkem 21 020 494 kWh elektrické energie, za kterou fakturovala částku v celkové výši 246 778 873,59 Kč, přičemž při uvedení FVE do provozu a získání licence až po dni 1. 1. 2011 by mohla nárokovat cenu pouze ve výši 116 521 947,82 Kč, čímž společnost Gilose, s.r.o. neoprávněně získala částku 151 761 773,89 Kč, přičemž v budoucnu po dobu předpokládané životnosti fotovoltaické elektrárny a garantované výkupní ceny za dodávky elektřiny z fotovoltaických zdrojů mohl celkový rozdíl ve vyplacené podpoře dosáhnout výše cca 436,3 milionů Kč, a to v období od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2012 na úkor společnosti E.ON Distribuce, a. s., která však cenu refinancovala od spotřebitelů elektrické energie a z dotací České republiky a dále v období od 1. 1. 2013 nejméně do 30. 6. 2016 společností E.ON Energie, a. s., která cenu průběžně refinancovala od společnosti XXXX a. s., jejímž 100% vlastníkem je Česká republika, která je tak primárním poškozeným.

III. obžalovaný Z. V.

v úmyslu získat neoprávněný majetkový prospěch pro firmu Gilose, s. r. o., jako provozovatele fotovoltaické elektrárny Medlov, který spočíval v neoprávněném nárokování garantované výkupní ceny dodávané elektrické energie platné pro zařízení uvedená do provozu v roce 2010 ve výši 12 150 Kč za vyrobenou 1 MWh oproti garantované výkupní ceně ve výši 5 500 Kč za dodávanou elektrickou energii ze zařízení uvedených do provozu v období od 1. 1. 2011 jednal tak, že jako jediný jednatel společnosti Gilose, s. r. o. podal dne 19. 10. 2010 na Energetický regulační úřad se sídlem v Jihlavě, Masarykovo náměstí 5, Žádost o udělení licence pro podnikání

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

v energetických odvětvích pro právnické osoby – společnost Gilose, s. r. o., k níž byly 15. 11. 2010 předloženy podstatné doklady pro udělení licence, a to Předávací protokol ze dne 30. 10. 2010, Kolaudační souhlas ze dne 5. 11. 2010 a Revizní zpráva ze dne 30. 10. 2010, které měly dokladovat, že fotovoltaická elektrárna Medlov je zcela dokončená a schopná bezpečného provozu, ačkoliv věděl, že tyto rozhodující dokumenty obsahují nepravdivé údaje, neboť sám dne 30. 10. 2010 podepsal Předávací protokol, jehož předmětem bylo předání fotovoltaické elektrárny Medlov o výkonu 3,7 MWp s datem dokončení díla 30. 10. 2010 (pozn. zjevně mylně uvedený rok 2000), ačkoliv věděl, že k tomuto datu nebyla fotovoltaická elektrárna Medlov zcela dokončena, neboť montáže fotovoltaických panelů v množství nejméně 8559 kusů i jiné stavební práce nadále probíhaly, a k datu deklarovanému v Předávacím protokole jako okamžik dokončení díla nebyla fotovoltaická elektrárna jako celek dokončena, přičemž tento Předávací protokol s nepravdivými údaji podepsal s vědomím, že bude použit v rámci licenčního řízení, vedeného u Energetického regulačního úřadu v Jihlavě, na základě jím podané žádosti o udělení licence pro firmu Gilose, s. r. o. a výrobní fotovoltaická elektrárna Medlov, neboť osvědčuje přechod vlastnictví k fotovoltaické elektrárně na společnost Gilose, s. r. o., dále rovněž věděl, že Revizní zpráva zpracovaná revizním technikem obžalovaným Z. W., předkládaná rovněž Energetickému regulačnímu úřadu k tomuto licenčnímu řízení, obsahuje nepravdivé údaje, neboť v době provedení revize a zpracování Revizní zprávy nebylo revidované zařízení, tj. fotovoltaická elektrárna Medlov, dostavěné, protože až po provedení revize a zpracování revizní zprávy bylo na stavbu dodáno, namontováno a zapojeno dalších 8559 kusů fotovoltaických panelů, jejichž zapojení podléhá této revizi, tedy celkem 54 % panelů z celkového počtu 15824 kusů panelů, bylo namontováno a zapojeno až po provedení revize, a obžalovaný Z. V. tak věděl, že předkládá Energetickému regulačnímu úřadu tuto Revizní zprávu, která obsahuje nepravdivé údaje o tom, že revidované zařízení je z hlediska bezpečnosti jako celek schopné provozu, což neodpovídá skutečnému stavu; dne 4. 11. 2010 se zúčastnil závěrečné kontrolní prohlídky stavby fotovoltaické elektrárny Medlov za účasti mj. obžalovaného Ing. K. S. jako zástupce Stavebního úřadu v Židlochovicích, a zde viděl, že fotovoltaická elektrárna Medlov je dokončena pouze zčásti, neboť sem nebylo dodáno, nainstalováno a zapojeno k tomuto dni ještě nejméně 7831 kusů fotovoltaických panelů (tj. cca 49,5 % z celkového počtu panelů), ani odpovídající kabeláž a nebyly hotové ani veškeré konstrukce pro panely, stavba tak byla dokončena méně, než z jedné poloviny, přesto akceptoval Kolaudační souhlas vydaný dne 5. 11. 2010 obžalovaným Ing. K. S. jako zástupcem Stavebního úřadu Městského úřadu v Židlochovicích, který obsahoval nepravdivé údaje o tom, že stavba je dokončená, schopná bezpečného provozu, a také tento Kolaudační souhlas nechal, jako jeden z podstatných dokumentů, doručit Energetickému regulačnímu úřadu v Jihlavě, a to za účelem získání licence k provozování fotovoltaické elektrárny Medlov společností Gilose, s. r. o., ačkoliv ve skutečnosti pro vydání licence č. 111017299 Energetickým regulačním úřadem v Jihlavě, a to jeho Rozhodnutím ze dne 13. 12. 2010 č. j. 12646-6/2010-ERU nebyly splněny podmínky a úmyslně tak tajil před Energetickým regulačním úřadem podstatnou skutečnost, tedy to, že v době provedení revize elektrického zařízení, tj. ke dni 30. 10. 2010 ani v době vydání kolaudačního souhlasu dne 5. 11. 2010 nebyla výrobní dokončena a současně věděl, že tyto dokumenty budou použity jednak k protiprávnímu získání licence společností Gilose, s. r. o. na provoz fotovoltaické elektrárny Medlov a jednak k jejímu připojení k distribuční síti společnosti E. ON Distribuce, a. s., následně také k uzavření smluv s odběrateli elektrické energie společnostmi E. ON Distribuce, a. s. a E. ON Energie, a. s., k neoprávněné fakturaci částek za dodávky elektrické energie distribuční společnosti, případně jejím právním nástupcům, a v konečném důsledku tak k neoprávněnému obohacení společnosti Gilose, s. r. o.; na základě této neoprávněné získané licence a provedení tzn. prvního paralelního připojení do distribuční soustavy dne 13. 12. 2010, jakož i v důsledku následného prezentování nepravdivých informací o dokončenosti výroby, resp. zamlčení informací o její nedokončenosti v době vydání licence vůči společnosti E. ON Distribuce, a. s. při uzavření Smlouvy o dodávce elektřiny, vyrobené z obnovitelného zdroje, s převzetím závazku dodat elektřinu do elektrizační soustavy č. 2010-

S710890 ze dne 21. 12. 2010 byl při následné pravidelné měsíční výkupních cen a zeleného bonusu byl uplatňován společností Gilose, s. r. o. především nárok na garantovanou výkupní cenu za vyrobenou elektrickou energii ze zdroje uvedeného do provozu v roce 2010 ve výši 12 150 Kč za vyrobenou 1 MWh po dobu 20 let s garantovaným meziročním nárůstem výkupní ceny v intervalu 2 – 4 % ročně, a to vše po dobu ekonomické životnosti této výrobní, v souladu s § 2 vyhl. č. 140/2009 Sb. o způsobu regulace cen v energetických odvětvích a postupech pro regulaci cen oproti výkupní ceně pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2011 ve výši pouze 5 500 Kč za vyrobenou 1 MWh; když takto jen za období od 1. 1. 2011 do 30. 6. 2016 vyrobila a dodala svým odběratelům celkem 21 020 494 kWh elektrické energie, za kterou fakturovala částku v celkové výši 246 778 873,59 Kč, přičemž při uvedení FVE do provozu a získání licence až po dni 1. 1. 2011 by mohla nárokovat cenu pouze ve výši 116 521 947,82 Kč, čímž společnost Gilose, s.r.o. neoprávněně získala částku 151 761 773,89 Kč, přičemž v budoucnu, po dobu předpokládané životnosti fotovoltaické elektrárny a garantované výkupní ceny za dodávky elektřiny z fotovoltaických zdrojů mohl celkový rozdíl ve vyplacené podpoře dosáhnout výše cca 436,3 milionů Kč, a to v období od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2012 na úkor společnosti E.ON Distribuce, a. s., která však cenu refinancovala od spotřebitelů elektrické energie a z dotací České republiky a dále v období od 1. 1. 2013 nejméně do 30. 6. 2016 na úkor společnosti E.ON Energie, a. s., která cenu průběžně refinancovala od společnosti XXXX a. s., jejímž 100% vlastníkem je Česká republika, která je tak primárním poškozeným

tedy

I. obžalovaný Z. W.

jednak opatřením prostředků úmyslně usnadnil jinému, aby jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, zamlčí podstatné skutečnosti a způsobí tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu a jednak dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo ke spáchání trestného činu spočívajícího v tom, že opatřením prostředků úmyslně usnadní jinému, aby jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, zamlčí podstatné skutečnosti a způsobí tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání činu nedošlo.

II. obžalovaný Ing. K.S.

jednak jako úřední osoba v úmyslu způsobit jinému škodu vykonal svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu a jednak dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo ke spáchání trestného činu spočívajícího v tom, že jako úřední osoba v úmyslu způsobit jinému škodu vykonal svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu a způsobí takovým činem škodu velkého rozsahu, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo.

II. obžalovaný Z. V.

jednak jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, zamlčel podstatné skutečnosti a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu a jednak dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo ke spáchání trestného činu spočívajícího v tom, že uvedl někoho v omyl, zamlčí podstatné skutečnosti a způsobí tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo.

tím spáchali

obžalovaný Z. W.

pomoc podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k zvlášť závažnému zločinu podvodu podle § 209 odst. 1 odst. 5 písm. a) trestního zákoníku zčásti dokonanému a zčásti nedokonanému ukončenému ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku.

obžalovaný Ing. K.S.

zvlášť závažný zločin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku zčásti dokonaného a zčásti nedokonaného ukončeného ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku

obžalovaný Z. V.

Zvlášť závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku zčásti dokonaného a zčásti nedokonaného ukončeného ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku

za to se odsuzují

obžalovaný Z. W.

Podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku za použití § 58 odst. 1, odst. 5 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tři) roků.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 5 (pět) let.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu výkonu práce revizního technika na dobu (5 let).

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku a § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 100 000 Kč, což představuje výměru 100 denních sazeb, kdy výše jedné denní sazby činí 1 000 Kč.

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se pro případ, že by výkon peněžitého trestu mohl být změřen, stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání 5 (pět) měsíců.

obžalovaný Ing. K.S.

podle § 329 odst. 3 trestního zákoníku a § 58 odst. 1, odst. 5 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tři) roků.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 5 (pět) let.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu výkonu zaměstnání ve státní správě v pozici úřední osoby na dobu 5 (pět) let.

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku a § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 100 000 Kč, což představuje výměru 100 denních sazeb, kdy výše jedné denní sazby činí 1 000 Kč.

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se pro případ, že by výkon peněžitého trestu mohl být změřen, stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání 5 (pět) měsíců.

obžalovaný Z. V.

Podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 7 (sedm) let a 6 (šest) měsíců.

Podle § 56 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, členu statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech na dobu 10 (deset) let.

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku a § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výměře (5 mil. Kč), což představuje výměru 500 denních sazeb, kdy výše jedné denní sazby činí částku 10 000 Kč.

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se pro případ, že by výkon peněžitého trestu mohl být zmařen, stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání 2 (dvou) let.

Podle § 101 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku se společnosti XXXX s.r.o., IČO: XXXX, t.č. se sídlem XXXX, XXXX, XXXX ukládá zabránění věci, a to peněžních prostředků složených na účtu č. XXXX/XXXX, vedeném u XXXX, IČO: XXXX, se XXXX, a to v plné výši uložené zde pod variabilním symbolem XXXX, ke dni 28. 1. 2020.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškození:

- Česká Republika, zastoupená XXXX, XXXX, XXXX, IČ XXXX,
- XXXX, IČ XXXX, se sídlem XXXX, XXXX, XXXX,

odkazují se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci podal dne 11. 6. 2018 u zdejšího soudu obžalobu na Z. V., Z. W. a ing. K. S. pro spáchání trestné činnosti majetkového charakteru v souvislosti s výstavbou a uvedením do provozu fotovoltaické elektrárny Medlov (dále jen FVE).

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

Jednání každého z obžalovaných je podrobně popsáno ve výroku obžaloby i ve výroku tohoto rozsudku, přesto však považuje nalézací soud za nezbytné stručně rekapitulovat podstatné údaje uvedené v obžalobě. Obžalovaný Z. W. se měl trestného jednání dopustit jako revizní technik tím, že nejpozději 30. 10. 2010 vypracoval zprávu o výchozí revizi elektrického výrobního zařízení, která se týkala právě FVE Medlov a obsahovala nepravdivé údaje. Obžalovaný ing. K.S. se měl trestného jednání dopustit jako vedoucí Stavebního úřadu Městského úřadu v Židlochovicích tím, že pro tuto FVE vydal dne 5. 11. 2010 kolaudační souhlas, ačkoliv nebyly splněny zákonné podmínky. Obžalovaný Z. V. se trestného jednání měl dopustit jako jednatel společnosti XXXXs. r. o., která byla investorem FVE Medlov, a to tím, že jednak podepsal předávací protokol, jehož předmětem bylo předání FVE Medlov s datem dokončení 30. 10. 2010, přičemž tento předávací protokol společně s revizní zprávou, zpracovanou obžalovaným Z. W. a kolaudačním souhlasem, vydaným obžalovaným ing. K. S., a spolu s dalšími potřebnými dokumenty předložil Energetickému regulačnímu úřadu (dále jen ERÚ) se žádostí o vydání licence, která byla na podkladě těchto dokumentů s nepravdivými údaji vydána 13. 12. 2010. Trestné jednání obžalovaného Z. V. je v obžalobě kvalifikováno jako zvlášť závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku zčásti dokonáný, zčásti nedokonáný, ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, trestné jednání obžalovaného Z. W. je pak kvalifikováno jako pomoc podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k tomuto zločinu podvodu, jehož se měl dopustit obžalovaný Z. V.. Trestné jednání obžalovaného ing. K. S. je kvalifikováno jako zvlášť závažný zločin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), b) trestního zákoníku zčásti dokonáný, zčásti ukončený ve stádiu pokusu. V důsledku trestného jednání obžalovaných získala FVE Medlov licenci od ERÚ dne 13. 12. 2010, tedy ještě v roce 2010, čímž měla nárok na podstatně výhodnější garantovanou výkupní cenu, a to ve výši 12.150 Kč za vyrobenou 1MWh po dobu 20 let, dokonce s garantovaným meziročním nárůstem výkupní ceny v intervalu 2-4% ročně po dobu ekonomické životnosti. Pokud by byla licence udělena až po dni 1. 1. 2011 představovala by výkupní cena pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů částku 5.500 Kč za vyrobenou 1 MWh.

2. Vzhledem k tomu, že se jedná o ne zcela typickou trestnou činnost majetkového charakteru považuje nalézací soud za nezbytné stručně nastínit tehdy platnou právní úpravu, která v konečném důsledku poskytuje adekvátní podklad pro rozbor skutkových zjištění, jakož i pro skutkové a právní závěry nalézacího soudu.

Právní úprava

3. Činnost FVE byla v uvedené době, tj. prakticky až do konce roku 2012, upravena zákonem č. 180/2005 Sb. o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a o změně některých zákonů. Podle § 3 odst. 1 tohoto zákona se podpora vztahovala na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů, vyrobenou v zařízeních v České republice za využití obnovitelných zdrojů, s výjimkou větrných elektráren, umístěných na rozloze 1 km² o celkovém instalovaném výkonu nad 20 MWe. Podle § 4 odst. 1 tohoto zákona provozovatelé distribučních soustav byli povinni na svém, licencí vymezeném, území přednostně připojit k přenosové soustavě nebo k distribučním soustavám zařízení podle § 3 za účelem přenosu nebo distribuce elektřiny z obnovitelných zdrojů, pokud o to výrobce elektřiny z obnovitelných zdrojů požádal a pokud splňoval podmínky připojení a dopravy elektřiny stanovené zvláštním předpisem. Za tento zvláštní předpis je třeba považovat zákon č. 458/2000 Sb., tzv. energetický zákon. Podle § 3 odst. 3 energetického zákona mohou podnikat v energetických odvětvích na území České republiky, a to za podmínek stanovených tímto zákonem osoby pouze na základě licence udělené Energetickým regulačním úřadem. Fyzická nebo právnická osoba, která žádá o udělení licence musela mj. prokázat, že má dostatečné finanční a technické předpoklady k zajištění výkonu licencované činnosti a povinností bylo dále doložit vlastnické nebo užívací právo k energetickému Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

zařízení, které má sloužit k výkonu licencované činnosti (§ 5 odst. 3 zákona č. 458/2000 Sb). Energetické zařízení muselo mít technickou úroveň odpovídající právním předpisům a technickým normám. Podmínky udělení licence byly vymezeny v ustanovení § 7 odst. 1 tohoto zákona, když licence se udělovala na základě písemné žádosti, k níž bylo nutno (podle § 7 odst. 4 písm. d), e) tohoto zákona) připojit doklady prokazující finanční a technické předpoklady a doklady prokazující vlastnické nebo užívací právo k technickému zařízení.

4. Prováděcí vyhláška č. 426/2005 Sb. o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, která byla účinná v roce 2010 (č. l. 1056-1059), stanovila technické předpoklady u předčasného užívání energetických zařízení před jejich dokončením, které se prokazovaly povolením k předčasnému užívání stavby před jejím úplným dokončením a dále dokladem prokazujícím splnění požadavků k zajištění bezpečnosti práce (tzv. revizní zpráva), stanovených zvláštním právním předpisem. Tímto právním předpisem bylo ustanovení § 6c odst. 1 písm. a) zákona č. 174/1968 Sb. o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, podle něhož organizace a podnikající fyzické osoby zajistí při uvádění do provozu a při provozování vyhrazených technických zařízení bezpečnostní opatření a provedení prohlídek, revizí a zkoušek ve stanovených případech. Podle § 7 odst. 1 písm. c), d) citované vyhlášky prokazoval žadatel vlastnické právo k energetickému zařízení, a to mj. smlouvou na základě které dochází k převodu vlastnického práva k movitému energetickému zařízení anebo smlouvou, ze které je zřejmé, že žadatel je vlastníkem daného movitého energetického zařízení. Podle § 7 odst. 4 citované vyhlášky, nebylo-li možno nabytí vlastnického práva k energetickému zařízení prokázat způsoby uvedenými v odst. 1, bylo možno nabytí vlastnického práva nebo užívacího práva k energetickému zařízení doložit i jiným způsobem, nevzbuzujícím důvodné pochybnosti. Licenci bylo možné vydat pouze na podkladě těchto dokladů, které byly tzv. povinnými důkazy a předkládaly se spolu s žádostí o udělení licence, a to společně s dalšími důkazy, mj. prokazujícími finanční předpoklady. Celé řízení o vydání licence je řízením správním, a proto se v souladu s ustanovením § 1 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., tzv. správního řádu postupovalo právě podle tohoto předpisu. Podle § 50 správního řádu je podkladem pro vydání rozhodnutí návrh účastníků, dále důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední povinnosti, listiny od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé. Podle správního řádu tyto podklady správní orgán hodnotí podle své úvahy, přičemž pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho co uvedli účastníci. V rámci licenčního řízení proto jako podklad pro rozhodnutí mohou sloužit i jiné důkazy, které účastníci řízení navrhnou.
5. Podle § 6 odst. 1 zákona č. 180/2005 Sb. byl ERÚ zmocněn ke stanovení výkupní ceny za elektřinu z obnovitelných zdrojů samostatně pro jednotlivé druhy obnovitelných zdrojů a zelené bonusy, a to vždy na kalendářní rok dopředu. Výkupní ceny elektřiny z obnovitelných zdrojů a tzv. zelené bonusy byly pro inkriminované období stanoveny cenovým rozhodnutím ERÚ č. 4/2009 Sb. ze dne 3. 11. 2009, resp. č. 5/2009 ze dne 23. 11. 2009. Pro zařízení vyrábějící elektřinu s využitím slunečního záření s instalovaným výkonem nad 30 kW uvedené do provozu od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010 byla stanovena výkupní cena elektřiny dodané do sítě částkou 12.150 Kč za 1 MWh a výše zeleného bonusu byla stanovena částkou 11.180 Kč za 1 MWh.
6. Zákon č. 180/2005 Sb. byl novelizován zákonem č. 137/2010 Sb. s účinností od 1. 1. 2011 a ve spojení s cenovým rozhodnutím ERÚ č. 2/2010 ze dne 8. 11. 2010 došlo k výraznému snížení výkupních cen elektřiny z fotovoltaických zdrojů. Pro zdroje s instalovaným výkonem nad 100 kW uvedené do provozu od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2011 byla stanovena výkupní cena elektřiny dodané do sítě na částku 5.500 Kč za 1 MWh a u zelených bonusů na částku 4.500 Kč na 1 MWh, což představuje pokles o 55% v případě výkupních cen a 60% v případě zelených bonusů oproti výkupním cenám stanoveným pro zařízení uvedená do provozu v roce 2010. Ze změny této platné právní úpravy lze, podle názoru nalézacího soudu, dovodit motivaci všech investorů,

kterí měli rozestavěné FVE v roce 2010 k tomu, aby je uvedli do provozu ještě v roce 2010, nikoliv až v roce 2011, event. později.

7. Nezbytným předpokladem pro získání této výkupní ceny bylo pochopitelně udělení příslušné licence, tj. oprávnění k podnikání v energetickém odvětví. Dále pak bylo nezbytné uvedení příslušné výrobní do provozu právě do konce roku 2010. Do 31. 12. 2010 platilo cenové rozhodnutí ERÚ č. 4/2009, podle jehož bodu 1.9. u nově zřizované výrobní elektrárny nebo zdroje se uvedením do provozu rozumí den kdy výrobce začal v souladu s rozhodnutím o udělení licence a vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti vyrábět elektrinu a dodávat do elektrizační soustavy při uplatnění podpory formou výkupních cen, nebo kdy poprvé začal vyrábět elektrinu při uplatnění podpory formou zelených bonusů. Nezbytným předpokladem pro uplatnění nároku na výkupní cenu nebo zelený bonus bylo tedy pravomocné rozhodnutí o udělení licence, které je rozhodnutím správním.
8. Podstatou tohoto trestního řízení proto bylo především posouzení pravdivosti údajů uvedených v rozhodujících dokumentech, a to revizní zprávě a kolaudačním souhlasu, na jejichž podkladě byla ERÚ vydána licence pro provozování FVE Medlov. Zásadní bylo prokázání toho, zda v rámci licenčního řízení byly ERÚ, tj. orgánu rozhodujícímu o udělení licence, předloženy doklady s pravdivými údaji, tj. takovými, které deklarovaly skutečný stav FVE Medlov, nebo zda naopak byly předloženy dokumenty s nepravdivými údaji. V takovém případě by došlo k vydání rozhodnutí o udělení licence bez splnění zákonných podmínek díky tomu, že správní orgán, tj. ERÚ byl uveden v omyl. Takové vylákání licence pro provoz FVE Medlov ještě v roce 2010 díky uvedení v omyl ERÚ by pochopitelně bylo motivováno cílem získat podstatně vyšší výkupní ceny, tj. ceny platné pro FVE uvedené do provozu v roce 2010 oproti výkupním cenám platným pro FVE uvedeným do provozu až v roce 2011 a později. Základem důkazního řízení bylo posouzení otázky, zda firmě XXXXs. r. o. byla licence pro provozování FVE Medlov udělena oprávněně, nebo v případě neoprávněného udělení licence, zda k tomu došlo na základě prokázaného trestněprávně významného jednání každého z obžalovaných.
9. V souvislosti s argumentací obhajoby považuje nalézací soud za nezbytné, rovněž na úvod skutkových zjištění, upozornit na skutečnost, že dokazování nesměřovalo k prokázání stavu elektrárny ke dni 31. 12. 2010, tj. zda byla či nebyla dokončena, event. byla dokončena pouze částečně, neboť předmětem dokazování bylo to, zda licence vydaná ERÚ byla vydána na základě dokumentů obsahujících pravdivé nebo naopak nepravdivé skutečnosti. Platná licence je totiž nezbytným předpokladem jednak pro uvedení FVE do provozu a jednak pro uplatnění nároku na zvýhodněné výkupní ceny. V této souvislosti lze odkázat na rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci sp. zn. 5 To 56/2016, z jehož odůvodnění je zřetelný právní názor spočívající v tom, že „i kdyby byly FVE z podstatné části dokončeny, není možné nijak zpětně prokazovat podmínku bezpečnosti tohoto zařízení ...“. Jinak řečeno výhodnější výkupní ceny lze nárokovat pouze za předpokladu řádného předchozího vydání licence. V opačném případě, tedy pokud by dodatečně např. v roce 2011 bylo zjištěno, že licence byla vydána neoprávněně, tj. např. na základě nepravdivé revizní zprávy nebo nepravdivého kolaudačního rozhodnutí a rozhodnutí o vydání licence by bylo zrušeno, logicky by tak provozovatel příslušné FVE nemohl nárokovat výhodnější výkupní cenu, která se vztahovala pouze na zařízení uvedená do provozu v roce 2010. Nová licence by totiž byla vydána až v roce 2011 a později, nikoliv v roce 2010.

Skutková zjištění

10. Na základě důkazů provedených u hlavního líčení učinil nalézací soud tato skutková zjištění, která směřovala primárně k prokázání toho, zda se skutek stal a zda se na něm svým jednáním v potřebném rozsahu podílel každý z obžalovaných. Souhrnně lze k provedeným důkazům uvést, že v průběhu dokazování u hlavního líčení nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by svědčily o

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

tom, že některý z důkazů je tzv. neprocesní, tedy že byl opatřen v rozporu s procesními předpisy. U žádného z listinných důkazů rovněž nebyly zjištěny pochybnosti o jeho pravosti a nalézací soud takto provedené důkazy považoval za věrohodné, dokumentující skutečný stav prokazované věci. Obdobně tomu bylo i u svědeckých výpovědí. Zde je však třeba připustit, že jednotlivé výpovědi měly různou důkazní hodnotu, jak je u nich dále rozvedeno. Důvodně se lze domnívat, že negativní roli sehrál výrazný časový odstup téměř 10 let od skutkových událostí. Vzhledem k tomu, že svědkové, vyslechnutí u hlavního líčení, podali v přípravném řízení pouze vysvětlení, o němž byl sepsán úřední záznam, nemohl je soud u hlavního líčení konfrontovat s jejich předchozí výpovědí, event. její příslušné pasáže provést přečtením např. v souladu s právní úpravou § 211 trestního řádu. Soud vycházel při svém rozhodování z důkazů provedených u hlavního líčení, z nichž učinil odpovídající skutková zjištění a každý důkaz hodnotil jednotlivě, pak i v kontextu a vzájemných souvislostech s dalšími provedenými důkazy, zejména z hlediska jeho věrohodnosti a pravdivosti.

11. **Výpisem z obchodního rejstříku firmy XXXXs. r. o.** (č. l. 249, 286 a další) bylo prokázáno, že tato firma byla zapsána do obchodního rejstříku 14. 12. 2009 s IČO: XXXX, a sídlem XXXX, XXXX, XXXX. Od 22. 12. 2009 byl jediným jednatelem této společnosti obžalovaný Z. V.. Až dne 20. 12. 2016 byla společnost převedena na jiné vlastníky. Jejimi společníky se stali firma Holson s. r. o. a J. J., nar. XXXX, který se stal současně jediným jednatelem této společnosti (výpis z OR č. l. 2913, notářský zápis o prodeji společnosti č.l. 2914 a násl.). **Smlouvou o dílo** (č. l. 1066-1077) bylo prokázáno, že ji uzavřel obžalovaný Z. V., jako zástupce a jednatel společnosti XXXXs. r. o., na straně objednatele s firmou XXXX Energetický Development s. r. o., kterou zastupoval jednatel ing. T. N., na straně zhotovitele. Smlouva o dílo byla uzavřena podle § 536 a násl. obchodního zákoníku a týkala se vyprojektování a výstavby FVE na klíč, včetně zajištění související realizační dokumentace. Místem pro realizaci FVE jsou vymezené pozemky v kú. Medlov, okres Brno-venkov a instalovaný výkon FVE je 3,7 MWp. Předmětem smlouvy (čl. 3.2.) je komplexní dodávka a montáž pozemní FVE, včetně prováděcí projektové dokumentace a výchozí revizní zprávy. Stavba bude provedena způsobem „na klíč“, k dokončení díla mělo dojít 31. 7. 2010 (čl. 4.1.4.), když celková cena FVE 3,7MWp činila 305.283.000 Kč (čl. 5.1.). K této smlouvě byly uzavřeny dodatky, a to 28. 4. 2010 **Dodatek č. 1** (č. l. 1079), který se týkal změn platebních podmínek a fakturace, dále 24. 6. 2010 **Dodatek č. 2** (č. l. 1083), který se týkal předmětu díla s tím, že strany se výslovně dohodly o tom, že v rámci realizace FVE o výkonu 3,7 MWp dodá a namontuje zhotovitel polykrystalické fotovoltaické panely LDK Solar 230 Wp podle technické specifikace. **Dodatek č. 3** (č. l. 1088) ze dne 27. 12. 2010 svědčí o změně předmětu díla, kdy smluvní strany se výslovně dohodly, že zhotovitel, vyjma původně sjednaných polykrystalických fotovoltaických panelů LDK Solar 230 Wp, dále namontuje fotovoltaické panely typu ET Solar 220, ET Solar 225 a typu CEEG 235 podle specifikace, která je přílohou tohoto dodatku. Celkový instalovaný výkon FVE se upravuje na výkon v rozsahu 3,64 MWp. **Dodatek č. 4** ke Smlouvě o dílo (č. l. 1097) je sice datován dnem 5. 1. 2010, avšak z chronologického sledu těchto dodatků se lze důvodně domnívat, že se jedná o písarské pochybení a byl uzavřen 5. 1. 2011. Smluvní strany se dohodly na poskytnutí slevy objednateli samotným zhotovitelem, a to z důvodu snížené kvality provedeného díla FVE Medlov, především pak z důvodu snížené kvality dodaných ocelových konstrukcí. Celková obchodní sleva se poskytla ve výši 5.118.464 Kč bez DPH. Významným listinným důkazem je, podle názoru nalézacího soudu, **Dohoda o narovnání** (č. l. 1121-1123), uzavřená až dne 2. 3. 2011, opět mezi stejnými smluvními stranami, přičemž firmu XXXXs. r. o. zastupoval obžalovaný Z. V.. Z čl. II. této Dohody o narovnání vyplývá prohlášení obou smluvních stran o tom, že dílo (pozn. soudu FVE Medlov) nebylo k datu uzavření dohody o narovnání, tj. k 2. 3. 2011 předáno a zhotovitel je k tomuto dni v prodlení s dokončením díla. Obě smluvní strany současně prohlásily, že po dobu zkušebního provozu díla došlo k odstávkám v provozu z důvodu vadných součástí díla, především pak z důvodu vadných FV panelů dodávaných společnostmi H Power s. r. o.,

prostřednictvím generálního dodavatele XXXX stavební s. r. o. **Protokol o předání a převzetí díla**, uzavřený mezi objednatelem firmou XXXXs. r. o., zastoupenou obžalovaným Z. V. a zhotovitelem firmou XXXX Energetický Development s. r. o., zastoupenou P.K. (č. l. 1274-1276), prokazuje, že dílo zahájené 10. 7. 2010 nebylo dokončeno 31. 10. 2010 s odkazem na smlouvu o dílo, ale až 10. 1. 2011. Obdobný **Protokol o předání a převzetí díla** bez data vystavení je rovněž podepsaný obžalovaným (č. l. 364-366) a deklaruje, že přebírané dílo, tj. FVE Medlov o výkonu 3,7 MW, zahájené 10. 7. 2010, bylo dokončeno 30. 10. 2000 (pozn. soudu – zřejmě se jedná navíc o písařskou chybu, když správný rok dokončení díla měl být uveden jako 2010). Protokol pak odkazuje i na cenu předávaného díla, a to částku 305.283.000 Kč, která je cca o 5 mil. Kč vyšší než v předchozím protokole.

12. K tomuto právnímu vztahu mezi objednatelem, tj. firmou XXXXs. r. o. a zhotovitelem firmou XXXX Energetický Development s. r. o. (dále jen LUED) bylo vyslechnuto několik osob ze strany zhotovitele. **Ing. T. N.**, ředitel a jednatel této firmy, byl osobně vyslechnut u hlavního líčení 16. 10. 2019. V přípravném řízení podal pouze vysvětlení, o kterém byl sepsán úřední záznam (č. l. 810). U hlavního líčení svědek potvrdil, že v roce 2010 byl ředitelem a jednatelem společnosti LUED s. r. o., nikoliv však jejím společníkem. Tato firma se zabývala výstavbou FVE formou „na klíč“, což v praxi probíhalo tak, že sjednala kontrakt s investorem, následně zajistila projektovou dokumentaci, vlastní výstavbu a poté i servis. Předmětná elektrárna v Medlově byla jedna z řady projektů, které jejich firma v té době realizovala. S odstupem času i vzhledem k množství zakázek si svědek nedokázal u hlavního líčení vybavit konkrétní skutečnosti, týkající se této elektrárny. V obecné rovině potvrdil, že po uzavření smlouvy o dílo s investorem sami najímali generálního zhotovitele, což byla většinou stavební firma typu SKANSKA, BETONSTAV, STRABAG, XXXX XXXX apod. Kdo byl generálním dodavatelem elektrárny v Medlově, svědek přesně určit nedokázal, vyslovil však domněnku, že to byla zřejmě firma XXXX XXXX. Celkově měli soubor generálních dodavatelů a s každým z nich měli vlastně podepsané rámcové smlouvy na dodávky střídačů, transformátorů, trafostanic i FV panelů apod. Na inženýring používali obvykle firmu XXXX, která pro jejich firmu LUED připravila řešení elektrárny tzv. na klíč, tedy od územního rozhodnutí až po kolaudaci. Jednotliví dodavatelé jejich firmy čerpali z rámcových kontraktů a takový smluvní vztah se pro konkrétní stavbu vždy pouze upřesňoval v podobě objednávky apod. Firma XXXX, která pro ně dělala inženýring, také vedla kontrolní dny a dělala pro firmu LUED také technický dozor investora, realizovala kontrolní dny, jak směrem k investorům, tak směrem ke generálním dodavatelům a fakticky za jejich firmu také kolaudovala. Podle předpokladů svědka takovou činnost dělala firma XXXX na elektrárně v Medlově. Generální kontrakt měla firma LUED uzavřen také s firmou H POWER na dodávku FV panelů, přičemž při některých stavbách se dodávky zrealizovaly, při jiných stavbách vznikly problémy, takže se to dokonce řešilo v trestněprávní rovině. Svědek však s odstupem času nedokázal říct, jestli FV panely na elektrárnu v Medlově dodávala pro jejich firmu také firma H POWER. Obecně dodávky panelů u této firmy reklamovali, ale co se týče elektrárny v Medlově, svědek opět nedokázal uvést konkrétní skutečnosti a stejně tak se nedokázal vyjádřit k tomu, jestli u některé stavby reklamovali panely v rozsahu např. poloviny elektrárny, a to dokonce panely již namontované. Na společnost H POWER dokonce podávali trestní oznámení, když došlo z jejich strany k záměně panelů na nějaké elektrárně, což zjistili až s časovým odstupem, avšak jak trestní řízení dopadlo, svědek rovněž potvrdit nedokázal. V závěru své výpovědi vysvětlil, že v uvedené době realizovali projekty FVE v rozsahu cca 150 MW a po 9 letech si na jednotlivé dílčí stavby nevzpomíná. Bez většího důkazního významu zůstala i výpověď **svědka P. H.**, vyslechnutého rovněž u hlavního líčení dne 14. 10. 2019. Svědek uvedl, že pracoval v uvedené době na pozici manažera provozu u firmy LUED a schraňoval podklady, které se předkládaly ERÚ. Co se týče FVE Medlov, zde jejich žádost zřejmě vyřizoval on sám, protože firma měla v náplni práce podání žádosti na základě termínu dokončení stavby. K dotazu soudu však svědek nedokázal s jistotou potvrdit, zda firma LUED měla zplnomocnění od firmy XXXXs. r. o., která byla

investorem FVE Medlov k tomu, aby pro ni vyřídila i udělení licence. Svědek vyslovil pouze domněnku, že takové zplnomocnění měli s tím, že v opačném případě by nemohli společnosti zastupovat při jednání na ERÚ. Jaké však byly potřebné dokumenty pro jednání s ERÚ, si již svědek nepamatoval, neboť vlastně existoval seznam dokumentů potřebných pro vydání licence, což bylo např. skutečné provedení revize, stavební povolení, kolaudace apod. Dokumenty tedy shromažďovali podle tohoto seznamu a poté se dokumenty odvážely na podatelnu ERÚ do Jihlavy. Zda v případě FVE Medlov došlo k přerušení řízení o udělení licence, si svědek vybavit nedokázal, i když vyslovil domněnku, že licence byla v tomto případě udělena v plném rozsahu, který však již nezná. Podle svého tvrzení elektrárnu fyzicky viděl někdy před podáním žádosti o licenci, protože tam jezdili i pánové z ERÚ na fyzickou kontrolu elektráren. K dotazu soudu svědek opět nedokázal konkrétně potvrdit, kdy a kolikrát na FVE v Medlově byl někdo z ERÚ, i když pokud se pracovníci ERÚ ohlásili, on tam s nimi při kontrole elektrárny vždy byl. Kolikrát to však bylo, rovněž určit nedokázal s tím, že minimálně k tomu došlo jednou. Pracovníci ERÚ jezdili zpravidla ve dvojici a dělali vizuální prohlídku elektrárny. Kdy svědek sám viděl elektrárnu naposledy, rovněž potvrdit nedokázal, i když, podle jeho přesvědčení, byla elektrárna ve stavu dokončeném, když ji spouštěli a žádali o vydání licence. Podle jeho přesvědčení v době, kdy podával žádost o licenci jménem firmy XXXXs. r. o., byla elektrárna kompletně postavená, protože tam probíhaly pouze terénní úpravy, které neovlivňovaly vydání licence. Co všechno však potřeboval pro udělení licence a od koho takové dokumenty získal, si svědek nevybavil s výjimkou toho, že stavební povolení, výkresovou dokumentaci, revizní zprávy a připojení k distribuci téměř ve všech případech dostávali od projektového manažera firmy XXXX. Svědek sám neověřoval pravdivost zpráv, které předkládal na ERÚ. Předkládané dokumenty, které musely být podepsány zástupcem společnosti XXXXs. r. o., podle domněnky svědka, řešil projektový manažer ze společnosti XXXX, který měl výstavbu FVE na starosti. Mohlo se stát, že mu nějaký dokument v souvislosti s licenčním řízením za firmu XXXXs. r. o. předložil také Z. V., avšak s odstupem času si to svědek nedokázal vybavit. Jeho vlastním úkolem bylo vést jednání s ERÚ až do úspěšného konce. Že by obžalovaný Z. V. podepsal předávací protokol, svědek sám neviděl. Bez většího důkazního významu zůstalo i vyjádření **M. T.** (viz úřední záznam o podaném vysvětlení č. l. 800), který uvedl, že v letech 2010-2011 pracoval ve firmě LUED jako technický přípravař výroby. Přípravoval tedy podklady pro výrobu, kalkulaci i tvorbu cenových nabídek. Tyto úkony dělal i pro FVE Medlov, avšak na stavbě této elektrárny nikdy nebyl a neví nic ani o reklamaci panelů. Jen v rámci konverzace zaslechl, že na této stavbě existovaly problémy s dodavatelem FV panelů firmou H Power. M. T., podle jeho vyjádření, úkolovali J. M., M. N., T. N. nebo K. Z.. Také **ing. J. M.** poskytl pouze vysvětlení (úřední záznam č. l. 805), v němž uvedl, že pracoval jako výrobní ředitel firmy LUED a náplní jeho práce byla organizace přípravy výstavby FVE. Ing. J. M., podle svého vyjádření, také zodpovídal za uzavření smluv o dílo s generálními dodavateli. Ke stavbě FVE v Medlově si s odstupem času podrobnosti nepamatoval. Také ing. J. M. však potvrdil, že měli problémy s dodavatelem FV panelů firmou H Power, neboť zjistili, že jsou upravovány reporty o nominální výkonnosti jednotlivých FV panelů, jestli však byly panely od firmy H Power dodávány i do Medlova, si ing. J. M. vybavit nedokázal a navíc potvrdil, že elektrárnu FVE Medlov osobně nenavštívil. Veškeré informace o dokončenosti této stavby získával od svých podřízených. Zadávací dokumentaci ve firmě LUED v letech 2010-2011 zpracovával **K.Z.** (úřední záznam o podaném vysvětlení č. l. 790), který uvedl, že zde definoval rozsah, standardy díla, další doklady, energetické audity a následně kontroloval projektovou dokumentaci, kterou prováděli subdodavatelé. Jeho nadřízeným byl ing. J. M., který byl ředitelem výroby. K.Z. sám zadával úkoly pro M.a K.. V rámci svého vyjádření K.Z. potvrdil, že subdodavatelem firmy LUED na stavbě FVE Medlov byla firma XXXX XXXX, která měla jako dodavatele firmu XXXX O zfalšování dokladů na FV panely získal K.Z. informace pouze z doslechu. Také jeho vyjádření zůstalo bez většího důkazního významu, neboť K.Z. uvedl, že na stavbě této elektrárny byl až v létě 2011 při reklamaci konstrukcí. Na vyjádření K. Z. navazuje vyjádření **M. K.** (úřední záznam č. l. 795), který pracoval ve firmě LUED jako konstruktér. M. K.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

potvrdil, že zakresloval do projektové dokumentace umístění FV panelů, kiosků s transformátory a střídačů. To dělal pro všechny elektrárny a tedy i pro FVE Medlov, kterou navštívil až v roce 2012. O samotné výstavbě elektrárny ani o dodávce nebo reklamaci panelů nemá proto žádné podrobné informace nebo osobní zjištění. **M. N.** pracoval ve firmě LUED, jako obchodní ředitel, a tedy podřízený ing. T. N.. V rámci svého vyjádření (úřední záznam č. l. 783) pouze potvrdil, že firma prováděla výstavbu FVE Medlov. Na podrobnosti si však pro svoje závažné zdravotní komplikace z roku 2014 nepamatuje (viz lékařská zpráva č. l. 788). **Svěděk Mgr. D. M.**, vyslechnutý u hlavního líčení dne 14. 10. 2019, uvedl, že jako právník firmy LUED s. r. o. řešil až spor o zaplacení díla s dodavatelem firmou XXXX XXXX s. r. o. Fakticky se spor týkal dodávky panelů. V průběhu výstavby FVE Medlov ji osobně nenavštívil, když se sem dostal až v roce 2013. Svědek také neřešil právní záležitosti týkající se udělení licence. Firma LUED s. r. o. byla generálním dodavatelem stavby pro investora, a to firmu XXXXs. r. o. a podle vyjádření svědka zajišťovala pro tuto firmu také podklady pro vydání licence. **Svěděk P. K.** u hlavního líčení dne 15. 10. 2019 uvedl, že ve společnosti LUED byl pouhým zaměstnancem a na stavbu FVE Medlov docházel proto, že měl na starosti instalaci zabezpečovacího a kamerového systému podobně jako na jiných FVE. Svědek se však nedokázal vyjádřit k tomu, v jakém stavu byla tato elektrárna na konci října nebo v listopadu nebo prosinci roku 2010. K dotazu soudu P. K. uvedl, že si nevzpomíná kolikrát vlastně na stavbě byl nebo jak často tam docházel, stejně jako to, zda byl přítomen např. když byl kontrolní den nebo kdy byl na stavbě naposledy. Když probíhaly práce týkající se zabezpečovací techniky, bylo hezké počastí, takže, podle názoru svědka, to bylo možná někdy v létě. Jestli však na stavbě byl na podzim, příp. s kým jednal, si rovněž nevybavuje. V závěru své výpovědi, k dotazu obhajoby, svědek nedokázal uvést žádné skutečnosti týkající se podepsání protokolu o předání a převzetí díla mezi společností XXXXs. r. o. a společností LUED s. r. o., tedy zda protokol podepsal on sám, zda jej podepsal obžalovaný Z. V. nebo zda svědek sám věděl, že je tento protokol právně významný. Svědek si údajně nevzpomněl ani na to, zda obžalovaného Z. V. seznamoval s průběhem licenčního řízení, zda dával někomu pokyn, aby tento protokol předložil do licenčního řízení anebo zda svědkovi samotnému podával někdo zprávy o průběhu licenčního řízení. Pro úplnost je třeba podotknout, že pracovní pozici P. K. a ve společnosti LUED prokazuje **Pracovní smlouva** (č. l. 1136), z níž bylo zjištěno, že od 1. 10. 2009 svědek v této firmě pracoval jako „projektmanažer“. Ze **Zpráv jeho zaměstnavatele** (č. l. 1135) bylo zjištěno, že svědkovi nebylo vystaveno žádné zvláštní pověření nebo zmocnění v souvislosti se smlouvou o dílo, kterou měla tato firma s firmou XXXXs. r. o. Z titulu své pozice byl svědek zmocněn zastupovat společnost ve všech technických záležitostech, včetně podpisu předávacího protokolu nebo jiných protokolů a dokumentů. Byl tedy osobou oprávněnou k předání a převzetí díla FVE Medlov. **Svěděk B. M.**, vyslechnutý u hlavního líčení 14. 10. 2019 uvedl, že byl zaměstnancem firmy LUED s. r. o., ale o stavbě FVE Medlov nebo o jejím uvedení do provozu nemá žádné bližší informace. Sám pracoval jako produktový manažer a měl na starosti FV panely, zejména komunikaci s jejich dodavateli, technické zázemí pro dopravu panelů apod. Jeho nadřízeným byl J. M.. Některé panely pro FVE Medlov dodávala společnost H Power s. r. o., ale na některých stavbách, zřejmě i na této FV panely nakupovala přímo společnost LUED u dodavatelů. U některých FVE nakupoval panely generální dodavatel stavby, kterým pro firmu LEUD byla zřejmě společnost XXXX XXXX s. r. o. Po více než 9 letech od výstavby této FVE Medlov si svědek na podrobnosti vzpomenout nedokázal, stejně jako na konkrétní skutečnosti týkající se reklamace FV panelů právě u této elektrárny. Na stavbě elektrárny byl až v roce 2012, a to z pozice servisního pracovníka společnosti. V závěru své výpovědi svědek uvedl, že dokonce podal svědectví v nějakém řízení, kde se řešila otázka falšování panelů ze strany společnosti H Power s. r. o. Je možné, že šlo o falšování certifikace, ale jestli se panely měnily právě na elektrárně v Medlově, svědek s odstupem času určit nedokázal. **Ing. K. Ch.** v rámci vysvětlení (úřední záznam č. l. 815) potvrdil, že ve firmě LUED pracoval jako podřízený ing. T. N.. Sám měl na starost elektrárny, které už byly v provozu, a proto se k dodávkám FV panelů vyjádřit nedokázal, ani k tomu, které společnosti panely dodávaly např. do FVE Medlov.

Po předložení **Výzvy k odstranění záručních vad ze dne 10. 11. 2010** (č. l. 1171) ing. K.Ch. uvedl, že dostal podnět k reklamaci panelů od nějakého nadřízeného, a to v souvislosti s náplní jeho práce. Získané údaje zakomponoval do této výzvy, kterou sám také podepsal, opatřil razítkem společnosti LUED. Kolonka pro potvrzení subdodavatele však zůstala nevyplněná. S odstupem času se nedokázal vyjádřit k tomu, komu dokumenty předal nebo jak byla reklamáce vyřízena.

13. Firma XXXX Energetický Development s. r. o., jako hlavní dodavatel FVE Medlov pro investora firmu XXXX s. r. o. měla svoje subdodavatele. **Smlouvou o dílo č. 2010/2010** (č. l. 1295 a násl.) bylo prokázáno, že tato firma LUED uzavřela smlouvu s firmou XXXX Stavební společnost XXXX s. r. o. dne 24. 6. 2010. Smlouva se týkala výstavby FVE Medlov na klíč včetně zajištění související realizační dokumentace o instalovaném výkonu 3,7 MW. Předmět smlouvy je definován v článku III., kde je dílo definováno jako veškeré práce, dodávky, služby zhotovitele nutné k řádnému provedení a dokončení stavby. V čl. 4.1 bylo dokončení díla smlouveno na den 15. 10. 2010. Z obsahu smlouvy také vyplývá (čl. 7.13), že stavební dozor objednatele, resp. tzv. technický dozor investora bude provádět společnost XXXX, jejímiž kontaktními osobami jsou zde uvedeni M. F. a M. Š. Na základě **Dodatku č. 1** ke Smlouvě o dílo mezi firmou LUED s. r. o. a XXXX XXXX XXXX s. r. o. (č. l. 1277), uzavřeného 4. 8. 2010, mělo být dílo dokončeno 22. 10. 2010. **Dodatek č. 2** ze dne 25. 10. 2010 (č. l. 1313 a násl.) prokazuje, že došlo ke změně termínu dokončení díla, a to tak, aby bylo způsobitelné ke kolaudaci ve lhůtě do 29. 10. 2010 a jako celek dokončeno ve lhůtě 20. 11. 2010. Dne 2. 12. 2010 pak smluvní strany uzavřely **Dodatek č. 3** k této Smlouvě o dílo (č. l. 1318 a násl.). Z odstavce 3 tohoto Dodatku lze mj. zjistit, že část FV panelů nebyla ke dni uzavření dodatku dopravena na staveniště s poznámkou, že se zde nachází k tomuto dni pouze 1.560 ks panelů o výkonu 220 Wp, model ET Solar, 1.040 ks panelů o výkonu 225 Wp a panely LDK 230P-20 v počtu 8.989 ks o výkonu 230 Wp. Objednatel, tj. firma LUED, se zavázala zajistit dodávky veškerých chybějících, tedy dosud nedodaných panelů, když z dalšího textu této pasáže vyplývá, že se mělo jednat o celkový počet 4.237 ks panelů o celkovém výkonu 980.095 Wp. Veškeré dodávky FV panelů nezbytných k provedení díla měly být uskutečněny nejpozději do 8. 12. 2010 (bod 7. tohoto Dodatku). **Svědék ing. T. K.**, prokurista firmy XXXX, byl vyslechnut u hlavního líčení dne 11. 12. 2019 a uvedl, že jejich firma skutečně prováděla stavební práce, zemní práce, oplocení elektrárny, stejně jako instalaci nosných konstrukcí a dodávky technologií od firmy XXXX s. r. o. subdodavately. S odstupem času si svědek sám vybavuje, že na stavbě byly problémy s dodávkou FV panelů, neboť dodávky byly zpožděné a panely byly reklamované. Podle jeho výpovědi byla elektrárna před koncem roku dokončená a připravená ke kolaudaci, ovšem svědek sám si nedokázal vybavit, jestli byl kolaudaci osobně přítomen a s jakým výsledkem kolaudační řízení skončilo, což vysvětlil tím, že osobně zde přítomen nebyl. Firma XXXX si vedla stavební deník, z něhož je patrné jaké práce byly realizovány. Pro úplnost lze podotknout, že shora citovaný Dodatek č. 2 i Dodatek č. 3 svědek ing. T. K., jako prokurista firmy XXXX Stavební společnost XXXX s. r. o., podepsal. Jak vyplývá z těchto dvou listinných důkazů, zhotovitelem byla firma s původním označením XXXX Stavební společnost XXXX s. r. o. s IČO: XXXX, která později změnila název na XXXX XXXX XXXX s. r. o., avšak IČO zůstalo zachováno. Stavbyvedoucí FVE Medlov **svědek V. V.** z firmy XXXX byl vyslechnut osobně u hlavního líčení dne 15. 10. 2019. Svědek potvrdil, že on sám zapisoval jako stavbyvedoucí údaje do stavebního deníku, který jeho firma vedla. Na stavbě ukončili veškeré práce 31. 12. 2010, protože v pracích nemohli pokračovat z důvodu nedostatku FV panelů. Podle výpovědi svědka však namontované panely tehdy nebyly připojené do sítě. K 31. 12. 2010 byly položeny panely, kiosky, bylo instalované oplocení a zřejmě byla na oplocení zapnuta i tzv. signálka. Panely byly položeny na stojanech, ale nebyly připojené do sítě. Svědek uvedl, že některé panely byly tak nekvalitní, že je nebylo možno do sítě připojit, což je ostatně zapsáno i ve stavebním deníku. Z celkové kapacity cca 10% panelů nebylo funkčních. V. V. také potvrdil, že se účastnil kontrolních dní na stavbě této elektrárny, i když ne každý týden a

neúčastnil se místního šetření, které provedl stavební úřad. Sám netuší, jestli byl na stavbě elektrárny nějaký revizní technik, který zpracoval revizní zprávu. Podle jeho názoru by musel být zapsán ve stavebním deníku. V tomto stavebním deníku by mělo být také zachyceno, že montáže FV panelů probíhaly do 31. 12. 2010. Podle vyjádření svědka z 99% byly FV panely osazené, ale nešly zapojit, protože byly nekvalitní. Jejich výměnu řešil buď svědek sám nebo jeho nadřízený ing. K., ovšem dodavatel těchto panelů vůbec nekomunikoval nebo komunikoval velmi špatně. Svědkovi byly předestřeny také listinné důkazy na č. l. 1217 a násl., což jsou příslušné **pasáže stavebního deníku firmy XXXX XXXX XXXX s. r. o.** V. V. uvedl opakovaně, že stavební deník vedl on, zápisy odpovídají reálné situaci na stavbě a poznává svoje písmo. Z příslušné části stavebního deníku (č. l. 1259), podle vyjádření svědka, jednoznačně vyplývá, že montáž FV panelů byla ukončena 10. 12. 2010. V závěru své výpovědi svědek připustil, že revizní technik mohl být na stavbě přítomen, i když o jeho přítomnosti není zápis ve stavebním deníku. Mezi podstatné listinné důkazy, svědčící o tom, že v příslušném termínu ke dni podání žádosti o licenci nebyla elektrárna plně dokončena, patří **Faktura** (č. l. 1211) a **Výzva k převzetí díla** (č. l. 1310). Dne 1. 12. 2010 zaslala firma XXXX XXXX XXXX s. r. o. výzvu firmě LUED s. r. o., kterou vyzývá k převzetí díla dnem 10. 12. 2010, když v závěrečné pasáži upozorňuje na to, že odpovědnost za včasnou dodávku chybějících FV panelů převzal objednatel a k datu 30. 11. 2010 nebyly dodány všechny FV panely odpovídající parametrům vymezeným ve smlouvě o dílo, a tedy schopné zabudování do předmětu díla. **Fakturou č. 27023** (č. l. 1211) bylo prokázáno, že firma XXXX XXXX XXXX s. r. o. fakturovala firmě LUED s. r. o. částku 2.808.000 Kč v souladu s nabídkou montážních kapacit ze dne 8. 12. 2010. S těmito důkazy pak koresponduje i **přípis firmy XXXX XXXX XXXX s. r. o. ze dne 13. 12. 2010** (č. l. 1212), v němž tato firma oznamuje firmě LUED s. r. o., že předchozího dne, tj. 12. 12. 2010 byla dokončena montáž posledních panelů na stavbě FVE Medlov. Skutečnost, že firma LUED s. r. o. dílo nepřevzala od firmy XXXX XXXX XXXX s. r. o. je prokazována dalšími listinnými důkazy, které svědčí o tom, že FVE nebyla včas a řádně dokončena. Jedná se o **přípis ze dne 20. 12. 2010**, jehož **součástí je soupis vad a nedodělků k 15. 12. 2010** (č. l. 1270-1272) a zejména další **dopis z 22. 12. 2010** (č. l. 1273), kde firma LUED s. r. o. sděluje, že dílo vykazuje vady bránící užívání, tedy že je v rozporu s uzavřenou smlouvou o dílo a podle jejího stanoviska není způsobilé k předání a převzetí.

14. Dodavatelem FV panelů pro firmu XXXX XXXX XXXX s. r. o. měla být firma H Power s. r. o. **Výzvou k odstranění záručních vad** ze dne 10. 11. 2010 (č. l. 1171) však bylo prokázáno, že firma LUED s. r. o. reklamovala FV panely LDK 230, a to 7.200 ks modulů u firmy H Power s. r. o. a domáhala se odstranění těchto závad nejpozději 11. 12. 2010. Proti osobám jednajícím jménem společnosti H Power s. r. o., zejména T. N., P. A. a T. H. bylo vedeno trestní řízení právě v souvislosti s trestnou činností týkající se dodávek FV panelů, a to i ve vztahu k FVE Medlov, resp. kupujícímu těchto panelů společnosti XXXX Stavební společnost XXXX s. r. o. (č. l. 1812 a násl., včetně návrhu na podání obžaloby č. l. 1934). Podstata jejich trestného jednání měla spočívat v tom, že dodali nejméně 3.584 ks FV panelů, které neodpovídaly smluvně dohodnutým technickým a výkonnostním specifikacím, pravost údajů stvrzovali pozměněnými flash testy, u nichž byl oproti skutečnosti navýšen nominální výkon, čímž uváděli odběratele v omyl. Obdobně měli jednat v souvislosti s touto FVE, když dodali dalších 5.728 ks FV panelů, které rovněž neodpovídaly smluvně dohodnutým technickým a výkonnostním specifikacím a firmě XXXX Stavební společnost XXXX s. r. o. později, AB SILVRETTA s. r. o. měli způsobit škodu ve výši 553.165,20 Kč a 21.795.380,88 Kč.
15. Dalším subdodavatelem na této stavbě byla firma XXXX, která pracovala pro firmu LUED s. r. o. **Svědék ing. L. F.** byl vyslechnut u hlavního líčení 15. 10. 2019 a potvrdil, že dělali stavební dozor na více FVE, nejen v Medlově, a proto měli s firmou LUED s. r. o. rámcovou smlouvu, kterou zakázkovým listem upřesňovali vždy pro konkrétní elektrárnu. Fakticky dělali dozor nad stavebními částmi každé elektrárny. Svědek sám vykonával stavební dozor a jeho nadřízeným byl Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

P. K. z firmy LUED. Stavební dozor spočíval v tom, že vykonávali dohled na realizaci stavby, tedy stavebních částí. Tzv. technologickou část dělala firma XXXX a jejich firma XXXX od nich dostala revizní zprávy o tom, že elektrárna je bezpečná. Pro ně byla podstatná poslední strana těchto zpráv, kde je uvedeno, že zařízení je způsobilé k užívání. Svědek L. F. potvrdil, že byl sice přítomen na místním šetření, ale s odstupem času již neví, kdy přestali na stavbě pracovat. Stejně tak neví, jestli byla stavba osazena FV panely v plném rozsahu. Podle jeho názoru by to však mělo být uvedeno v zápise z místního šetření. U hlavního líčení byly svědkovi předloženy k vyjádření listinné důkazy – **fotodokumentace** (č. l. 888-901). Svědek potvrdil, že tyto fotografie z výstavby FVE Medlov datované dnem 12. 11. 2010 skutečně pořídil on sám a také zápisy a popisky k těmto fotografiím jsou jeho. Z těchto listinných důkazů následně provedených u hlavního líčení bylo zjištěno, že mj. na fotografiích č. l. 900, 900b a 901 je zachyceny stav elektrárny, tj. pouze osazené konstrukce a v bednách umístěné FV panely, čemuž odpovídá i údaj uvedený svědkem o tom, že k 12. 11. 2010 probíhalo navezení FV panelů. Po předložení **stavebního deníku** (č. l. 1217) svědek rovněž potvrdil, že je to stavební deník, který byl na stavbě veden a zachycoval reálně průběh stavby. Svědek se rovněž vyjádřil k zápisu z 12. 10. 2010 (č. l. 1243), z něhož je patrná žádost jejich firmy o okamžité zastavení prací. Ing. L. F. uvedl, že zhotovitel k tomuto datu stavbu zastavil, avšak druhý den zjistili, že se tak nestalo a stavba nadále pokračovala. On byl tedy povinen na zápis ve stavebním deníku reagovat, neboť oficiální dopis byl o zastavení prací, ačkoliv stavba dále pokračovala. Řešil to se zástupcem zhotovitele panem P.. Pro ně, jako firmu XXXX byla vlastně investorem firma LUED s. r. o., i když hlavní investor, tj. firma XXXXs. r. o., resp. její zástupci se občas objevovali na kontrolním dni, ale s nimi svědek vlastně nic nerešil přímo. Žádost o kolaudační souhlas podávali oni, tj. firma XXXX, a to jako obvykle měsíc před předpokládaným dokončením stavby. V prosinci 2010 však jejich firma na stavbě vůbec nefigurovala, a proto svědek nemá informace o výměně panelů v listopadu a prosinci 2010. S výpovědí svědka ing. L. F. o charakteru vztahů firmy XXXXspol. s r. o. a firmy LUED s. r. o. koresponduje **Rámcová mandátní smlouva** (č. l. 1336-1344), která byla mezi oběma subjekty uzavřena 1. 3. 2010 a týkala se zabezpečení výkonu investorské inženýrské činnosti při přípravě, realizaci a dokončení stavby FVE. Ke stavbě FVE Medlov se pak vztahuje **List zakázky** (č. l. 1346), v němž, jak svědek potvrdil, byla činnost jejich firmy konkretizována ve vztahu k příslušné stavbě. Firma XXXXs. r.o. prováděla na této stavbě průběžně kontrolní dny, o čemž svědčí **Zápisy č. 1-14 z kontrolních dnů** provedených v období 21. 7. až 20. 10. 2010. Průběh stavby zachytili pracovníci firmy XXXX také v zápisech z jednotlivých pochůzek, jejichž součástí je i příslušná **fotodokumentace**. Takto bylo prokázáno, že FVE Medlov k 3. 11. 2010 nebyla osazena vjezdovými branami, nebylo dokončeno oplocení ani sjezd ke krajské silnici, dochází na ní k propadům výkopů a v areálu se nachází především nedokončené ocelové konstrukce, což je zcela zřetelné na fotografii č. 1883 a násl. Ani ke dni 11. 11. 2010 nebyla stavba elektrárny plně dokončena (č. l. 1388-1400). Z pořízených fotografií je zcela nesporně zřetelné, že nosné konstrukce v horní etapě nejsou osazeny FV panely (fotografie č. 1393, 1395 a násl.). Také tuto fotodokumentaci zpracoval a pořídil ke dni 12. 11. 2010 svědek ing. L. F.. S těmito fotografiemi však plně korespondují i **satelitní snímky FVE Medlov** (č. l. 1202-1206), zejména snímek pořízený 11. 11. 2010, tato fotografie zachycuje celou stavbu FVE Medlov a při porovnání se satelitním snímkem stejné lokality dne 30. 6. 2012, který pořídila opět společnost GIGASAT s. r. o. je zcela zřetelné, že dispozice konstrukcí, které měly být nosnými konstrukcemi pro FV panely se nijak nezměnila. FVE k datu 11. 11. 2010 nebyla dokončena, což je ostatně patrné i na fotografiích, které pořídil zástupce firmy XXXX svědek ing. L. F.. Odhadem lze zjistit, že stavba byla dokončena méně než 1/2, přičemž panely byla osazena pouze část levé strany a minimální část strany pravé. Panely byly umístěny celkem na 25 řadách v levé části, z nichž část je navíc velmi krátká. Další 36 řad panelů nebylo osazeno, a to ani částečně. Od pohledu je zřetelné, že plocha celé FVE Medlov, která nebyla osazena FV panely je podstatně větší, než ta plocha, která byla panely osazena. Mezi některými řadami konstrukcí jsou již panely vyskládané, a to zřejmě pro následnou montáž, avšak jedná se nikoliv o všechny řady

konstrukcí, které by nebyly panely osazené a u nichž by již byly panely alespoň vyskladněné. Nalézací soud učinil dílčí závěr o tom, že tyto listinné důkazy, ačkoliv pořízené různými subjekty, prokazují shodné skutečnosti, tj. nedokončenost díla FVE Medlov ke dni 11. 11. 2010. Firma GIGASAT s. r. o. pořídila ještě druhý snímek téhož objektu, a to s podstatným časovým odstupem dne 30. 6. 2012. Pouhým pohledem na tento snímek lze zjistit, že elektrárna je již plně panely osazená, tedy ve stavu v jakém měla být v době, když byla podána žádost o licenci.

16. Nalézací soud již shora, v souvislosti s výpověďmi svědků ing. L. F. a V. V. zmínil listinné důkazy, které lze považovat za podstatné pro prokázání stavu FVE Medlov v rozhodujícím období. Jedná se o stavební deník a dále zápisy, včetně fotodokumentace z kontrolních dní, které pořídila rovněž firma XXXX Ze **stavebního deníku** (např. č. l. 1217-1360), jehož pravost oba svědkové potvrdili, lze zjistit průběh stavby v období od 13. 7. do 15. 12. 2010. Podstatné problémy s montáží FV panelů nastaly již v průběhu září, kdy došlo opakovaně k zastavení prací a také k poškození konstrukcí, na nichž byly FV panely montovány. Ze záznamu z 23. 9. 2010 bylo zjištěno, že existoval nedostatek v projektové dokumentaci, což znemožnilo v pokračování prací. Při realizaci technického dozoru došlo ke zjištění, že montáže konstrukcí jsou provedeny nekvalitně a již na začátku října byly odstraňovány závady na těchto konstrukcích, které vznikly při montáži panelů. Podstatný je zápis rovněž z 12. 10. 2010, který provedl ing. P. a následující den 13. 10. 2010 ing. L. F., který opětovně žádal o zastavení prací, které měly být zastaveny již předchozího dne. Z podrobných a přesných zápisů ve stavebním deníku je možné zjistit, že práce na výstavbě elektrárny probíhaly i od 30. 10. 2010, tedy v době, kdy podle jednání obžalovaných a jimi vydaných rozhodnutí (zejména kolaudační souhlas, revizní zprávy) měla být stavba dokončena. Od 30. 10. 2010 však, jak prokazuje stavební deník probíhaly montáže panelů, a to např. 30. 10. 2010 montáž 768 ks panelů, od 2. 11. 2010 po vykládce 753 ks panelů, jejich montáž, když současně měla probíhat i montáž elektrorozvodů, v čemž bylo pokračováno i v následujících dnech včetně oprav rámu až do 5. 11. 2010. Dne 6. 11. 2010 zde byly vyloženy další panely v počtu 876 ks a 9. 11. 2010 probíhal rozvoz 560 ks panelů po stavbě. Až do tohoto data pokračovaly i práce na rozvodech elektro, opravy rámu, a to až do 11. 11. 2010, kdy byly montovány panely např. v řadách 26-28. Další vykládka panelů v počtu 55 ks byla provedena 12. 11. 2010 a v počtu 1560 ks až 25. 11. 2010. Mezitím pokračovala montáž panelů na řadách, které jsou ve stavebním deníku specifikovány, pokračovala práce na elektrorozvodech, na propojování panelů a opravách konstrukcí. Dne 25. 11. 2010 bylo rozvezeno 1560 ks panelů a 30. 11. 2010 bylo vyloženo 1040 ks panelů. Další dovoz panelů byl zaznamenán dne 10. 12. 2010 v počtu 1120 ks a 11. 12. 2010 v počtu 1492 ks. Předtím 4. 12. 2010 bylo vyloženo dalších 1560 ks panelů. Montáž panelů probíhala průběžně až do 13. 12. 2010, což je patrné v zápisech ve stavebním deníku u jednotlivých dní, kdy byly zápisy pořizovány. Až 15. 12. 2010 byl zhotovitel schopen stavbu předat. Se záznamy ve stavebním deníku pak korespondují také shora citované zápisy z kontrolních dnů, které organizovala společnost XXXX a pořizovala při nich fotodokumentaci. Kontrolní dny probíhaly od 21. 7. 2010 v pravidelných intervalech. Významné jsou **zápisy o kontrolních dnech** (č. l. 1375-1400) prováděných v závěru stavby, a to především z 25. a 27. 10. a 3. a 11. 11. 2010. Ze zápisu ze dne 25. 10. 2010 bylo zjištěno, že na stavbě jsou umístěny ocelové konstrukce určené k montáži FV panelů, avšak vykazují vady, které spočívají v nekvalitním provedení zinku, nedodržení předpisu o minimálním uložení omega profilu a byly zjištěny rovněž poškozené omega profily. Na tyto konstrukce lze montovat FV panely až po odstranění zmíněných vad. Horní část elektrárny je připravena k montáži panelů asi ze 70%, když část ocelových konstrukcí není vlivem výkonu smontována a část není vyrovnána. Vady na konstrukcích zachytili pracovníci firmy XXXX na pořízené **fotodokumentaci**. Krátce poté následoval druhý kontrolní den 27. 10. 2010 a zápisem z jeho realizace bylo prokázáno, že bude třeba ocelové konstrukce přizpůsobit rozměrům navážených panelů. Je tedy zcela zjevné, že vzájemně nebyly kompatibilní. Také při tomto kontrolním dni byla pořízena fotodokumentace, z níž je patrné, že elektrárna nebyla dostavěna. Dne 3. 11. 2010 proběhl další kontrolní den, o

němž byl pořízen zápis, který prokazuje, že nejsou osazeny vjezdové brány ani dokončeno oplocení a zejména dochází k propadům zahrnutých výkopů. V areálu se nachází nedokončené ocelové konstrukce. Také při tomto kontrolním dni byl stav elektrárny jako nedostavěné stavby s prázdnými konstrukcemi zachycen na fotodokumentaci. Dne 11. 11. 2010 byl pořízen poslední záznam, z něhož je patrné, že stav FVE se oproti předchozímu kontrolnímu dni změnil cca o 5%, neboť nadále probíhá dovoz FV panelů. Také při tomto kontrolním dni byla pořízena fotodokumentace, která prokazuje, že ve značném rozsahu nejsou na konstrukcích FV panely namontovány, když nadále probíhá jejich dovoz, a to v rozsahu cca dva kamiony za den. Tzv. horní etapa stavby FVE Medlov nebyla dokončena ani z poloviny. Na fotografiích jsou zachyceny panely, které nejsou umístěny na konstrukcích, ale jsou pouze vyskládněné mezi jednotlivými konstrukcemi ještě na tzv. paletách. Montáž panelů není plně dokončena ani ve spodní části stavby, což je rovněž zachyceno na příslušné fotodokumentaci. Rovněž fotografie FVE Medlov, pořízené svědkem ing. L. F. z firmy XXXX, ve dnech 11., 18., 24. 11. 2010 a 9. 12. 2010 (č. l. 914-933) prokazují, že na stavbě jsou ještě pořád pouze prázdné konstrukce, tj. bez namontovaných FV panelů.

17. Dalším subdodavatelem firmy LUED byla firma XXXX Zástupce této firmy **J. M.** byl vyslechnutý v procesním postavení svědka u hlavního líčení 11. 12. 2019 a potvrdil, že ve firmě pracoval jako řídicí pracovník. Náplní jeho práce byla koordinace prací, montáž, zajišťování veškerých dokumentací. Stavbu FVE Medlov sice řídil, nikoliv však sám, neboť byl jedním z řídicích členů. Jejich firma XXXX, která byla dceřinou společností firmy LUED s. r. o., zajišťovala na stavbě této elektrárny kabelové rozvody a trafostanice, tedy elektrickou a energetickou část. Stavební část zajišťovala další firma. Finální revizi nízkého napětí dělal právě obžalovaný Z. W.. Revizi vysokého napětí dělal jiný revizní technik, na jehož jméno, stejně jako jméno stavbyvedoucího, si svědek nedokázal vzpomenout. J. M. u hlavního líčení potvrdil, že obžalovaného Z. W. sám oslovil proto, že v minulosti spolupracoval s jejich firmou i na jiných projektech a také proto, že pocházel z Brna. Když obžalovaný dělal revizi nízkého napětí, potom z jejich pohledu byla elektrárna v této části hotová, tedy kabelové rozvody byly natažené a vše, co bylo měřitelné, bylo v pořádku. V elektrárně byly usazené konstrukce, protože kolem nich byly roztažené kabely. Podle názoru svědka byly na konstrukcích také FV panely, i když s odstupem času neví, jestli byla elektrárna osazena 100%. Podle jeho názoru tam drtivá většina, tedy asi 90% panelů byla osazena. Panely se jich však netýkaly. Obžalovaný Z. W. byl na elektrárně několik dní, a to vždy po celý pracovní den, protože to byl obrovský areál. Obžalovaný prováděl měření izolačních stavů kabeláží a revize byly v pořádku, protože jinak by to vlastně neprošlo. Revize vysokého napětí a revize nízkého napětí spolu vzájemně nesouvisely, a proto svědek nedokázal určit, v jakém časovém sledu revizní technici tyto revize prováděli. Obžalovaného však přivezl a pustil do areálu sám svědek a pracovníci jejich firmy obžalovaného vodili po areálu. V závěru své výpovědi J. M. uvedl, že revizní zprávu od obžalovaného Z. W. zřejmě převzal sám a uložil ji do archivu. Kopii pak poskytl v rámci předávací dokumentace objednateli, tedy firmě XXXX. K zajištění licence udělované ERÚ pro provoz FVE se J. M. nedokázal vyjádřit s vysvětlením, že neví, kdo licenci zajišťoval. FV panely na stavbu dodávala buď firma XXXX nebo firma LUED a jejich firma, tj. XXXX prováděla pouze zapojení panelů, nikoliv jejich montáž. Panely však byly špatné, nebyly originální od výrobce, a proto se musely demontovat a vyměňovat. Podle názoru svědka bylo asi 40% panelů z celku špatných, což zjistili až poté, co byly panely namontované a začaly vyrábět. Elektrárna však byla, podle názoru svědka, bezpečná i přesto, že vyráběla méně, než bylo projektováno. Revizní technici při provádění zkoušek před vydáním revizní zprávy nezjistili, že jsou kabely vadné, protože elektrárnu nespustili. Když byla elektrárna uvedena do chodu i se špatnými panely, bylo zjištěno, že nemá potřebnou výrobu. Jejich firma XXXX dodávala jenom kabeláže a ty byly v pořádku. Podle názoru svědka je panel vlastně pouze jakási baterka, u které nelze předem zjistit, jestli je dobrá nebo ne. Svědek opakovaně uvedl, že dokonce prosince byla elektrárna v pořádku a, podle jeho názoru, k výměně panelů došlo v období konce

listopadu a začátku prosince. Domnívá se proto, že celková výměna 40% panelů se stihla. Navíc revizní technik nepotřebuje panely k tomu, aby provedl revizi nízkého napětí, protože revize panelů nebyla předmětem jejich díla, a proto obžalovaný Z. W. na to revizi ani nedělal. V závěru své výpovědi svědek J. M. potvrdil, že obžalovanému Z.W. poskytl jako podkladový materiál projekt této elektrárny, což je ostatně uvedeno i v revizní zprávě. S výpovědí svědka J. M. koresponduje výpověď **svědka L. T.**, vyslechnutého rovněž u hlavního líčení, a to dne 14. 10. 2019. Svědek potvrdil, že na této elektrárně byl přítomen, neboť pracuje jako revizní technik pro revize vysokého napětí. O spolupráci jej požádala firma XXXX, ale kdo konkrétně tuto firmu zastupoval s odstupem času určit nedokázal. Spolu se zakázkou dostal i projekt elektrárny, který srovnával s provedenými pracemi, dále provedl měření. V úvodu své výpovědi svědek vysvětlil, že revize vysokého napětí nijak nesouvisí s revizí nízkého napětí, neboť oddělovacím prvkem je buď transformátor nebo rozvaděč nízkého napětí. Sám předpokládá, že pro spuštění elektrárny je nezbytná revize jak vysokého napětí, tak revize nízkého napětí, které jsou na sobě nezávislé. Po předložení listinných důkazů svědek potvrdil, že sám vystavil **Zprávu o výchozí revizi č. 045/2010** (č. l. 695), **č. 050/2010** (č. l. 697) i **č. 055/2010** (č. l. 700). K této zprávě dále uvedl, že další strany vydává výrobce transformátoru a on s tím nemá nic společného, protože je to pouze v příloze v revizní zprávě na to odkaz. K dotazu soudu L. T. vysvětlil, že vydal tři revizní zprávy ve vztahu k této elektrárně pravděpodobně proto, že docházelo k postupnému dodávání technologie. Pokud poslední revizní zprávu vydal k datu 8. 11. 2010 (č. l. 700), pak předpokládá, že elektrárna byla v části vysokého napětí kompletní, i když je možné, že se zpozdila dodávka transformátorů. Když byly transformátory dodány, dělal revizní zprávu. V případě, že bylo vydáno více revizních zpráv, není vyloučeno, aby následně byla vydána jedna společná revizní zpráva, která tyto zprávy o dílčích revizích bude zastřešovat. Revize vysokého napětí se dělají na zařízení, které už je plně instalované a připojené, takže není předpoklad, že by se s tím ještě nějak manipulovalo. Vzhledem k tomu se domnívá, že v době, když byl v elektrárně před vydáním revizních zpráv, byla tato elektrárna po stránce vysokého napětí dokončena. Zda tam docházelo k nějakým dalším činnostem si nevybavuje. K dotazu státní zástupkyně svědek připustil, že je možné, že po vydání revize může s revidovaným zařízením ještě někdo manipulovat a potom je třeba vydat novou revizi, neboť revizní zpráva osvědčuje stav k určitému datu a určité hodině. V případě, pokud by zjistil rozdíl mezi projektovou dokumentací a faktickým stavem, je jeho povinností tyto rozdíly uvést do revizní zprávy. Předmětem revize vysokého napětí nejsou nainstalované FV panely, neboť při revizi se jedná o kontrolu spínacích prvků vysokého napětí, transformátorů, provádí se další měření, ale místem přechodu je buď transformátor nebo rozvaděč nízkého napětí. Při revizi vysokého napětí jej tedy, jako revizního technika, vůbec nezajímalo, zda je FV panel nainstalovaný. V závěru výpovědi svědek upřesnil, že revizní zprávy prováděl jako OSVČ a zakázku dostal od firmy XXXX, když v minulosti pracoval na stavbě a byl v kontaktu s J. M. z firmy XXXX. Je tedy možné, že právě J. M. u něj zakázku objednával.

18. S výpovědí svědka J. M., jako zástupce firmy XXXX o tom, že zakázku na provedení revize nízkého napětí zadal obžalovanému Z.W., koresponduje i listinný důkaz, kterým je **Objednávka ze dne 18. 10. 2010** (č. l. 1146). Touto objednávkou bylo prokázáno, že firma XXXX si objednala u obžalovaného Z. W. provedení revize na zakázce FVE Medlov za dohodnutou cenu 100.000 Kč bez DPH s tím, že výchozí revize, popř. dílčí revize budou dokončeny a předány nejpozději v termínu objednávky, příp. v termínech dle požadavku objednatele. Dodací lhůta byla stanovena na den 29. 10. 2010. S touto objednávkou č. 31149 pak souvisí **Předávací protokol** (č. l. 1145), kterým bylo prokázáno, že dne 30. 10. 2010 bylo provedeno předání revizních zpráv obžalovaným Z. W. v souladu s objednávkou č. 31149. **Obžalovaný Z. W.** u hlavního líčení, shodně jako v přípravném řízení, popřel, že by se dopustil trestného jednání tak, jak je mu v obžalobě kladeno za vinu. K věci uvedl, že revizního technika dělá prakticky 40 let bez jakýchkoliv stížností. Podle aktuální platné právní úpravy musí po pěti letech chodit na zkoušky a revizní zprávy dělá vždy jen v mezích svého oprávnění, tj. jako revize nízkého napětí. Nemá

oprávnění pro revize nad 100 V, a proto jiný revizní technik v případě této elektrárny musel revidovat střídavou část, část vysokého napětí, připojení vysokého napětí i střídavé napětí na střídačích. Obžalovaný popřel, že by někdy vystavil nepravdivou revizní zprávu. Podle jeho názoru je totiž zásadní otázkou to, co je vlastně nepravdivá revizní zpráva, neboť taková vlastně neexistuje. Revizní zpráva je buď dobrá nebo špatná. Revizní technik je hlavně bezpečnostní technik, který ručí za instalaci a za bezpečnost. Obžalovaný sám vždy postupoval podle českých norem, kterými se řídil, i když nebyly závazné. Na svoji obhajobu u hlavního líčení uvedl, že se v této věci jedná především o revizní zprávu z 2. 11. 2010, kde je hned v předmětu revize uvedeno, že se revize týká pouze nízkého napětí a netýká se rozvaděčů vysokého napětí, transformátorů, měničů a dalších rozvaděčů. Na straně 1 této revizní zprávy je uvedeno, že elektrické zařízení je z hlediska bezpečnosti schopno provozu a jde o nízkonapětíovou část FVE. Je tedy zřejmé, že revizní zpráva se týká pouze této části FVE, nikoliv elektrárny celé. Dále obžalovaný na svoji obhajobu uvedl, že jako revizního technika pro nízké napětí v elektrárně jej nezajímá, kolik je zde panelů a pokud do revizní zprávy tento údaj napsal, bylo to proto, že jej vytáhl z technické zprávy. Jestli jsou v elektrárně FV panely instalovány nebo ne, mu v konečném důsledku bylo úplně jedno, protože ho zajímaly především rozvody. Pro vysvětlení obžalovaný uvedl, že každý FV panel má svůj atest, který zaručuje, že ho lze používat v České republice. Z tohoto důvodu obžalovaného nezajímalo, kolik panelů je na elektrárně nainstalováno a navíc on sám v té době v elektrárně žádné prázdné stojany neviděl. V té době se provádělo pouze izolační měření stavu, takže elektrárna musela mít nulové napětí, všechno tedy muselo být vypnuté. Všechny panely byly odpojeny nebo si je sám musel odpojit, protože jinak by ohrožoval dokonce sám sebe. Při provedení revize měřil pouze izolační stavy, protože se jedná o stejnosměrné napětí a panely si lze představit jako určitou baterku, která dodává stejnosměrné napětí. Na takové baterce se revize nedělá, protože revize se dělá na instalaci, která je za panelem. K revizi se kontrolují samozřejmě také rozvaděče, jejich dotažení a kontrola osazení. Jako revizního technika jej zajímalo hlavně to, zda byla připravená kabeláž, která tam byla a přípojky pod jednotlivými panely. Sám měřil jednotlivé kabely, které potom jdou od jednoho rozvaděče ke druhému až se dostávají ke střídačům, které však už on sám nerevidoval. Na střídačích je totiž to místo, kde byla jeho revize ukončena. Sám nemá oprávnění k revizi vysokého napětí, a proto takovou revizi také neprovedl. Podle jeho zjištění byla elektrárna, co se týče rozvodů nízkého napětí, dostavěna. Dále obžalovaný na svoji obhajobu zdůraznil, že pokud ERÚ při vydání revize vycházel pouze z jeho revize, nebylo to správně, neboť mu měla scházet celková výchozí revize na stavbu. ERÚ vydal povolení neoprávněně, protože, podle názoru obžalovaného, neměl všechny podklady. Licence pro FVE Medlov byla vydána buď nesprávným postupem ERÚ nebo je tvrzení ERÚ chybné, protože revizní zpráva obžalovaného zfalšována nebyla. Na ERÚ byla předána zfalšovaná zpráva z 10. 12., nikoliv zpráva, kterou vyhotovil obžalovaný. **Revizní zpráva z 10. 12. 2010** totiž není zprávou, kterou by vyhotovil sám obžalovaný. K dotazu soudu obžalovaný opakovaně uvedl, že pro něj nebylo důležité kolik je panelů na elektrárně osazených a připojených v době, kdy revizi prováděl. Přesto uvedl počet panelů do revizní zprávy, neboť to převzal z technické zprávy. Sám však na místě panely nepočítal. U hlavního líčení obžalovaný trval na tom, že do revizní zprávy na její straně 3 nahoře v prvním odstavci neuvedl údaje o tom, že „na oploceném pozemku určeném pro výstavu FVE je umístěno celkem 15.825 ks FV panelů, které jsou uchyceny“. Sám navíc viděl, že v době revize byla celá elektrárna osazená a žádné panely zde tedy nescházely. Každý panel sice nekontroloval, ale kontroloval kabely tak, že obešel celou elektrárnu, protože zde vedou dlouhé uličky a kabely jsou po konstrukci, vedou do panelu někdy vzduchem, někdy zemí. Podle názoru obžalovaného revizní zpráva o revizi nízkého napětí není důležitá pro vydání licence ERÚ, neboť pro něj měla být rozhodující až celková revize. Obžalovaný sám však zprávu o celkové revizi FVE Medlov nevydal. Po předstření listinných důkazů obžalovaný potvrdil, že **Zpráva o výchozí revizi z 26. 10. až 2. 11. 2010** (č. l. 436 a násl.) je jeho zpráva, kterou skutečně vydal. Na další **Zprávě z 6. až 10. 12. 2010** (č. l. 455) je však jiný otisk razítka, jde vlastně o přetisk zřejmě razítka z jeho původní zprávy. Tuto revizní zprávu on

sám nevydal. Ke zprávě, kterou sám vydal (č. l. 434 a násl.), obžalovaný k dotazu státní zástupkyně uvedl, že čl. B této zprávy, kde je uvedeno, že na FVE je umístěno 15.825 ks panelů, je vlastně opisem a výňatkem z technické zprávy. Když mu objednatel řekl, že část nízkého napětí této elektrárny je připravená, neměl důvod mu nevěřit, že tomu tak není. Panely nepočítal, neboť, jak opakovaně uvedl, panely jej nezajímaly. Revizní zpráva není inventurou o počtu panelů, když tento počet převzal z technické zprávy. Jeho samotného při revizi nízkého napětí zajímal stav tzv. od kabelu do tohoto drátu, jestli tam byl jiný panel, než je v technické zprávě, byla záležitost dodavatele, nikoliv jeho, jako revizního technika. Sám nepovažuje panel za součást elektrické instalace. V revizní zprávě proto uvedl, že předmětem revize je elektrická instalace FVE. Panely nepotřeboval, jej samotného zajímaly stojany, které jsou přizeměny, což je součást celkové ochrany. Odkaz na technickou dokumentaci napsal v článku B./6 revizní zprávy, kde jsou uvedeny podklady materiály. Pokud v této části uvedl větu, že je v elektrárně umístěno 15.825 ks panelů, převzal to z technické dokumentace, na kterou odkázal. Informace o reálně revidovaném elektrickém zařízení jsou ve zprávě uvedeny až v člancích C., D., E., F. a následující. Vzhledem k tomu, že obžalovaný nedělal revizi celé elektrárny, pak podle jeho názoru neměla být jeho revizní zpráva použita v rámci licenčního řízení.

19. Rozhodujícím listinným důkazem pro prokázání trestného jednání obžalovaného Z. W. je **Zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení** (č. l. 434 a násl.), v níž je uvedeno, že revize byla provedena ve dnech 26. 10. až 2. 11. 2010 a revizní zpráva byla vypracována obžalovaným 2. 11. 2010. Předmětem revize je NN elektrická instalace FVE s tím, že přesný rozsah revidovaného elektrického zařízení je uveden dále v popisu v kapitole B/. Z této pasáže označené jako „B. – technické údaje o zařízení“ lze mj. zjistit, že revize řeší rozvody od 15.825 ks panelů LDK 230p a 4 ks technologických kontejnerů TK 1, TK 2, TK 3 a TK 4. Z dikce této pasáže je zcela zjevný text, že „solární panely jsou umístěny na pevných FV ZN konstrukcích v řadách. Na oploceném pozemku určeném pro výstavu FVE je umístěno celkem 15.825 FV panelů o celkovém výkonu 3,64 MWp.“ Obsahem této revizní zprávy je pak i údaj o tom, že kabeláž těchto panelů obžalovaný revidoval a popis zapojení jednotlivých panelů. Po provedené revizi v závěru revizní zprávy učinil obžalovaný závěr o tom, že „elektrické zařízení je z hlediska bezpečnosti schopné provozu“ (str. 1 této zprávy – č. l. 434, resp. 1153, 1175, 382). Zaměstnanec firmy E.ON servisní s. r. o. **J. Z.** (viz úřední záznam č. l. 751) pouze uvedl, že prováděl v roce 2010, jako montér této firmy zapojování samotných elektroměrů, které měřily odběr dodávané elektřiny ze sítě a také dodávku vyrobené elektřiny. Jeho úkolem nebylo provádět kontrolu nainstalovaných FV panelů a kromě toho sám si ani nevzpomíná, jestli v té době byly osazeny panely na všech konstrukcích po celé elektrárně. Lze tedy konstatovat, že jeho vysvětlení zůstalo bez většího důkazního významu. Pro úplnost lze odkázat na **Pracovní příkaz** (č. l. 754), z něhož bylo zjištěno, že J.Z. prováděl montáž elektroměrů a kontrolu jejich zapojení dne 8. 11. 2010.
20. Dalším podstatným důkazem pro závěry o vině obžalovaného Z. W. je **odborné vyjádření**, které poskytl **ing. P. H.**, vyslechnutý v procesním postavení svědka u hlavního líčení dne 16. 10. 2019. Nejdříve vysvětlil, že jejich pracoviště, ČVUT Praha, zpracovává znalecké posudky jako znalecký ústav, a to mj. učinilo i ve vztahu k jiným FVE. Jejich obecné závěry tak lze vztáhnout i na jiné objekty. Normy pro revizní zprávy se nezměnily několik desítek let a byly tedy platné i v době, kdy obžalovaný Z. W. revizní zprávu zpracoval, tj. pro závěr roku 2010. Základní norma, s níž revizní technik tehdy pracoval, je normou obecně platnou z předchozích několika desítek let a pouze se s rozvojem techniky doplňovala, když se objevovaly i další normy, které revizním technikům pomáhaly. Revizní zpráva musela být tedy zpracována podle této normy a vyjadřovala, jestli je zařízení schopné bezpečného provozu. Kolaudační souhlas s takovou elektrárnou bylo možné vydat mj. na podkladě této revizní zprávy. Souhlas revizního technika s bezpečným provozem je nutný k tomu, aby úředník na stavebním úřadě věděl, že elektrárna je po této elektrické stránce bezpečná. Postup revize spočívá v tom, že revizní technik provede podle normy prohlídku a měření. Je nezbytné, aby fyzicky prošel a zkontroloval instalaci. V případě Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

FVE musí revizní technik projít jednotlivé celky, které reviduje. Z praktických důvodů se celky FVE revidují samostatně, tedy je zde nějaký celek, který zajišťuje interakci s rozvodnou sítí, nějaká trafostanice, vysoké napětí, a to může revidovat jen technik, který má oprávnění pro vysoké napětí. Potom elektrárna obsahuje část nízkého napětí, což jsou mj. panely, střídače, rozvody elektrárny, tedy elektrárna jako celek. Podle vyjádření ing. P.H. revizní technik musí nejdříve ověřit soulad revidovaného zařízení s dokumentací. Ověřuje tedy, zda je skutečně montážní firmou namontováno to, co uvedl projektant do projektu. Poté musí zkontrolovat soulad celého projektu, tedy to, že jsou namontovány přístroje, které jsou v projektu uvedeny a jsou namontovány v souladu s montážními návody. Na závěr vydá revizní technik zprávu. Před provedením revize musí revizní technik dostat dokumentaci o skutečném provedení stavby, nikoliv dokumentaci, která se týkala plánovaného projektu. V případě, že je revidované zařízení obsáhlé, revizi, ať už pro vysoké napětí nebo pro nízké napětí, často zpracovávají i různí revizní technici, kteří své revizní zprávy potom přiloží a dělá se jedna celková výchozí revizní zpráva, která odkazuje na tyto vypracované dílčí revizní zprávy. To je obvyklé v případě instalací v řádu desítek MW, které se dokončují tzv. blokově. Běžnou praxí u FVE je to, že části, které jsou na rozvodu vysokého napětí podléhají tzv. vysokonapětovým zkouškám kabelů, které se dělají náhradním zdrojem. Takový postup je odůvodněn bezpečností a pod napětí se uvádí až dodatečně se souhlasem rozvodných závodů. Na nízké napětí se často dá revize udělat bez toho, že by zařízení bylo uvedeno pod napětí, avšak často se pod napětí uvádí proto, že je pak jednodušší provést např. kontrolu zapojení. V případě, že FVE dokončena není, je možné revizi vydat i na toto nedokončené dílo, ale potom v revizní zprávě musí být uveden přesný rozsah např. konkrétního bloku FVE. Revizní technik musí přesně uvést, na jakém rozsahu elektrárny pracoval. Revizní zpráva navíc může obsahovat a často také obsahuje tzv. odstranitelné závady. V takovém případě je ve zprávě napsáno, že zařízení je schopno bezpečného provozu po odstranění závad, v případě, že jsou zjištěny závady neodstranitelné, revizní zpráva končí závěrem, že zařízení není schopno bezpečného provozu. Revize pak musí být opakována a revizní zpráva zpracována znovu, poté co jsou tyto nebezpečné závady odstraněny. Za významné považuje nalézací soud stanovisko ing. P. H. o tom, že FV panel je zařízení, které samo o sobě podléhá certifikaci „CE“, tzn. prohlášení o shodě. Toto prohlášení podává výrobce a bere tím na sebe odpovědnost za to, že zařízení je vyrobeno bezvadně, tedy že panel, jako celek funguje. Současně k tomuto zařízení, tj. FV panelu vydá výrobce montážní návod, což jsou závazné pokyny pro uživatele o tom, jakým způsobem se má panel na elektrárnu umístit. V montážním návodu je také předepsáno, jestli panel musí mít uzemnění. Revizní technik potom nereviduje panel samotný, tedy to, jestli bylo prohlášení o shodě vydáno správně, neboť to přísluší jinému subjektu. Úkolem revizního technika je zkoumat, jestli panel byl umístěn do správného prostředí a správně namontován podle návodu. V podkladech revizní zprávy by tedy mělo být prohlášení o shodě všech výrobků, které jsou takto na stavbě umístěny. Tedy kopie „CE“ panelu, měniče, vypínačů a dalších komponentů. Pokud revizní technik provádí revizi, musí zde panely být proto, aby mohl ověřit, že jsou správně nainstalovány a učinit závěr o tom, že elektrárna je bezpečná, v požadovaném rozsahu i s panely. Pokud v případě revize není elektrárna osazena všemi panely, musí tuto skutečnost revizní technik zapsat do závad. V revizní zprávě pak musí být uvedeno, že např. chybí instalace panelů na určitých sekcích. Revizní technik totiž nese odpovědnost za to, zda zařízení celé nebo jeho část je schopno bezpečného provozu. Pokud elektrárna není v plném rozsahu panely osazena, nemůže revizní technik kontrolu elektrárny jako celku provést, neboť není možné provést kontrolu na něčem, co tam není. Revizní technik totiž provádí kontrolu instalace, tedy umístění tohoto předmětu (FV panelu), nikoliv jeho provedení. Pro něj je podstatné umístění panelu a provedení jeho instalace. Po předložení listinných důkazů, a to satelitních snímků elektrárny z 11. 11. 2010 (č. l. 1206), fotodokumentace (č. l. 1347) i zprávy o výchozí revizi ze dne 26. 10. až 2. 11. 2010 upozornil svědek na nesoulad spočívající v tom, že v revizní zprávě je uvedeno, kolik panelů je na elektrárně umístěno, ačkoliv tam ty panely viditelně umístěny nebyly. Pokud revizní technik do zprávy napsal, že zařízení, které zpráva

neobsahuje, není předmětem revize, tak panely neměly být ve svém počtu v revizní zprávě uvedeny. Revizní technik, podle revizní zprávy, fakticky ověřoval něco, co v elektrárně umístěno nebylo, to vše pochopitelně za předpokladu, že předkládaná fotodokumentace obsahuje správná data svého vyhotovení, stejně jako revizní zpráva. Fotodokumentace byla pořízena dokonce cca o 10 dní později, než byla revizní zpráva zpracovaná, a přesto je s revizní zprávou v rozporu. V závěru svého vyjádření ing. P. H. opakovaně uvedl, že z laického pohledu nelze FV panel vnímat jako žárovku, ale je nutné jej vnímat jako vypínač. Podstatný rozdíl totiž spočívá v tom, že žárovku může instalovat i laik, vypínač však nikoliv. Není tedy možné zkontrolovat správnou instalaci panelů bez toho, že by panely byly na elektrárně fyzicky umístěny. Nebylo by totiž možné provést kontrolu toho, zda jsou správně nainstalovány, tedy přišroubované správnými šrouby, správně uzemněné apod. Aby mohla být vydána revizní zpráva, je v ní vždy uveden rozsah revidovaného zařízení, musí zde tedy být instalovány v době revize všechny FV panely, které jsou v revizní zprávě uvedeny. K dotazu obhajoby ing. P. H. opakovaně uvedl, že revizní zpráva se nevydává na zařízení, které má certifikát o shodě „CE“, v konkrétním případě se tedy netýká vlastního provedení panelu, ale kvality montáže a dodržení montážních návodů a projektové dokumentace. Pokud revizní technik převzal počet panelů z projektové dokumentace a ve skutečnosti podle fotodokumentace v době revize na elektrárně chyběly stovky, možná tisíce panelů a elektrárna byla dokončena cca z poloviny, lze se oprávněně domnívat, že revizní technik na elektrárně nebyl. V závěru své výpovědi se svědek znovu vyjádřil k revizní zprávě, z níž vyplývá, že bylo provedeno měření izolačního stavu kabelů. Toto měření lze provádět dvěma způsoby, a to jednak měřením při osazených panelech, čímž se současně zkontroluje i izolační stav panelů, nebo druhým způsobem, a to tak, že se na zkoumané žíly připojí měřicí přístroj, který poněkud zvýšeným napětím, aby bylo možno měřit odpory, provede měření. Revizní technik většinou u nového kabelu konstatuje, že kabel má odpor za rozsahem měřicího přístroje, tedy odpor větší než např. 200 MΩ nebo 1 GΩ apod. K tomu, aby se dal změřit izolační stav, elektrárna nemusí být FV panely osazená. Revizní přístroje zvládají oba způsoby bez toho, že by zde existovalo výrazně vyšší riziko úrazu elektrickým proudem. V závěru své výpovědi pak svědek zdůraznil, že předmětem revize je i instalace panelu do daného prostředí. Izolační zkouška, kterou popsal, že je jenom jedna z dílčích zkoušek, která ověřuje celistvost kabelové trasy, ale neověřuje montáž panelu. Tato montáž panelu je totiž samostatnou zkouškou, která, podle revizní zprávy zpracované obžalovaným, byla provedena, neboť je zde konstatováno, že se v elektrárně nacházelo uvedených více než 15.000 ks panelů.

21. Skutečnosti tvrzené obžalovaný Z. W. v této revizní zprávě, zejména údaje o instalaci veškerých panelů podle projektové dokumentace, jsou zcela zásadně zpochybněny také dalším shora citovaným listinným důkazem. Jedná se **Výzvu k odstranění záručních vad** ze dne 10. 11. 2010 (č. l. 1171), kterou zaslala firma LUED s. r. o. dodavateli panelů, tj. firmě H POWER s. r. o. Podle tohoto listinného důkazu je zřejmé, že reklamováno bylo 7.200 ks modulů – FV panelů typu LDK 230.

Stav FVE Medlov ke dni provedení revize a vydání revizní zprávy obžalovaným Z. W.

22. Na základě shora rozebraných důkazů, a to zejména listinných důkazů, dospěl soud k dílčímu závěru o tom, že v době bezprostředně předcházející zahájení revize obžalovaným Z. W. nebyla FVE v potřebném rozsahu dokončena. V této souvislosti lze stručně sumarizovat shora podrobně rozebrané listinné důkazy, které svědčí i tom, že v období následujícím po vydání revizní zprávy pokračovaly práce na stavbě elektrárny, byly naváženy další panely a z podstaty věci je proto vyloučeno, aby obžalovaný mohl řádně revizi provést a vydat revizní zprávu. Je třeba odkázat na **Dodatek č. 4 ke Smlouvě o dílo** (č. l. 1097), který je ze dne 5. 1. 2011 a svědčí o tom, že mezi smluvními stranami byla snížena cena, a to z důvodu snížené kvality ocelových konstrukcí. Dále se jedná o **Dohodu o narovnání** (č. l. 1121), která byla uzavřena až dne 2. 3. 2011 a přesto je z ní zcela zjevné, že zhotovitel FVE Medlov byl v prodlení s dokončením díla a Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

průběžně probíhala odstávka stavby, a to zejména pro vadné panely. S tím souvisí i **Protokol o předání a převzetí díla** (č. l. 1274), který v rozporu s touto dohodou o narovnání deklaroval, že dílo bylo dokončeno 10. 1. 2011, ačkoliv 2. 3. 2011 při uzavření dohody o narovnání se smluvní strany shodly na tom, že zhotovitel je v prodlení s dokončením díla. V rozporu s těmito dvěma důkazy, tj. Dohodou o narovnání i Protokolem o předání a převzetí díla je jiný listinný důkaz, a to **Protokol o předání a převzetí** (č. l. 364), který byl jedním z rozhodujících dokumentů pro účely vydání licence. Tento protokol, byť není datován, měl deklarovat, že dílo bylo řádně dokončeno, předáno a převzato. V kontextu těchto důkazů je pochopitelně výpověď, učiněná P.em H., nevěrohodná minimálně v té části, kde uvedl, že FVE byla v té době kompletně postavená. Pro závěr nalézacího soudu o nedokončenosti FVE Medlov v inkriminovaném období svědčí především výpověď **ing. K. Ch.** z firmy LUED, který potvrdil, že reklamovali dodané panely a on sám na pokyn svého nadřízeného do **Výzvy k odstranění záručních vad** tyto údaje uvedl. Lze podotknout, že Výzva byla sepsána 10. 11. 2010 (č. l. 1171), tj. v období krátce poté, co obžalovaný Z. W. vypracoval revizní zprávu, která deklarovala, že na elektrárně jsou všechny panely funkční. O nedokončenosti elektrárny pak svědčí i **Dodatek č. 3 ke Smlouvě o dílo mezi firmami LUED a XXXX XXXX** (č. l. 1295) ze dne 2. 12. 2010, z něhož bylo zjištěno, že se na elektrárně nachází pouze cca 11.589 ks panelů a minimálně 4.237 ks panelů o výkonu 980.095 Wp chybí. Podstatnými důkazy jsou zejména výpověď **svědka V. V.**, stavbyvedoucího z firmy XXXX XXXX, s níž koresponduje i **stavební deník**, do něhož zápisy činil právě tento svědek. Svědek potvrdil, že práce na stavbě ukončili k 31. 12. 2010 nikoliv proto, že by stavba byla dokončena, alespoň v tomto datu, ale především proto, že neměli panely a v pracích nemohli pokračovat. Podle jeho vyjádření ani namontované panely nebyly v té době připojeny do sítě. Výpověď svědka V. V. tak zásadně zpochybňuje obhajobu obžalovaného Z. W. i údaje, které sám do revizní zprávy uvedl. O průběhu stavby svědčí záznamy ve stavebním deníku a svědek V. V. k přítomnosti obžalovaného Z. W. uvedl, že pokud by revizní technik byl na stavbě přítomen, dokonce prováděl revizi několik dní, muselo by to být zapsáno ve stavebním deníku. V závěru své výpovědi svědek sice připustil, že takový záznam by ve stavebním deníku být uveden nemusel. Přítomnost obžalovaného na stavbě je pak do jisté míry zpochybněna i stanoviskem, které učinil svědek ing. H., který považoval za nepravděpodobnou přítomnost revizního technika na stavbě, který vydal takovou revizní zprávu, jak je ostatně shora uvedeno. Ze stavebního deníku pak vyplývá, že až 15. 12. 2010 byl zhotovitel schopen stavbu (zřejmě její dosud realizovanou část) předat. Se zápisy ve stavebním deníku korespondují i **zápisy z kontrolních dní**, které na stavbě byly provedeny a které rovněž svědčí pro závěr o nedokončenosti stavby FVE Medlov k tomuto rozhodnému datu, tj. 30. 10. 2010, než byla revizním technikem, tj. obžalovaným Z. W. zahájena revizní prohlídka. Zápis z kontrolního dne z 25. 10. 2010 obsahuje údaje o vadách konstrukcí, které ostatně zachytil zaměstnanec firmy XXXX ing. F. na pořízené fotodokumentaci. Zápis z kontrolního dne realizovaného dne 27. 10. 2010 svědčí o tom, že dodané panely neodpovídaly konstrukcím, které musely být přizpůsobovány. O nedostavěnosti díla svědčí i zápisy z počátku listopadu 2010, kdy při kontrolním dni 3. 11. 2010 bylo zjištěno, že na stavbě nejsou osazeny brány, dokončeno oplocení a dne 11. 11. bylo při kontrolním dni zjištěno, že nadále probíhá dovoz FV panelů. O tom ostatně svědčí i pořízená **fotodokumentace**. Dalšími listinnými důkazy, svědčícími o nedokončenosti díla, jsou např. **faktura** (č. l. 1211), z níž lze zjistit, že ke dni 30. 11. 2010 nebyly na stavbu dodány všechny FV panely a opakovaně byla učiněna **výzva k převzetí díla** (č. l. 1310). Montáž dodaných panelů měla být dokončena nejvýše 12. 12. 2010, o čemž svědčí **přípis firmy XXXX XXXX s. r. o.** ze 13. 12. 2010. Mezi další rozhodující důkazy je třeba zařadit i **fotodokumentaci**, kterou pořídil svědek ing. L. F. z firmy XXXX Tato dokumentace včetně odpovídajících zápisů z kontrolních dní, při nichž byla pořízena (č. l. 881 a násl.) svědčí např. o tom, že 12. 11. 2010 docházelo k navážení dalších FV panelů a svědek sám potvrdil, že v prosinci 2010 již na stavbě vlastně nepracovali. S těmito záznamy z kontrolních dní i pořízenou fotodokumentací plně korespondují i **satelitní snímky** (č. l. 1202), které rovněž nezpochybnitelně prokazují, že ke dni 11. 11. 2010

nebyla FVE plně dokončena, neboť ani umístění konstrukce nebyly plně osazeny panely. Dalším stěžejním důkazem, který vyvrací obhajobu obžalovaného Z. W. je potom **odborné stanovisko svědka ing. H.**, které je rovněž rozebráno shora. Základním argumentem je to, že pro vydání osvědčení o bezpečnosti elektrárny, tj. pro vystavení revizní zprávy, i když týkající se pouze rozvodů nízkého napětí, je nezbytné, aby byly osazeny veškeré FV panely. Samotné panely podléhají certifikaci CE, a proto je revizní technik nekontroluje, avšak svědek vyvrátil obhajobu obžalovaného Z. W. a o tom, že nepotřeboval pro provedení revize, aby na elektrárně byly instalovány všechny panely. Ing. P. H. dostatečně odborně vysvětlil, že úkolem revizního technika je provést revizi toho, zda byl panel umístěn do správného prostředí a správně namontován v souladu s návodem, který je ke každému panelu vydáván. Revizní technik nemůže vycházet z plánované dokumentace, ale musí vycházet z dokumentace, která se týká faktického provedení stavby. V případě, že dílo není dokončené, může být revizní zpráva vydána pouze jako dílčí na tu část díla, která je plně dokončená. Současně musí být uvedeny i tzv. odstranitelné závady a způsob a rozsah jejich odstranění, než je následně provedena kompletní revize. Ing. P. H. rovněž vyvrátil tvrzení obžalovaného a vysvětlil, že FV panel nelze vnímat jako žárovku, kterou fakticky může vyměnit laik, ale je nutné panel vnímat jako vypínač, neboť jej může nainstalovat pouze odborník. Lze tedy shrnout, že nelze provést správnou revizi instalace panelů na FVE bez toho, že by byly na elektrárně fyzicky umístěny. Izolační zkouška, kterou obžalovaný ve své výpovědi popisoval, je pouze jedna z dílčích zkoušek, která ověřuje celistvost kabelové trasy, ale neověřuje montáž panelů. Nálezací soud tedy konstatuje, že obhajoba obžalovaného, který tvrdil, že jej počet panelů nezajímá, a proto jejich celkový počet opsal z technické zprávy (projektové dokumentace), byla dostatečně vyvrácena provedenými důkazy a zejména výpovědí svědka ing. P. H.. Je třeba připustit, a to také ing. H. potvrdil, že panely mají tzv. CE atest, čímž se rovněž obžalovaný hájil, avšak tato skutečnost nemůže být jediným podkladem pro vystavení revizní zprávy. Obžalovaný se rovněž hájil tím, že, jako revizní technik, prováděl kontrolu instalace rozvodů až za panelem, avšak ing. H. svým odborným vyjádřením zcela vyloučil správnost pouze takového postupu s dostatečným vysvětlením toho, proč musí být revidováno i zapojení samotného FV panelu. Vyvrácena byla rovněž obhajoba obžalovaného Z. W. o tom, že na elektrárně neviděl prázdné stojany a podle jeho soudu žádné FV panely na elektrárně nescházely. Rozsáhlé rozebrané listinné důkazy, včetně fotodokumentace, pořízené ze dvou na sobě nezávislých zdrojů, svědčí o tom, že v době zahájení revize i vydání revizní zprávy nebyla FVE Medlov osazena všemi projektovanými FV panely, jejichž sumarizaci obžalovaný převzal do revizní zprávy s vlastním tvrzením, že jsou na elektrárně umístěny. Pokud neviděl prázdné stojany, pak se lze s vysokou mírou pravděpodobnosti, hraničící s jistotou, domnívat, že se jedná buď o tvrzení účelové ze strany obžalovaného Z. W., nebo že obžalovaný elektrárnu pečlivě v kompletním rozsahu neprošel, v krajním případě pak, že na elektrárně vůbec nebyl, když takovou domněnku vyslovil i např. ing. H.. Také tento svědek vyloučil obhajobu obžalovaného o tom, že FV panel vnímal jako baterku, která dodává stejnosměrné napětí a ERÚ měl proto vycházet z celkové výchozí revize. Jak je shora opakovaně podrobně rozebráno, ing. P. H. dostatečně odborně vysvětlil, že revizní technik musí ověřit soulad revidovaného zařízení s dokumentací, tedy s tím, zda je skutečně namontováno to, co je uvedeno v projektu. Jednoznačně lze konstatovat, že ve skutečnosti nebyl namontován v době provádění revize takový počet panelů, který byl projektován. Dále svědek uvedl, že revizní technik musí vycházet z dokumentace o skutečném průběhu stavby, nikoliv z plánu, podle kterého se měla stavba realizovat. Při nedokončenosti elektrárny lze, podle jeho odborného stanoviska, podat revizní zprávu jen na tu část elektrárny, kterou je však třeba v revizní zprávě specifikovat a uvést příp. odstranitelné závady s výhradou, že elektrárna je schopna bezpečného provozu pouze v této revidované části. V revizní zprávě musí být uveden správný počet všech revidovaných panelů. Pokud jsou na elektrárně umístěny všechny, lze pochopitelně převzít údaje z projektové dokumentace, avšak v případě, že elektrárna není kompletně osazená, potom, jak potvrdil ing. P. H., musí revizní technik do revizní zprávy uvést počet revidovaných panelů a provést revizi

nikoliv samotných panelů, ale jejich instalace. Nálezací soud opakovaně odkazuje na pořízenou fotodokumentaci (č. l. 1206, 1347), která byla pořízena několik dní po provedené revizi a jednoznačně svědčí o tom, že ani v této době nebyly FV panely osazeny na 100% ploše elektrárny. Lze tedy uzavřít, že údaje uvedené v revizní zprávě, vypracované Z. W. ze dne 2. 11. 2010, neodpovídaly skutečnému stavu FVE a nebylo možno učinit závěr o tom, že po provedené revizi je FVE schopna bezpečného provozu. V tomto směru lze odkázat na právní názor vyslovený např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2015 č. j. 9 As 30/2015-70, resp. ze dne 10. 12. 2015 č. j. As 204/2015-66, kterými ostatně argumentoval i obhájce obžalovaného. V tomto posledně zmíněném rozhodnutí soud konstatoval, že stanoví-li energetický zákon, že k udělení licence pro výrobu elektřiny je nutné prokázat technické předpoklady, které se považují za splněné u energetického zařízení, u kterého je osvědčena jeho bezpečnost, pak se tím rozumí osvědčení energetického zařízení jako souboru všech jeho částí, které slouží k přeměně energie. S ohledem na povahu FVE je zřejmé, že slouží k přeměně energie pouze tehdy, pokud jsou její součástí funkční solární panely. Nejvyšší správní soud tak dospěl k závěru, že zpráva o výchozí revizi se musí vztahovat k celému energetickému zařízení a musí být vypracována až poté, co je energetické zařízení kompletní a tvoří funkční soubor všech jeho nezbytných částí. Nálezací soud tedy opakovaně rekapituluje, že obžalovaný nemohl revizní zprávu na celé zařízení vydat bez toho, že by byla kompletně osazena všemi FV panely a pokud takovou zprávu vydal, dokonce v ní uvedl, jak je shora citováno, že „je zde umístěno celkem 15.825 FV panelů o celkovém výkonu 3,64 MWp“, neobstojí jeho argumentace o tom, že údaj převzal z technické dokumentace. Jednoznačně vypracoval a předložil k licenčnímu řízení zprávu, která obsahovala nepravdivé údaje. Podle názoru soudu se obžalovaný nemůže zprostit odpovědnosti ani poukazem na to, že žádný právní předpis nestanovil, co se rozumí „zprávou o revizi“ ve smyslu § 9 vyhlášky č. 426/2005 Sb. o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, resp. jaká část energetického zařízení má být předmětem revize. Údaje uvedené v revizní zprávě vypracované obžalovaným nepochybnitelně prokazují, že obžalovaný revidoval tzv. nízkonapět'ovou část FVE, avšak do závěrů v této revizní zprávě uvedl nepravdivé údaje. V konečném důsledku se obžalovaný nemůže z trestného jednání vyvinut ani odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2017 č. j. 2 As 313/2015-492, které se týkalo podobného stavu, kdy při revizi FVE nebyly nainstalovány ještě všechny FV panely a revizní technik umístěné panely ani nezkontroloval. Ostatně v tomto rozhodnutí sám Nejvyšší správní soud konstatoval, že posuzování bezpečnosti FVE je odbornou technickou otázkou a revizní zpráva slouží jako podklad pro zjištění skutkového stavu ve správním řízení. Požadavkem kladeným na revizní zprávu je to, aby revizní technik, který se tím stává spoluzodpovědným za náležité zjištění skutkového stavu, zpracoval na základě všech podstatných měření a prověření na místě samém svoji zprávu. Ani argumentace obhajoby obžalovaného spočívající v tom, že neexistovaly právní normy, poskytující návod, jak má revizní technik při revizi postupovat, v této souvislosti neobstojí. Dále je třeba odkázat na **zprávu Technické inspekce ČR** (č. l. 3216), která shrnula jakými právními normami se musí revizní technik řídit v případě revize FVE. Vzhledem k tomu, že FVE Medlov byla nově postavena, bylo zde nutno provést tzv. „výchozí“ revizi, která ověřovala bezpečnost tohoto zařízení před jeho uvedením do provozu, přičemž její podmínky byly definovány v ČSN 331500. Tato technická norma byla nepochybně obžalovanému Z.W., jako certifikovanému reviznímu technikovi, dobře známa. Technická inspekce ČR dále potvrdila, že lze provést revizi pouze na část zařízení (FV panelů), ale po jejich doplnění musí být provedena další revize. Nálezací soud již shora odkazoval na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ČR sp. zn. 2 As 313/2015, které ostatně akceptoval Ústavní soud ve svém rozhodnutí I ÚS 2086/2017. Nejvyšší správní soud v tomto rozhodnutí (bod 41) v podstatě uvedl, že nemůže působit nepravdivě taková revizní zpráva, která vyvolává dojem, že FV panely nechyběly a současně postrádá jednoznačné sdělení, že údaje o počtu panelů a jejich napojení revizní technik pouze převzal z projektové dokumentace, aby revidovanou FVE identifikoval, neboť to je zavádějící a zmatečné. Nepochybnitelně bylo totiž prokázáno, že obžalovaný

vědomě do revizní zprávy uvedl nepravdivé údaje, tj. skutečnost, jaké množství FV panelů a jejich instalaci zrevidoval, ačkoliv to neodpovídalo skutečnému stavu věci, když FV panely nebyly, v rozsahu deklarovaném v revizní zprávě, v době provádění revize nainstalovány. Není sporu o tom, že obžalovaný jako revizní technik tedy pochybil, když osvědčil bezpečnost celé FVE v době, kdy elektrárna nebyla ještě dokončena v rozsahu, který v revizní zprávě deklaroval. V souhrnu se tak nalézací soud naopak ztotožnil s argumentací obžaloby o tom, že revizní zpráva popisuje nepravdivě stav FVE, neboť v době zpracované revize nebyla elektrárna ve stavu dokončenosti. Jednoznačně tak revizní zpráva nepravdivě deklarovala, že FVE je schopna bezpečného provozu, ačkoliv takový závěr obžalovaný Z. W. nemohl učinit. Podle názoru soudu, shodného s argumentací obžaloby, bylo prokázáno, že FVE ke dni zahájení revize, jako celek, nebyla dokončena a tedy neexistovala a v konečném důsledku nebyla schopna takové revize, kterou obžalovaný, podle zprávy, provedl. Bylo jednoznačně shora provedenými důkazy prokázáno, že řádově 1/2 FV panelů nebyla ke dni 30. 10. 2010, tj. ke dni zahájení revize ani dodána, natož pak instalována. Dodatečná reklamace FV panelů, prokázaná rovněž listinnými důkazy, však nepokrývá rozsah fakticky chybějících panelů v době při zahájení revize. Takto jsou zcela vyloučeny úvahy o tom, že obžalovaný Z. W. vycházel z předpokladu, že FV panely jsou v pořádku. Prokazatelně byla vyvrácena jeho obhajoba o tom, že viděl nainstalované všechny panely, když logicky je nemohl vidět, když tam nainstalované nebyly. Pokud na FVE obžalovaný vůbec fyzicky byl, což sice zpochybňují svědek ing. H. i záznamy ve stavebním deníku a naopak to prokazuje svědek M., musel však obžalovaný vidět, že FVE je nedostavěná a zjevně neodpovídá projektové dokumentaci. Přesto obžalovaný na tuto projektovou dokumentaci v plném rozsahu odkázal, a to zejména v části, kde tvrdí, že „je zde umístěno 15.825 ks FV panelů“. Vzhledem k tomu, což nalézací soud opakovaně uvedl, že 100% panely nainstalované nebyly, nemohl logicky obžalovaný provést kontrolu správnosti jejich umístění na stavbě, správnosti jejich ukotvení na konstrukce a zejména nemohl provést revizi toho, zda každý jednotlivý panel je nainstalován v souladu s montážním návodem. To ovšem bylo základním úkolem obžalovaného, jako revizního technika, neboť pouze za předpokladu ověření mj. správnosti instalace FV panelů, mohl učinit finální závěr o tom, že elektrárna jako celek je schopna bezpečného provozu. Pro takový závěr nemohl obžalovanému sloužit pouze údaj o tom, že FV panel má tzv. CE certifikát, neboť tento certifikát sám o sobě neprokazuje, jakým způsobem byl panel v konkrétní elektrárně nainstalován a neprokazuje tedy, že byl panel nainstalován bezpečně, resp. v souladu s montážním návodem. To všechno bylo úkolem obžalovaného, jako revizního technika, který měl především sám ověřit správnost a bezpečnost instalace jednotlivých FV panelů a teprve, když by tyto údaje v pozitivním rozsahu zjistil, mohl vydat takovou revizní zprávu, kterou vydal. Nalézací soud opakovaně a jednoznačně uzavřel, že obžalovaný vydal revizní zprávu, která obsahovala nepravdivé údaje a byla koncipována tak, aby vytvořila dojem, že celá FVE je dostavěná a zejména schopná bezpečného provozu.

23. Druhá část skutkového děje, směřující k závěrům o trestní odpovědnosti především obžalovaného ing. K. S., se týká stavebního řízení v souvislosti s výstavbou FVE Medlov. Podstatné listinné důkazy byly získány především ze spisu Stavebního úřadu Městského úřadu v Židlochovicích, jehož jménem obžalovaný ing. K.S. vedl stavební řízení a v konečném důsledku výsledku vydal kolaudační souhlas. Investorem a tedy stavebníkem byla společnost XXXXs. r. o., která byla zastupována obžalovaným Z. V.. **Žádostí o uzavření veřejnoprávní smlouvy týkající se umístění stavby FVE Medlov (č. l. 1403) a provedení I. etapy stavby (č. l. 1410)** bylo prokázáno, že obě žádosti podal dne 31. 5. 2010 jménem firmy XXXXs. r. o. obžalovaný Z. V.. Na základě jeho žádostí uzavřel Městský úřad v Židlochovicích, jako správní orgán, s žadatelem, firmou XXXXs. r. o. veřejnoprávní smlouvy, které jménem firmy XXXXs. r. o. opět podepsal obžalovaný Z. V.. Jednalo o se **Veřejnoprávní smlouvu č. j. 8618/20-SK** týkající se umístění stavby a **Veřejnoprávní smlouvu č. j. 8802/2010-SK** týkající se provedení stavby, v obou případech první etapy FVE Medlov. Tyto veřejnoprávní smlouvy (č. l. 1419, resp. 1488 a

1426, resp. 1497) byly uzavřeny dne 10. 6. 2010 a 11. 6. 2010. Další dvě veřejnoprávní smlouvy byly mezi stejnými subjekty uzavřeny dne 20. 8. 2010 a týkaly se též FVE, a to její II. etapy. Jedná se o **Veřejnoprávní smlouvu č. 14445/2010-SK o provedení stavby a Veřejnoprávní smlouvu č. 12446/2010-SK o umístění stavby**. Souhrnně lze konstatovat, že všechny čtyři veřejnoprávní smlouvy jménem Městského úřadu v Židlochovicích podepsal obžalovaný ing. K.S. a jménem firmy XXXXs. r. o. obžalovaný Z. V.. Na základě těchto veřejnoprávních smluv, které nahrazovaly stavební povolení (viz § 116 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu, tzv. stavebního zákona) probíhala výstavba FVE Medlov, jak je shora prokazováno listinnými důkazy a svědeckými výpověďmi. Pro úplnost lze odkázat také na **Smlouvu o právu provést stavbu**, kterou obžalovaný Z. V., jménem firmy XXXXs. r. o. uzavřel s Městyssem Medlov dne 15. 4., resp. 16. 4. 2010 (č. l. 1536) i **Smlouvu o pronájmu pozemku**, kterou pak obžalovaný uzavřel s pronajímatelem – Římskokatolickou farností Medlov dne 29. 12. 2009 (č. l. 1533). **Žádost o vydání kolaudačního souhlasu** byla podána na Městském úřadu v Židlochovicích 25. 10. 2010 jménem firmy XXXXs. r. o., kterou zastupovala firma XXXXspol. s r. o. s tím, že k úplnému vyklizení staveniště dojde 31. 10. 2010 (č. l. 1461-1465). Společnost XXXX při podání žádosti zastupoval její jednatel M. F.. Obžalovaný ing. K.S., jako vedoucí Stavebního úřadu Městského úřadu Židlochovice, vydal dne 27. 10. 2010 **Výzvu k účasti na závěrečné kontrolní prohlídce stavby FVE Medlov**, která proběhne dne 4. 11. 2010. (č. l. 1466, resp. 1716). Podstatným listinným důkazem je **Protokol** sepsaný dne 4. 11. 2010 při závěrečné kontrolní prohlídce stavby FVE Medlov (č. l. 367, 1480, 1670). Tímto listinným důkazem bylo prokázáno, že kontrolní prohlídce stavby byli za investora, tj. firmu XXXXs. r. o., přítomni především obžalovaný Z. V. připustil, že podpis na zadní straně tohoto protokolu vypadá jako jeho vlastní podpis (č. l. 367) a také R.T.. Kromě dalších osob, uvedených v úvodu tohoto protokolu, je pak zřejmé, že za Městský úřad Židlochovice, Stavební úřad, byl pochopitelně přítomen i obžalovaný ing. K.S.. Všechny zúčastněné osoby protokol podepsaly. Z obsahu protokolu vyplývá, že účastníci místního šetření provedli prohlídku této stavby a bylo zjištěno, že stavba je provedena v souladu s uzavřenými veřejnoprávními smlouvami a projektovou dokumentací, ověřenou v rámci povolení stavby. I přes toto zjištění je v další pasáži uvedeno, že v současné době (pozn. soudu - tj. ke dni 4. 11. 2010) probíhá osazování FV panelů na již hotové a zabudované ocelové nosné konstrukce. Tyto pasáže předmětného protokolu jsou tedy ve vzájemném rozporu, kdy z úvodní díky lze zjistit, že „stavba je provedena“, zatímco následující pasáž uvádí naopak skutečnosti o tom, že stavba dokončena a provedena není, neboť „probíhá osazování FV panelů“. Toto tzv. „osazování panelů“ je třeba vzhledem k charakteru stavby (FVE) považovat za velmi podstatnou a významnou součást stavby a fakticky tak znamená, že stavba není dokončena. Z další pasáže tohoto protokolu pak lze zjistit, že stavebník, tj. firma XXXXs. r. o., zastoupená zejména obžalovaným Z. V., předala stavebnímu úřadu celkem 10 dokumentů, mezi kterými je uvedena i Výchozí revizní zpráva nízkého napětí ze dne 2. 11. 2010 (tj. zpráva vypracovaná obžalovaným Z. W.). Následující den, tj. 5. 11. 2010 vydal obžalovaný ing. K.S., jako vedoucí odboru Územního plánování a stavebního úřadu Městského úřadu v Židlochovicích, rozhodnutí označené jako **Kolaudační souhlas s užíváním stavby sp. zn. OÚ PSU/15793/2010-SK** (č. l. 51, 1468, 1667). Kolaudační souhlas tak byl vysloven s užíváním stavby, označené jako FVE Medlov (dočasná stavba s lhůtou její existence do 31. 12. 2029) na pozemcích zde specifikovaných, v katastrálním území Medlov. Ve své výrokové části odkazuje na dvě veřejnoprávní smlouvy, uzavřené ve vztahu k etapám I. a II., které jsou citovány v odůvodnění tohoto rozsudku shora. Kolaudační souhlas byl vydán s odkazem na závěrečnou kontrolní prohlídku ze dne 4. 11. 2010 s výsledkem, že FVE je schopna bezpečného a trvalého užívání. Z odůvodnění rozhodnutí bylo zjištěno, že při závěrečné kontrolní prohlídce bylo prověřeno, že stavba „byla provedena“ v souladu s uzavřenými veřejnoprávními smlouvami a projektovou dokumentací, ověřenou při povolování její realizace.

24. **Obžalovaný ing. K.S.** u hlavního líčení popřel, že by se dopustil tohoto trestného jednání, které je mu v obžalobě kladeno za vinu. Uvedl, že na Stavebním úřadu v Židlochovicích pracoval od roku 1983 a v inkriminované době byl vedoucí stavebního odboru. Obžalovaný se hájil tím, že v uvedené době neměli vůbec žádné znalosti a zkušenosti o tom, jak postupovat při povolování staveb FVE. Stavební úřady na takové rozhodování nebyly připraveny a teprve dodatečně Ministerstvo pro místní rozvoj i Krajské úřady vydaly metodiku, v níž stavební úřady o takovém řízení poučily. Obžalovaný sám kolaudoval asi dvě FVE, když v obvodu jejich úřadu jich bylo celkem postaveno asi pět. Ke stavbě předmětné FVE Medlov, jejímž investorem byla firma XXXXs. r. o., obžalovaný uvedl skutečnosti, které ostatně vyplývají i z listinných důkazů, tedy to, že stavba byla povolena ve dvou etapách na základě veřejnoprávních smluv z 11. 6. a 20. 8. 2010. Při uzavření veřejnoprávních smluv jednali především s obžalovaným Z. V. a také jeho společníkem D. T.. Tyto veřejnoprávní smlouvy nahrazovaly stavební povolení. Elektrárna byla stavěna na svažitém zvlněném pozemku o rozměrech cca 400x310 m, což značně ztěžovalo její přehlednost. Když dostal žádost o kolaudační souhlas dne 25. 10. 2010, bylo to v přiměřené lhůtě od zahájení stavby, na předepsaném formuláři a kolaudovat se měla stavba jako celek. Žádost podala firma XXXX, která vykonávala technický dozor pro dodavatele stavby a s odstupem času si obžalovaný vybavil, že měla zřejmě plnou moc od stavebníka, tj. firmy XXXXs. r. o. I v této části výpověď obžalovaného koresponduje s listinnými důkazy, a to jednak předmětnou žádostí o kolaudaci, která je citována shora a jednak s plnou mocí, kterou firma XXXXs. r. o. udělila firmě XXXX (č. l. 1487). Obžalovaný dále uvedl, že stanovil termín závěrečné kontrolní prohlídky na 4. 11. 2010, což opět koresponduje s listinným důkazem – výzvou k účasti na prohlídce (č. l. 1466 a násl.). Přestože pozval všechny dotčené subjekty, nedostavili se např. zástupci firmy E.ON. V rámci své výpovědi obžalovaný potvrdil, že při místním šetření osobně viděl, že elektrárna v nezanedbatelné části není osazena FV panely na instalovaných ocelových konstrukcích. Stavebníkem nebo jeho zástupcem D. T. mu však bylo vysvětleno, že dodavatel jim zaslal vadnou šarži FV panelů, které se musely demontovat a konstrukce budou osazeny novými panely. D. T. obžalovanému sdělil, že aktuálně probíhá tzv. záruční oprava. Ve zbytku obžalovaný viděl, že stavba je prováděna podle dokumentace včetně komunikace uvnitř objektu elektrárny i přístupové cesty, byla osazena kiosková trafostanice, přípojka vysokého napětí a také byla položena síť podzemních panelů nízkého napětí a přípojka. Obžalovanému byly předloženy tři výchozí revizní zprávy, které v podstatě pokrývaly revizi celé elektrárny a měly garantovat její bezpečnost. Z žádné revizní zprávy však nevyplývalo, že by na stavbě chyběly důležité komponenty. Takto byl vytvořen obraz o tom, že FVE byla ke dni 31. 10. 2010 skutečně dokončena a že absence panelů byla způsobena záruční opravou, když ta měla být provedena do 14. 11. 2010. Obžalovaný se hájil tím, že postupoval v souladu se správním řádem, neboť prováděná záruční oprava, podle jeho názoru, nebránila vydání kolaudačního souhlasu. Na svoji obhajobu obžalovaný dále uvedl, že tyto skutečnosti, týkající se výměny panelů, také do kolaudačního rozhodnutí uvedl a rozhodně je nezamlčel. Následující den, po provedení místního šetření, tj. 5. 11. 2010 skutečně vydal kolaudační souhlas. Revizní zprávy garantovaly bezpečné užívání stavby a nevyplývaly z nich žádné nedodělky a závady, které by bránily uvedení stavby do trvalého užívání. Podle názoru nalézacího soudu si však obžalovaný sám protirečí, když tvrdí, že stavba neměla žádné nedodělky a závady, ale současně potvrzuje, že viděl absenci velkého množství panelů, což ostatně uvedl i do kolaudačního souhlasu. Obžalovaný se hájil tím, že neosazení všech FV panelů není, podle jeho názoru, obligatorní podmínkou pro vyslovení kolaudačního souhlasu. Stavba byla pro něj, ze stavebního hlediska, dokončena a absence panelů mohla mít vliv maximálně na výkon elektrárny, ale FVE byla způsobilá k užívání. Veškeré dokumenty, které pro vydání kolaudačního souhlasu potřeboval, v něm také uvedl. Podstatné byly zejména výchozí revizní zprávy, bez nichž by nemohl být kolaudační souhlas vydán. Obžalovaný, jak sám uvedl zejména v přípravném řízení, předpokládal, že pro licenční řízení bude provedeno další místní šetření.

25. Obhajobu obžalovaného ing. K. S. nepotvrdil ani **svědek R.T.**, vyslechnutý u hlavního líčení dne 15. 10. 2019. Svědek uvedl, že na žádost obžalovaného Z. V. se podílel na výstavbě FVE Medlov, když sám měl za úkol vybudovat příjezdovou komunikaci z hlavní silnice až po bránu elektrárny. V podstatě to bylo na základě požadavků a podmínek, které stanovila Správa a údržba silnic, aby k elektrárně byla vybudována příjezdová komunikace. Vyloženě na stavbě elektrárny svědek přítomen nebyl, neboť se stavbou neměl nic společného. Sám si v podstatě hlídal firmu, která dělala napojení elektrárny na hlavní silnici. K objektu elektrárny se přiblížil několikrát, ale přesně svoje návštěvy specifikovat nedokázal s výjimkou toho, že naposled byl v elektrárně při její kolaudaci. Hlavním důvodem jeho přítomnosti bylo to, že paní S. ze Správy a údržby silnic vlastně předával tuto napojovací komunikaci, když ona musela dát s kolaudací také souhlas. V průběhu obhlídky elektrárny byla při tomto místním šetření přítomna celá řada lidí, elektrárna se procházela a někdo z firmy LUED, která byla zhotovitelem, vysvětloval podrobnosti výstavby, a to obvykle na dotazy obžalovaného ing. K. S.. Svědek uvedl, že v době místního šetření na elektrárně chyběly panely. Sám si však nedokáže vybavit kolik bylo chybějících panelů. Podle jeho výpovědi jich bylo „několik“, když od pohledu viděl, že některé stojany jsou prázdné. Svědek také potvrdil, že v elektrárně viděl bedny, ve kterých byly panely a někteří pracovníci tam v té době panely montovali. Ani k počtu takových panelů se nedokázal vyjádřit. Svědek vyloučil obhajobu obžalovaného ing. K. S. o tom, že to byl právě on sám, který obžalovanému poskytl informaci o reklamaci panelů a důvodech, proč některé panely chybí. K dotazu obhájce obžalovaného R.T. vysvětlil, že to bylo zřejmě pracovník firmy LUED nebo jiného subdodavatele, který obžalovanému vysvětloval, proč panely chybí, ale jaký uvedl důvod, svědek u hlavního líčení již nedokázal přesně specifikovat. Tohoto člověka navíc nezná, protože s ním, ani s jinými osobami z firmy LUED v minulosti nekomunikoval.
26. Na základě shora provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že také trestné jednání obžalovaného ing. K. S. bylo prokázáno v intencích podané obžaloby. Předně lze poukázat na skutečnost, že rozhodující byl pochopitelně faktický stav FVE Medlov v době provedení místního šetření, tj. ke dni 4. 11. 2010, resp. k 5. 11. 2010, kdy obžalovaný vydal kolaudační souhlas. V této souvislosti lze plně odkázat na podrobně rozebrané důkazy, a to zejména listinné důkazy i svědecké výpovědi, které považoval nalézací soud za podstatné pro prokázání trestného jednání obžalovaného Z. W.. V úvodní části odůvodnění tohoto rozsudku se soud podrobně zabýval skutkovými zjištěními, na podkladě nichž učinil závěr o nedokončenosti této elektrárny ke dni 30. 10. 2010, resp. 2. 11. 2010, kdy byla vydána revizní zpráva. Ve vztahu k obžalovanému ing. K. S. je pak rozhodující datum provedení místního šetření, na jehož podkladě byl vydán kolaudační souhlas. Vzhledem k tomu, že se jedná o časový horizont několika dní mezi dnem 30. 10. 2010, kdy byla zahájena revizní kontrola, resp. 2. 11. 2010, kdy byla vydána revizní zpráva a dnem 4. 11. 2010, kdy bylo provedeno místní šetření, resp. 5. 11. 2010, kdy byl vydán kolaudační souhlas, lze na tato skutková zjištění i závěry z nich učiněné plně odkázat. Je třeba zdůraznit, že žádným z provedených důkazů nebylo prokázáno, že by se jakkoli změnil v mezidobí, tj. v horizontu těchto několika dní stav nedokončenosti FVE Medlov, tedy že by v mezidobí v průběhu těchto několika dní byla skutečně dostavěná. Ostatně i obžalovaný ing. K.S. v kolaudačním rozhodnutí, vydaném dne 5. 11. 2010, uvedl, že na elektrárně „probíhá“ osazování FV panelů. V této souvislosti neobstojí nikterak jeho obhajoba o tom, že získal informaci o údajné reklamaci FV panelů. Obhajobu obžalovaného vyvrátil svědek R.T., který uvedl, že nějaký důvod byl obžalovanému vysvětlen ze strany pracovníka firmy LUED, avšak tuto informaci bezpečně a spolehlivě neodkázal potvrdit, když vyloučil, že by takový údaj obžalovanému poskytl dokonce sám. Vedle toho neměl obžalovaný ing. K.S., podle názoru nalézacího soudu, žádný relevantní důkaz pro takové údajné tvrzení, ať už ze strany R. T. nebo ze strany zástupce firmy zhotovitele. Nikterak nebylo prokázáno, že by v mezidobí došlo k reklamaci chybějícího počtu panelů, které právě v době provedení místního šetření na elektrárně chyběly. Naopak rozsáhlými důkazy, shora podrobně rozebranými, bylo prokázáno, že ke dni 30. 10. 2011 chyběla cca

polovina FV panelů. Stav FVE Medlov v době o několik dní, následujících po provedení místního šetření, byl prokázán pořízenou fotodokumentací, jak ze strany firmy Mauring, tak ze strany firmy Gigasat, která poskytla satelitní snímky. Je proto zcela vyloučena úvaha, že by se snad v době provedení místního šetření mohlo jednat o dílčí odstranění panelů, které byly demontovány pouze z důvodu reklamace. I v takovém případě měl obžalovaný potřebné důkazy vyžadovat, což neučinil a naopak tuto skutečnost uvedl také do kolaudačního rozhodnutí. Již ze samotného obsahu tohoto kolaudačního rozhodnutí, který je rovněž citován shora, je zcela zjevné, že obžalovaný sem uvedl skutečnosti, které jsou vzájemně rozporné. Na jednu stranu tvrdil, že stavba „je provedena“, což evokuje dojem o úplné dokončenosti celé stavby a na druhou stranu, současně s tímto údajem, do kolaudačního souhlasu zahrnul informaci o tom, že aktuálně „probíhá“ osazování FV panelů. Z tohoto druhého údaje lze naopak logicky dovodit, že stavba není dokončena. O nedokončenosti stavby k 30. 10. 2010, resp. 2. 11. 2011, tj. ke dni vydání revizní zprávy, svědčí shora rozebrané důkazy, na podkladě nichž nalézací soud dovodil závěr o trestní odpovědnosti obžalovaného Z. W. Při provedení místního šetření, které bylo zcela nepochybně reálně provedeno na místě samém už proto, aby se nejen účastníci stavebního řízení, ale zejména obžalovaný ing. K.S., jako zástupce stavebního úřadu, mohli přesvědčit o faktickém stavu stavby, musel obžalovaný sám nepochybně vidět, že na stavbě FVE chybí velké množství, cca 1/2 projektovaných panelů. Při důsledném seznámení se s poskytnutými dokumenty, mj. i s touto revizní zprávou, musel obžalovaný zjistit, že i sama revizní zpráva obsahuje údaje, které neodpovídají faktickému stavu elektrárny. Tím nalézací soud zcela jednoznačně míní onu pasáž revizní zprávy o tom, že na elektrárně „je umístěno celkem 15.825 ks FV panelů“. I bez odborných znalostí z oboru elektrotechniky nebo energetiky muselo být obžalovanému zcela jasné, že se jedná o údaje nepravdivé, neodpovídající faktickému stavu věci. Obžalovaný však do kolaudačního rozhodnutí uvedl údaje, které faktickému stavu elektrárny neodpovídaly, a to s vysokou mírou pravděpodobnosti proto, aby mohl kolaudační souhlas vydat a vyhověl tak žadateli, tj. zástupci firmy XXXXs. r. o. a současně sem uvedl údaje, které byly v rozporu s tímto závěrem a které lze z jeho strany považovat za účelové pro případ budoucí trestní nebo kárné odpovědnosti, čímž má nalézací soud na mysli bez relevantních důkazů uvedené údaje o probíhající výměně panelů. Současně neobstojí ani obhajoba obžalovaného spočívající v tom, že v uvedené době neměly stavební úřady dostatečnou metodiku k tomu, jak postupovat v případě kolaudací FVE. Podle názoru soudu logicky postačovalo provést pouze důslednou fyzickou prohlídku a zjistit, jestli údaje v předkládaných dokumentech odpovídají faktickému stavu věci, a to minimálně takovému, který lze vizuálně zkontrolovat a porovnat s údaji uvedenými v předkládané dokumentaci. To však obžalovaný neučinil a pokud se spoléhal na údaje uvedené v revizní zprávě vypracované obžalovaným Z. W., nezbyvá než konstatovat, že se s nimi buď neseznámil důsledně nebo je nekriticky převzal, aniž by před vydáním svého rozhodnutí provedl jejich kontrolu. Rozsáhlými důkazy provedenými u hlavního líčení byla vyvrácena obhajoba obžalovaného ing. K. S. o tom, že nic nenasvědčovalo tomu, že by výstavba FVE nebyla dokončená, když pouhým pohledem, který je ostatně zaznamenán na fotodokumentaci pořízené ze dvou zdrojů, je napohled patrné, že elektrárna dokončena nebyla. Tím nalézací soud nemá dokonce na mysli ani odbornou elektrotechnickou část, která se týká např. rozvodů, trafostanic a dalších elektrotechnických součástí stavby. Pokud obžalovaný vydal kolaudační souhlas dne 5. 11. 2010 s užíváním FVE Medlov, byl takový kolaudační souhlas zcela v rozporu se závěry protokolu o závěrečné kontrole stavby, v němž je uvedeno, že probíhá osazování elektrárny FV panely. Tento kolaudační souhlas obžalovaný 5. 11. 2010 vydal za situace, kdy stavba nebyla dokončena, což bylo v podstatě zjištěno v rámci závěrečné prohlídky a je to tak prokazováno příslušným protokolem o místním šetření. Jednoznačně byl tento souhlas vydán v rozporu s platnou právní úpravou, a to v rozporu s ustanovením § 122 odst. 3, odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu, tzv. stavebního zákona. Podle citovaného zákonného ustanovení § 122 odst. 3 a odst. 5 platí, že „při závěrečné prohlídce stavební úřad zejména zkoumá, zda byla stavba provedena v souladu s ohlášením stavebnímu úřadu, podle vydaného stavebního povolení

a ověřené projektové dokumentace, a zda jsou dodrženy obecné požadavky na výstavbu, včetně bezbariérového užívání stavby, pokud je právním předpisem vyžadováno. Dále zkoumá, zda skutečné provedení stavby nebo její užívání nebude ohrožovat život a veřejné zdraví, život a zdraví zvířat, bezpečnost životního prostředí. Jestliže stavební úřad nezjistí závady bránící bezpečnému užívání stavby nebo rozpor se závaznými stanovisky podle odst. 1, vydá do 15 dnů ode dne provedení závěrečné kontrolní prohlídky kolaudační souhlas, který je dokladem o povoleném účelu užívání stavby (odst. 3), když dále platí, že stavebník může doložit žádost o vydání kolaudačního souhlasu podle odst. 1 též odborným posudkem (certifikátem autorizovaného inspektora – odst. 5)“. Podle názoru a zjištění nalézacího soudu nebyla stavba FVE Medlov prokazatelně plně dokončená, čímž byla vyloučena úvodní podmínka citovaného zákonného ustanovení § 122 odst. 3 alinea první pro vydání kolaudačního souhlasu, neboť minimálně nebylo možno konstatovat, že stavba byla v souladu s ověřenou projektovou dokumentací. Takové „nepravdivé údaje“ byly na první pohled patrné na místě samém, tedy při místním šetření. Revizní zprávu tak obžalovaný ing. K.S. nemohl a neměl považovat za doklad osvědčující bezpečnost elektrárny jako celku. Tím je totiž vyloučena další z podmínek pro vydání kolaudačního souhlasu, uvedená v citovaném ustanovení § 122 odst. 3 alinea první. Podle názoru soudu byl naopak po provedeném místním šetření odůvodněn postup podle § 122 odst. 4 stavebního zákona, podle něhož „jsou-li na stavbě zjištěny závady bránící jejímu bezpečnému užívání, nebo rozpor se závaznými stanovisky podle odst. 1, stavební úřad kolaudační souhlas nevydává a rozhodnutím, které je prvním úkonem v řízení, užívání stavby zakáže ...“. Obžalovaný ing. K.S. toto rozhodnutí vydal jako vedoucí stavebního úřadu Městského úřadu v Židlochovicích, tj. v postavení úřední osoby ve smyslu § 127 odst. 1 písm. d) trestního zákoníku. Podle citovaného zákonného ustanovení je **úřední osobou** mj. odpovědný úředník územní samosprávy, orgánu státní správy nebo orgánu veřejné moci. Obžalovaný sám potvrdil, že byl v uvedené době vedoucím Stavebního úřadu Městského úřadu v Židlochovicích a jeho postavení je ostatně prokazováno i příslušným rozhodnutím o udělení kolaudačního souhlasu, které z titulu svého postavení vydal (č. l. 51, 1468, 1667). Vedl správní řízení v rozporu se svými povinnostmi, které mu vyplývaly z tohoto stavebního zákona, jako zákona č. 183/2006 Sb.

K argumentaci obhajoby obžalovaného nezbývá než podotknout, že se soud neztotožnil s jejím názorem spočívajícím v tom, že obžalovaný za konkrétní situace neměl jinou možnost, než kolaudační souhlas vydat, neboť měl k dispozici tři revizní zprávy, které končily jednoznačným závěrem o tom, že elektrárna je schopna bezpečného provozu. Podle názoru nalézacího soudu bylo povinností obžalovaného tyto revizní zprávy, stejně jako další důkazy, které sloužily správnímu, resp. kolaudačnímu řízení podrobit příslušné kontrole. Z tohoto důvodu, jak ostatně nalézací soud uvedl již shora, je prováděno šetření na místě samém. Ostatně i obhájce obžalovaného připustil, že obžalovaný vydal v této věci předmětný kolaudační souhlas zřejmě za situace, kdy elektrárna nebyla zčásti osazena příslušnými panely. Nalézací soud však považuje za prokázané, že kolaudační souhlas byl jednoznačně vydán za situace, kdy elektrárna nebyla, nejen zčásti, ale řádově cca z 1/2 osazena příslušnými panely, což bylo vizuálně zjistitelné při prováděném místním šetření. Pokud FVE nemá nejen řádně namontované, ale dokonce ani osazené FV panely, je to i z laického pohledu zcela podstatná závada na této stavbě, která, podle názoru soudu, brání řádnému užívání stavby v deklarovaném a následně kolaudovaném rozsahu. Postup obžalovaného tak byl zcela jednoznačně v rozporu s ustanovením § 122 odst. 3 stavebního zákona. Nalézací soud učinil dílčí závěr o tom, že podstata **trestněprávně významného jednání obžalovaného ing. K. S.** spočívala v tom, že jako úřední osoba (vedoucí Stavebního úřadu Městského úřadu v Židlochovicích) vykonával svou pravomoc (oprávnění vydat kolaudační souhlas) způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu (§ 122 odst. 3, 5 zákona č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu ve znění zákona č. 281/2009 Sb. účinného do 31. 12. 2010), neboť stavba nebyla při provedení místního šetření úplná, dokončená,

tj. provedená v souladu s projektovou dokumentací a nebylo možno ji ani považovat za stavbu bezpečnou.

27. Stěžejní listinné důkazy, a to Revizní zpráva vydaná obžalovaným Z. W., jako revizním technikem, Kolaudační souhlas, vydaný obžalovaným ing. K. S., jako vedoucím stavebního úřadu a Předávací protokol ze dne 30. 10. 2010, se staly zásadními podklady pro správní řízení o udělení licence pro podnikání v energetických odvětvích. Žádost u ERÚ podal jménem právnické osoby, společnosti XXXXs. r. o., obžalovaný Z. V.. Další důkazy provedené u hlavního líčení se tedy týkají především této části skutkového děje a trestného jednání obžalovaného Z. V..
28. **Obžalovaný Z. V.** u hlavního líčení dne 16. 9. 2019 popřel, že by se dopustil trestného jednání, které je mu v obžalobě kladeno za vinu. Na svoji obhajobu uvedl, že stavba a následné provozování FVE byly nápadem jeho společníkem D.a T., proto byla založena společnost XXXXs. r. o. a obžalovaný, podle svého vyjádření, byl v inkriminované době jejím jediným jednatelem. Tyto skutečnosti korespondují s údaji uvedenými v obchodním rejstříku, které jsou rozebrány shora. Obžalovaný dále uvedl, že ve firmě XXXXs. r. o. figuroval také D. T., ale to pouze jako tzv. tichý společník, když oficiálně zde žádné formální postavení neměl. Předmětem činnosti společnosti XXXXs. r. o. bylo pouze provozování FVE, a to v souladu s tehdy platnou právní úpravou. Obžalovaný dále na svoji obhajobu uvedl, že neměl žádnou představu o stavbě ani provozování FVE, vlastně nevěděl, jestli elektrárna bude vydělávat a v její stavbě se nijak neangažoval. Všechno řešil D. T., který měl rovněž oprávnění k účtu společnosti Gilose. Podle tvrzení obžalovaného D. T. řešil i jednotlivé platby, avšak obžalovaný současně připustil, že příkazy k platbách podepisoval on sám. D. T., podle jeho vyjádření, sehnal banku Unicreditbank, která jim na stavbu elektrárny poskytla úvěr, sehnal i firmu LUED s. r. o., která byla generálním dodavatelem stavby FVE a vlastně se s obžalovaným dohodli tak, že právě D. T. všechno obstará a zařídí. Vzájemně se mezi sebou o všem dohodli, že o budoucí zisk se budou dělit napůl. V minulosti totiž společně podnikali. D. T. měl nějakou firmu a obžalovaný chtěl mít také svoji firmu, která by se zabývala solární energetikou. Firma LUED s. r. o. měla, podle tvrzení obžalovaného, elektrárnu postavit tzv. na klíč a na základě smlouvy o dílo měla zařídit i zajištění licence. V průběhu výstavby elektrárny ji obžalovaný navštívil asi čtyřikrát nebo pětkrát, když se konaly tzv. kontrolní dny. V prosinci roku 2010 začala elektrárna vyrábět. Nálezací soud považuje za významné doznání obžalovaného o tom, že podepsal smlouvu o dílo, i když se hájil tím, že věřil D. T., který vlastně podmínky smlouvy řešil. Stejně tak podepsal smlouvu o úvěru, i když tvrdil, že ji vlastně nečetl. K dotazu soudu však připustil, že podpis na smlouvě považuje za závažnou věc, která pro něj přináší odpovědnost. Obžalovaný ostatně také připustil, že měl odpovědnost jako jediný jednatel firmy XXXXs. r. o. za stavbu elektrárny, ale opětovně se hájil tím, že tomu vůbec nerozuměl, neboť veškeré úkony vlastně dělal D. T.. S odstupem času si obžalovaný údajně nedokázal vzpomenout, jestli měl D. T. plnou moc k zastupování firmy XXXXs. r. o., když současně potvrdil, že smlouvu o dílo i další rozhodující dokumenty podepsal on sám. V době kolaudace bylo na elektrárně, podle názoru obžalovaného všechno hotové, tedy konstrukce, panely, trafostanice, plot i silnice, ale současně obžalovaný připustil, že viděl asi 60% plochy, na které se stavba FVE nacházela. Na této části panely byly, ale jestli byly dále, to potvrdit nedokázal s vysvětlením, že celou elektrárnu neprocházel a na jejím začátku neviděl prázdné konstrukce bez panelů. Obžalovaný doznal, že při kolaudaci potřebné dokumenty podepsal, avšak hájil se tím, že celé stavbě vůbec nerozuměl a pro něho byl vlastně důležitý audit banky. Také ve vztahu k bance údajně D. T. podepsal všechno, co bylo třeba, avšak sám neví, kdo mohl s účtem firmy XXXXs. r. o. u Unicreditbank vlastně nakládat, stejně jako neví, jakým způsobem se platila cena za zhotovení tohoto díla. Pokud při provádění kolaudace všechno podepsal, spoléhal na stavební dozor, sám byl na místě asi 15- 20 minut a nic neprověřoval. Kromě obžalovaného a spoluobžalovaného ing. S. z přítomných osob znal pouze P. K.a, nikoliv další osoby. Domníval se, že je všechno v pořádku, neboť spoléhal na audity, které průběžně měla dělat Unicreditbank. Kdo osobně však audity dělal, potvrdit nedokázal s tím, že se se vším Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

seznámil až na konci stavby. Podle tvrzení obžalovaného, nejen stavbu, ale i vydání licence, řešila firma LUED, a to na základě smlouvy o dílo. Obžalovaný se hájil tím, že osobně s ERÚ nikdy nekomunikoval. K dotazu soudu Z. V. potvrdil, že, jako podnikatel, pracoval od roku 1999, a to v oboru stavebnictví. Současně byl ve firmě i v pozici statutárního orgánu. Na výzvu soudu se obžalovaný u hlavního líčení vyjádřil také k rozhodujícím dokumentům a uvedl, že neví, jestli viděl žádost firmy XXXXs. r. o. o udělení licence (č. l. 362), i když podpis v rámečku vypadá jako jeho, avšak sám nedokáže potvrdit, jestli je to jeho podpis. Obdobné stanovisko zaujal i k protokolu o předání a převzetí díla (č. l. 364) s tím, že jej viděl až na policii a podpis u razítka firmy XXXXs. r. o. sice vypadá jako jeho, ale nemusí být jeho. Tyto věci řešil právě jeho kolega. Rovněž podpis na protokolu o předání a převzetí díla (č. l. 366) je podobný jeho vlastnímu podpisu, ale je vlastně trochu jiný, takže to může být jeho podpis, ale nemusí to být jeho podpis a on sám si nepamatuje, že by něco takového podepisoval. Protokol o závěrečné kontrolní prohlídce stavby ze dne 4. 11. 2010 (č. l. 367) obžalovaný údajně nezná, i když připustil, že podpis na zadní straně protokolu vypadá jako jeho podpis. Sám si však nepamatuje, že by tento protokol podepsal. Protokol o předání a převzetí díla (č. l. 379) osobně nezná a podpis na protokole o předání a převzetí díla (č. l. 381 pozn. třetí strana protokolu, založeného celkově na č. l. 379-381) je hodně podobný podpisu obžalovaného, avšak on sám se hájil tím, že neví, že by tento protokol podepisoval. Ke zprávě o výchozí revizi (č. l. 382) pak Z. V. uvedl, že se k němu tyto papíry téměř nedostávaly, on je neřešil a navíc by tomu stejně nerozuměl. Kromě toho se obžalovaný vyjádřil i k fotodokumentaci (č. l. 368 a násl.) s tím, že satelitní snímek elektrárny nikdy neviděl a nevzpomíná si, že by viděl další fotografie, když pouze připustil, že na snímku č. l. 370 je zřejmě FVE Medlov.

29. S výpovědí obžalovaného Z. V. částečně koresponduje svědecká výpověď **svědka D. T.**, vyslechnutého u hlavního líčení dne 15. 10. 2019, který však v některých směrech obhajobu obžalovaného nepotvrzuje, resp. jeho argumenty vylučuje. D. T. potvrdil, že s obžalovaným byli společníci ve více firmách a také se rozhodli pro podnikání v solární energetice. Svědek sám měl elektrárnu Jeníkov a obžalovaný zřejmě koupil už založenou společnost XXXXs. r. o., která měla postavit a provozovat FVE Medlov. D. T. sám však ve firmě XXXXs. r. o. nijak formálně nefiguroval, nebyl zde tedy společník, ani jednatel, nebyl zaměstnancem této firmy a sám se domnívá, že neměl ani právo jménem této firmy nějak podepisovat. V tomto směru výpověď svědka koresponduje také s výpisem z obchodního rejstříku firmy XXXXs. r. o., z něhož vyplývá, že svědek nebyl statutárním orgánem této společnosti a ani neměl postavení prokuristy. D. T. dále vyloučil, že by to byl jeho nápad, aby FVE Medlov obžalovaný sám postavil, neboť naopak obžalovaný sám chtěl mít také vlastní elektrárnu. Co se týče jednání jménem společnosti XXXXs. r. o. pak v tomto směru D. T. potvrdil, že u jednání pouze byl, ale to víceméně společně s obžalovaným Z. V., neboť šlo do jisté míry o vzájemnou výpomoc. Rozhodně však svědek nevedl jednání jménem společnosti XXXXs. r. o. a také rozhodující dokumenty nepodepsal. V tomto směru výpověď D. T. vyvrací obhajobu obžalovaného spočívající v tom, že to byl nápad D. T. tuto elektrárnu postavit a provozovat a že to byl právě D. T., který všechno řídil. Výpověď svědka D. T. pak koresponduje s rozhodujícími listinnými důkazy, zejména smlouvou o dílo, smlouvou o úvěru a v konečném důsledku i s výpovědí obžalovaného Z. V. o tom, že D. T. tyto rozhodující dokumenty nepodepsal. Obžalovaný ostatně připustil, že ani neví, jestli svědek měl plnou moc k zastupování firmy XXXXs. r. o., což svědek nejen že sám nepotvrdil, ale zejména takový dokument, tj. řádná plná moc od firmy XXXXs. r. o. pro svědka D. T., ať už generální, nebo pouze ke konkrétním úkonům v průběhu celého trestního řízení předložena nebyla. D. T. také popřel, že by žádal jménem firmy XXXXs. r. o. o licenci a jeho tvrzení odpovídá údajům uvedeným v licenčním spise, který byl veden na ERÚ pro firmu XXXXs. r. o. a FVE Medlov. V závěru své výpovědi D. T. vyslovil domněnku o tom, že FVE Medlov byla kompletně dodělaná, tj. funkční a osazená panely v době kolaudace, i když původně její plocha měla být asi pro 5 – 6 MW, ale o licenci se žádalo v nižším rozsahu, cca pro 3,6 MW. Na vlastním

licenčním řízení se svědek, podle svého tvrzení, nikterak nepodílel a nemá o něm tedy žádné informace. Po několika letech obžalovaný tuto FVE prodal a peníze použil na další obchodní aktivity.

30. Shora citovaným **Protokolem o předání a převzetí díla** (č. l. 70, 364-366) bylo prokázáno, že se týká stavby FVE Medlov 3,7 MWp, kterou zhotovila firma LUED s. r. o., zastoupená P. K., pro firmu XXXXs. r. o. zastoupenou právě obžalovaným Z. V.. Podle tohoto protokolu bylo dílo v ceně 305.283.000 Kč dokončeno 30. 10. 2010 (pozn. soudu na str. 1 Protokolu je v rubrice dokončení díla evidentní písařská chyba, když je jako rok dokončení mylně uveden rok 2000, ačkoliv z data zahájení stavby, tj. 10. 7. 2010 i dalších souvisejících dokumentů je jednoznačně prokázáno, že stavba byla realizována v roce 2010). Z obsahu protokolu lze zjistit, že po prohlídce díla podle technické dokumentace provedli zástupci objednatele a dodavatele, tj. obžalovaný Z. V. a P. K. převjímací řízení, avšak v protokole nejsou zaznamenány žádné zjištěné vady a nedodělky, pro které by byl stanoven termín jejich odstranění. V závěru protokol stvrdil svým podpisem za firmu XXXXs. r. o. obžalovaný Z. V. (č. l. 366).
31. Rozhodující listinné důkazy, týkající se správního řízení o udělení licence, jsou obsaženy především ve **spise správního řízení**, který byl veden u ERÚ. **Žádostí o udělení licence pro podnikání v energetických odvětvích pro právnické osoby** (č. l. 1-2, resp. č. l. 362 trestního spisu) bylo prokázáno, že ji dne 19. 10. 2010 podala na ERÚ firma XXXXs. r. o., zastoupená obžalovaným Z. V., jako jednatelem, který také žádost podepsal. Jistou participací D. a T. na činnosti FVE Medlov, resp. na činnosti firmy XXXXs. r. o. lze dovodit i z této žádosti, v níž je D. T. uveden jako člen statutárního orgánu firmy XXXXs. r. o. K žádosti o licenci byla připojena mj. Veřejnoprávní smlouva o umístění stavby (č. l. 5) a Smlouva o dílo, včetně dodatků a připojené dokumentace (č. l. 10-28). Dne 15. 11. 2010 byly do spisu ERÚ doloženy další dokumenty k žádosti o udělení licence (seznam dokumentů č. l. 29), mezi kterými byl především Kolaudační souhlas s užíváním stavby vydaný Městským úřadem v Židlochovicích 5. 11. 2010 (č. l. 51), Zpráva o výchozí revizi ze dne 2. 11. 2010, vypracovaná obžalovaným Z. W. (č. l. 52-61), dvě Zprávy o výchozí revizi elektrického zařízení, vypracované revizním technikem L. T., a to ze dne 12. 10. 2010, týkající se kabelové přípojky do trafostanice a ze dne 22. 10. 2010, týkající se vřazení nové trafostanice FVE Medlov do sítě firmy E.ON a. s. (č. l. 62-65), a také shora citovaný Protokol o předání a převzetí díla ze dne 30. 10. 2010 mezi firmou LUED s. r. o., jako zhotovitelem a firmou XXXXs. r. o., zastoupenou obžalovaným Z. V., jako objednatelem (č. l. 70-72). Z výpisu z obchodního rejstříku připojeného k licenčnímu řízení (č. l. 32) bylo zjištěno, že v uvedené době byla jediným společníkem firmy XXXXs. r. o. firma Jižní pole a. s. a jediným jednatelem byl obžalovaný Z. V.. Pro účely licenčního řízení udělil obžalovaný Z. V. jménem společnosti XXXXs. r. o. plnou moc k zastupování této firmy P. u Hruškovi, a to dne 5. 11. 2010 (č. l. 31). **P. H.** byl vyslechnut u hlavního líčení dne 14. 10. 2019 v procesním postavení svědka a, jak je shora uvedeno, nedokázal s jistotou potvrdit, zda firma LUED měla od firmy XXXXs. r. o., tj. od investora FVE Medlov, zplnomocnění k tomu, aby vyřídila pro tuto firmu i udělení licence od ERÚ. Odpovědným zástupcem firmy XXXXs. r. o. pro účely podnikání – výroba elektřiny byl obžalovaným dne 4. 11. 2010 ustanoven **Š. P.** (č. l. 36-38). V přípravném řízení poskytl **Š. P.** vysvětlení (č. l. 944), které bylo u hlavního líčení dne 14. 10. 2019 čteno v souladu s ustanovením § 211 odst. 6 trestního řádu, avšak žádné podstatné skutečnosti jím prokázány nebyly. **Š. P.** pouze potvrdil, že mu funkci odpovědného zástupce ve FVE Medlov nabídl D. T., který byl jedním z členů představenstva společnosti Jižní pole a. s., která byla vlastníkem firmy XXXXs. r. o., provozující tuto FVE. Podrobnosti o stavbě elektrárny **Š. P.** nezná, neboť se odpovědným zástupcem stal až v době, kdy byla elektrárna téměř dostavěná, a to proto, aby mohla být vydána licence. Funkci odpovědného zástupce však fakticky nijak nevykonával a se společností XXXXs. r. o. neměl žádný smluvní vztah. Na stavbě elektrárny byl maximálně jednou v létě roku 2010. Nedokáže se proto vyjádřit ani k tomu, kdo prováděl revize elektrického zařízení, neboť jím nebyl přítomen a obžalovaného Z. W. nezná. Podle svého vyjádření nemá **Š. P.** ani žádné Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

informace o případné reklamaci FV panelů nebo předávání stavby FVE Medlov, když stavební deník nikdy neviděl. Výsledkem správního řízení bylo vydání **Rozhodnutí o udělení licence ERÚ** v Jihlavě, a to dne 13. 12. 2010 pod č. j. 12646-6/2010-ERÚ. **Licence č. 111017299** byla udělena firmě XXXX s. r. o. s IČO: XXXX, pro výrobu elektřiny, a to na dobu 25 let od vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti. Toto rozhodnutí nabylo právní moci již dne 13. 12. 2010 (č. l. 133-134), když licence se vztahuje k FVE Medlov, v kú. Medlov, s instalovaným výkonem 3,64 MW (č. l. 134). Rozhodnutí vydal ředitel odboru licencí ERÚ Bc. L. P., který také rozhodoval o tom, jestli pracovníci ERÚ provedou jen obhlídku příslušné FVE nebo ohledání, o kterém pak vyhotoví zápis. Tuto skutečnost potvrdil u hlavního líčení dne 14. 10. 2019 **svědek ing. M. S.**, který pracoval na odboru licencí ERÚ. Svědek uvedl, že na řízení o licenci pro FVE Medlov si s odstupem času nevzpomíná a vyjádřil se pouze v obecné rovině k průběhu správního řízení. Svědek mj. uvedl, že součástí technických předpokladů pro vydání licence k provozování příslušné FVE je kolaudace nebo zkušební provoz a k tomu revizní zpráva. Na ERÚ vyžadovali revizní zprávu, týkající se nízkého napětí, tj. takovou která se týkala panelů a měničů. Revize vysokého napětí je nezajímala. K revizi nízkého napětí vyžadovali revizní zprávu, v níž bude uveden i počet panelů a jejich výkon, což svědek vysvětlil tím, že takto mohli určit instalovaný výkon uvedené provozovny. Zejména pak v revizní zprávě musel být závěr o tom, že FVE je schopna spolehlivého a bezpečného provozu. K revizní zprávě, zpracované obžalovaným Z. W. z 2. 11. 2010 (č. l. 52 licenčního spisu ERÚ) svědek ing. M. S. u hlavního líčení uvedl, že před vydáním licence pro ně byl v této zprávě důležitý celkový posudek, dívali se na předmět revize a na to, jestli je zařízení z hlediska bezpečnosti schopné provozu, což bylo velmi důležité. V této revizní zprávě jsou uvedené i počty panelů. To bylo důležité pro udělení licence, neboť takto lze zjistit instalovaný výkon provozovny. Počet panelů musel odpovídat tomu vlastnickému vztahu, takže vyžadovali, aby v revizních zprávách tato informace byla. Pokud tento údaj byl uveden v revizní zprávě, počítali s tím, že takto je to i ve skutečnosti. Další podmínkou pro udělení licence bylo mj. prokázání vlastnického vztahu k výrobě, a proto byl důležitý i předávací protokol, který v licenčním řízení prokazoval převedení stavby do vlastnictví investora. Výpověď dalšího pracovníka ERÚ, **svědka Mgr. J. H.**, vyslechnutého u hlavního líčení 11. 12. 2019 zůstala pro otázky licenčního řízení před vydáním licence bez většího důkazního významu. Svědek potvrdil, že na ERÚ pracuje jako právník od roku 2013 a jeho úkolem je zjišťovat pochybení týkající se uvedení FVE do provozu v roce 2010. Na základě vlastního šetření podává podněty orgánům činným v trestním řízení pro podezření ze spáchání trestných činů, a to v souvislosti se získáváním licence. Takových podnětů bylo ze strany ERÚ podáno více než 100. V inkriminované době roku 2010 svědek na ERÚ nepracoval. Pokud ERÚ poskytlo vyjádření pro policejní orgány v květnu 2017, pod nímž je svědek podepsán (č. l. 1054), jednalo se o údaje, které zpracovali kolegové z odborných útvarů a svědek, jako právník ERÚ, toto vyjádření pouze podepsal.

32. Nálezací soud považuje za nezbytné reagovat také na další listinné důkazy obsažené v licenčním spise ERÚ, byť jejich autorství nelze dávat plně do souvislosti s trestným jednáním obžalovaných Z. W.a, resp. Z. V.. Již v úvodu odůvodnění tohoto rozsudku nálezací soud odkazoval na **Výzvu k odstranění záručních vad ze dne 10. 11. 2010**, která se týkala reklamace FV panelů, dodávaných firmě LUED firmou H Power s. r. o. (mj. str. 137 licenčního spisu). Tyto vady měly být odstraněny do 11. 12. 2010, tedy do dne, kdy bylo přerušeno správní řízení o udělení licence, což bylo prokázáno **Usnesením ERÚ č. j. 12646-8/2010-ERÚ z 23. 11. 2010** (č. l. 139 licenčního spisu). Bezprostředně před vydáním rozhodnutí o udělení licence byla dne 13. 12. 2010 doručena na ERÚ **Zpráva o doplňující revizi elektrického zařízení ze dne 10. 12. 2010**, v níže je jako autor uveden obžalovaný Z. W. (č. l. 140 licenčního spisu), avšak obžalovaný autorství této revizní zprávy od samého počátku, tj. v přípravném řízení i u hlavního líčení plně popřel s tím, že zprávu nezpracovával a dokonce policejní orgán jej upozornil na to, že razítko i jeho podpis na zprávě jsou zjevně přetištěné. Z obsahu zprávy (č. l. 140b) lze zjistit, že revize

měla prokazovat kontrolu celkem 7.200 ks FV panelů, nově osazených po reklamaci původních. Důvodně se lze domnívat, že tato zpráva je kompletním padělkem, vyhotoveným proto, aby přerušené řízení o udělení licence bylo obnoveno a licence mohla být vydána. Souhrnně lze konstatovat, že žádnými relevantními důkazy nebylo prokázáno, že by tuto zprávu vypracoval obžalovaný Z. W., jako revizní technik, nebo že by ji s vědomím, že se jedná o padělanou zprávu, doručil na ERÚ obžalovaný Z. V., jako statutární zástupce firmy XXXXs. r. o. Tato zpráva o doplňující revizi se proto nestala součástí skutkového děje obžaloby ani rozsudku, z něhož soud dovozoval trestněprávně významné jednání obžalovaných. Zcela dostatečně však bylo jejich trestněprávně významné jednání prokazováno jinými, především shora rozebranými listinnými důkazy i svědeckými výpověďmi.

33. Další podstatné důkazy se týkají připojení FVE Medlov, provozované firmou XXXXs. r. o., do distribuční sítě společnosti E.ON Distribuce a. s. **Žádostí o první paralelní připojení výrobní** (č. l. 1009) bylo prokázáno, že ji podala dne 25. 11. 2010 jménem společnosti XXXXs. r. o. firma LUED s. r. o., která byla jejím technickým zástupcem. **Protokolem o schválení výrobní ze dne 13. 12. 2010** (č. l. 1010) bylo prokázáno, že byla schválena výrobní provozovatele firmy XXXXs. r. o., a to FVE Medlov, mj. s tím, že podmínky pro obchodní měření odpovídají požadavkům provozovatele distribuční sítě (pozn. firmy E.ON Distribuce a. s.), když za provozovatele byl na místě elektrárny v Medlově přítomen R. F. a za výrobce, tj. firmu XXXXs. r. o., jak odpovídá podpisu i tomuto protokolu zde byl přítomen obžalovaný Z. V.. **R.F.** byl, jako svědek, vyslechnut u hlavního líčení 14. 10. 2019 a potvrdil, že v uvedené době byl zaměstnancem firmy E.ON Distribuce a. s., a to na oddělení energetické kontroly. S jistotou si kontrolu FVE Medlov nevybavuje, neboť v té době kontrolovali velké množství FVE. Zaměstnanci jezdili zpravidla ve dvojici a jejich úkolem bylo zkontrolovat kompletnost elektrárny, zejména, jestli je kompletně osazena panely a potom mohli protokol podepsat. Kontrolu elektrárny prováděli z auta, tak že projeli hlavní trasu uvnitř elektrárny. Na školení dostali pokyn, že elektrárna nestíhá, je toho hodně, takže není důležité připojení na vysoké napětí, což dělala jejich firma. Na místě žádné technické zkoušky nedělali, pouze svědek pořídil nějakou fotodokumentaci, kterou zřejmě předal policii. Po nahlédnutí na **fotodokumentaci** (č. l. 742 a násl.) svědek potvrdil, že to bude ta, kterou pořídil firemním fotoaparát. K dotazu soudu svědek uvedl, že potřebné dokumenty, které dostali v jejich firmě od pana B., zkontrolovali, ale počet FV panelů nezkontrolovali, protože se to vlastně nedá a navíc to ani nebyl jejich úkol. Prohlídka trvala přibližně 15-30 minut, ale podrobnosti této elektrárny si svědek vybavit nedokázal s vysvětlením, že v roce 2010 provedl kontroly podobných elektráren asi ve 100 případech. Podrobnosti k této FVE Medlov si nevybavil ani **ing. R. B.**, který byl rovněž vyslechnut jako svědek u hlavního líčení 14. 10. 2019. Svědek uvedl, že v roce 2010 pracoval v útvaru sítových smluv, který administroval žádosti o připojení výroben. V tomto roce už administroval pouze žádosti o první paralelní připojení a o zkušební provozy zdrojů. Na elektrárnách obdobného typu, jako byla FVE Medlov, při kontrole strávil cca hodinu až hodinu a půl a v průběhu prvního paralelního připojení bylo jejich úkolem prověřit, jestli daná výrobní je schopná vyrábět elektřinu a jestli je zrealizovaná v rozsahu, na který byla podána žádost o první paralelní připojení. Po nahlédnutí na Protokol o schválení výrobní (č. l. 1010) svědek potvrdil, že jménem jejich firmy zde byl R.F., nikoliv svědek sám. Součástí žádosti o první paralelní připojení nebo o povolení zkušební provozu však jednoznačně musely být revizní zprávy. V případě žádosti o první paralelní připojení pro výrobní, které byly připojeny na vysoké napětí, vyžadovali revize vysokého napětí i nízkého napětí. Solární panely musely být nainstalovány na FVE v tom rozsahu, na který byla vystavena revizní zpráva a na který bylo žádáno o toto první paralelní připojení. Primárně je tedy zájma kapacita elektrárny a prokázáno toho, že výrobní je schopna bezpečného provozu. Pokud by pracovníci zjistili nesrovnalosti mezi revizní zprávou a faktickým stavem elektrárny, pak by buď první paralelní připojení neprovedli a nebo jej provedli pouze na aktualizovaný výkon, který byl doložený novou revizní zprávou s aktualizovaným výkonem.

S účinností od 13. 12. 2010 byla firma XXXXs. r. o. oprávněna dodávat elektřinu vyrobenou ve FVE Medlov do distribuční soustavy provozovatele firmy E.ON Distribuce a. s., což je prokázáno **Smlouvou o dodávce elektřiny vyrobené z obnovitelného zdroje s převzetím závazku dodat elektřinu do elektrizační soustavy uzavřené dne 21. 12. 2010** (č. l. 1029-1031). Instalovaný výkon FVE Medlov je v článku I./2 uveden jako 36,40 kW. Obdobná smlouva byla mezi stejnými subjekty uzavřena 14. 2. 2011 (č. l. 1025-1028). Je třeba podotknout, že obě Smlouvy jménem firmy XXXXs. r. o. podepsal na základě plné moci P. H.. **Smlouva o úhradě zeleného bonusu k elektřině vyrobené z obnovitelného zdroje** (č. l. 1021) byla mezi firmou XXXXs. r. o. a firmou E.ON Distribuce a. s. uzavřena 22. 12. 2011, resp. 23. 1. 2012. Ačkoliv je, jako zástupce firmy XXXXv úvodu i závěru smlouvy opět uveden P. H., jako zmocněnec na základě plné moci, podpis jménem firmy XXXXs. r. o. je zjevně nápadně podobný podpisu obžalovaného Z. V.. I v této Smlouvě, jejímž předmětem je úhrada tzv. zeleného bonusu, je deklarováno, že FVE Medlov byla uvedena do provozu v roce 2010, jako solární zdroj s instalovaným výkonem výrobní 3640 kW (čl. I./2 Smlouvy). S účinností od 1. 1. 2012 platila **Smlouva o dodávce elektřiny s převzetím závazku dodat elektřinu do elektrizační soustavy** ze dne 12. (17). 1. 2012, kterou uzavřela firma XXXXs. r. o., jako výrobce elektřiny s firmou E.ON Energie a. s., která byla označena jako obchodník s elektřinou (č. l. 1017 a násl.). Tato Smlouva se opět vztahovala k výrobě – FVE Medlov a opět je v ní, jako zástupce firmy XXXXs. r. o. uveden P. H. na základě plné moci (úvod i závěr Smlouvy), ačkoliv finální podpis (str. 6 Smlouvy) je opět nápadně shodný s podpisem obžalovaného Z. V.. Do práv společnosti E.ON Distribuce a. s., na straně provozovatele regionální distribuční soustavy, vstoupila firma E.ON Energie a. s. Pro úplnost lze podotknout, že k této Smlouvě byl také 17. 1. 2012, tj. současně s jejím uzavřením, uzavřen **Dodatek č. 2012/1** (č. l. 1020), který byl účinný pro kalendářní rok 2012 a jehož předmětem byla dohoda smluvních stran o jednotkové kupní ceně za skutečně dodanou elektřinu kupujícímu vyrobenou výrobcem, a to ve výši 1,120 Kč/kWh. Mezi stejnými smluvními stranami, tj. firmou XXXXs. r. o., jako výrobcem elektřiny, kterou zastupoval obžalovaný Z. V., jako jednatel a P. K., jako zmocněnec a firmou E.ON Energie a. s., jako obchodníkem povinně vykupujícím elektřinu, byla dne 19. 12. (resp. 31. 12.) 2012 uzavřena **Smlouva o dodávce elektřiny vyrobené z obnovitelného zdroje s podporou výkupních cen**, která se týkala tzv. samofakturace (č. l. 1011-1016). Objem dodané elektřiny z FVE Medlov do distribuční sítě v letech 2010-2013 je prokazován **Přehledem**, který vypracovala firma E.ON Distribuce a. s. (č. l. 1035). Tento přehled, stejně jako přehled faktur vystavených společností XXXXs. r. o. a proplacených z účtu firmy E.ON Distribuce a. s., resp. z účtu E.ON Energie a. s., event. u účtu E.ON Česká republika a. s. (č. l. 1033) pochopitelně včetně konkrétních faktur se staly podkladem pro následné vyčíslení škodného následku, jak vyplývá z dále rozvedeného odborného vyjádření.

34. Pro úplnost je třeba poukázat na další důkazy, které svědčí o tom, že v závěru roku 2016 obžalovaný Z. V. přestal ve firmě XXXXs. r. o. působit. U hlavního líčení dne 14. 10. 2016 byly čteny úřední záznamy o vysvětlení, které podali v přípravném řízení noví nabyvatelé obchodních podílů firmy XXXXs. r. o. **J. J.** (č. l. 966) se sice nedokázal vyjádřit k okolnostem výstavby FVE Medlov, neboť se na tom nijak nepodílel, avšak potvrdil, že v roce 2016 odkoupil obchodní podíl firmy XXXXs. r. o. ve výši 80% od obžalovaného Z. V. a stal se také jednatelem této společnosti. Druhým společníkem s podílem 20% se stala firma H., za kterou jednal T. D. na základě plné moci, neboť obchodní podíl v této firmě v plném rozsahu vlastnila B.D.. J. J. vysvětlil, že s T. D. se znali z minulosti z podnikatelských aktivit a byl to nápad právě T. D., že začnou podnikat také v energetice. Finanční prostředky získali oba noví nabyvatelé na zakoupení obchodního podílu jako půjčky od firmy Proficolor s. r. o. J. J. potvrdil, že sám si od této firmy půjčil 500.000 Euro, což je asi 42.000.000 Kč, aby mohl zakoupit obchodní podíl ve výši 80%. Také T. D., resp. firma H. si od firmy Proficolor s. r. o. půjčila částku potřebnou na úhradu zbývajících 20% obchodního podílu. J. J. rovněž potvrdil, že celková kupní cena, kterou zaplatili za zakoupení společnosti

XXXXs. r. o. představovala 70.000.000 Kč. Smlouvu o převodu obchodního podílu sepsali formou notářského zápisu 20. 12. 2016 a ve stejné době také převzali u Komerční banky a. s. úvěr, který byl poskytnut na výstavbu elektrárny firmě XXXXs. r. o. a po předchozí kontrole podnikatelských aktivit firmy XXXXs. r. o. na základě protokolu převzali také veškeré dokumenty. J. J. jednoznačně uvedl, že jej Z. V. o žádných problémech firmy XXXXs. r. o. s výstavbou této FVE neinformoval a dokonce mu ani neřekl, že již v souvislosti s touto společností podával vysvětlení na Policii ČR. J. J. obchodní podíl zakoupil s T. D. v dobré víře, že budou moci v této firmě podnikat. Bezprostředně po vánocích dostali do datové schránky informaci o zajištění majetku firmy XXXXs. r. o. policejními orgány, což pro ně bylo doslova šokem. S výpovědí J. J. korespondují také listinné důkazy, mezi které patří obě **Smlouvy o půjčce s firmou Proficolor s. r. o.** (č. l. 973-976), jakož i **Předávací protokoly o předání FVE Medlov**, pokladny a dalších dokumentů (č. l. 985-996), stejně jako **Smlouvy s Komerční bankou a. s. o zajištění blanko směnkou a o dohodě mezi bankou a společníkem, resp. o převzetí povinností ze zástavní smlouvy** (č. l. 997-1005). Podstatným listinným důkazem, dokumentujícím podmínky prodeje společnosti XXXXs. r. o. je **Notářský zápis ze dne 20. 12. 2016 sp. zn. Nz 2198/2016, N 2266/2016** (č. l. 2914), jehož obsahem je Smlouva o převodu obchodního podílu ve společnosti s ručením omezeným. Obžalovaný Z. V. při uzavření této smlouvy již vystupoval jako jediný společník, když ve firmě XXXXs. r. o. vlastnil 100% obchodní podíl. Tento obchodní podíl prodal obžalovaný za částku 65.000.000 Kč, z čehož zaplatil J. J. částku 52.000.000 Kč za 80% obchodního podílu a částku 13.000.000 Kč firma H. za 20% obchodního podílu. O věrohodnosti tvrzení J. J. a T. D. svědčí také prohlášení obžalovaného v této Smlouvě (ad 5), že společnost není zatížena žádnými právy třetích osob s výjimkou zástavního práva u Komerční banky a. s., jakož i o tom, že firma XXXXs. r. o. má ve vlastnictví FVE Medlov o instalovaném výkonu 3,63 MWp, pro kterou je držitelem licence č. 111017229 (ad 8 Smlouvy). V souvislosti se získanou kupní cenou, jakož i v souvislosti s předchozími finančními prostředky, které společnost XXXXs. r. o. získala z činnosti FVE, nelze pominout ani informace získané v rámci přípravného řízení o finančních transakcích této společnosti, resp. obžalovaného, jako jejího jediného jednatele. V letech 2011-2012 bylo např. z účtu společnosti XXXXs. r. o., který byl veden u UnicreditBank a. s. převedeno na účet obžalovaného celkem 67,5 mil. Kč, když obratem v dílčích platbách v souhrnné výši 40,6 mil. Kč bylo odesláno jako půjčka obchodní společnosti Energoheis se sídlem v Kyperské republice, založené 27. 9. 2010 (č. l. 2974-2979). Především pak s vyjádřením J. J. koresponduje i vyjádření, které v rámci podaného vysvětlení poskytl policejním orgánům **T. D.** (č. l. 977). Také T. D. potvrdil, že vzhledem k tomu, že se sám dlouhodobě pohybuje v oblasti energetiky, chtěl také v této oblasti podnikat a dohodl se s J. J. na zakoupení této společnosti. Právní zástupce Z. V. Mgr. K. jim vysvětlil, že Z. V. potřebuje finanční prostředky pro investice do větrných elektráren v Srbsku, a proto společnost XXXXs. r. o., která provozuje FVE Medlov, chce prodat. Jednání o prodeji začalo přibližně v říjnu 2016 a museli vyčkávat, neboť údajně byl o zakoupení této společnosti jiný zájemci. Nakonec došlo 20. 12. 2016 za účasti notáře k podpisu rozhodujících dokumentů a při této příležitosti jim obžalovaný Z. V. opětovně potvrdil důvod prodeje této společnosti. Oba nabyvatelé ještě před podpisem odeslali do advokátní úschovy dne 15. 12. 2016 cenu za zakoupení obchodního podílu společnosti XXXXs. r. o. T. D., stejně jako J. J. rovněž potvrdil, že celková cena za zakoupení firmy XXXXs. r. o. představovala částku 70.000.000 Kč a také on byl přesvědčen o tom, že elektrárna je v pořádku, neboť měli dokonce tři audity. Obžalovaný Z. V., jako převodce obchodního podílu, se dokonce zaručil, že vůči společnosti XXXXs. r. o. neprobíhá žádné správní nebo soudní řízení. Rozhodně jim ani neřekl, že je vedeno nějaké trestní řízení v souvislosti s touto FVE, a proto T. D., stejně jako J. J. byli přesvědčeni, že firmu získávají v dobré víře, nedopustili se trestného jednání a v této firmě chtěli skutečně seriózně podnikat. V souvislosti s těmito důkazy považuje nalézací soud za nezbytné upozornit na časovou souvislost prodeje firmy XXXXs. r. o. a úvodních úkonů, které provedly orgány činné v trestním řízení v této trestní věci. K zahájení úkonů trestního řízení došlo již 15. 12. 2014 (č. l. 31), tedy

přibližně rok předtím, než došlo k podpisu smlouvy o prodeji firmy XXXXs. r. o. Samotný prodej byl uskutečněn dne 20. 12. 2015, tedy krátce před vlastním zahájením trestního stíhání obžalovaného Z. V., k čemuž došlo v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 trestního řádu, tj. sdělením obvinění 11. 1. 2017 (č. l. 32). Oba noví nabyvatelé společnosti XXXXs. r. o., tj. J. J. a T. D., který zastupoval firmu H., shodně potvrdili, jak je shora uvedeno, že obžalovaným rozhodně nebyli informováni o probíhajícím šetření policejních orgánů. O zajištění obchodního majetku společnosti XXXXs. r. o. se dozvěděli až poté, co získali přístup do datové schránky této firmy. Ostatně sdělení těchto rozhodných skutečností o probíhajícím šetření policejních orgánů nevyplývá ani z předávacích protokolů (č. l. 985, 986) nebo jiných dokumentů, které nabyvatelé získali. Na podkladě této části provedených důkazů učinil nalézací soud dílčí závěr o tom, že obžalovaný Z. V. prodal 100% podíl ve firmě XXXXs. r. o. proto, aby získal do své dispozice alespoň část finančních prostředků, neboť věděl, že probíhá šetření policejních orgánů a nepochybně si byl vědom svého jednání v souvislosti se získáním licence. Prodej obchodního podílu byl motivován nepochybně nejen získáním finančních prostředků, ale také snahou vyhnout se v budoucnu trestní odpovědnosti tím, že přestane v této společnosti XXXXs. r. o. jakkoli figurovat. Pro takový závěr svědčí i další listinné důkazy, ze kterých bylo zjištěno, že FVE Medlov v té době dodávala vyrobenou elektrinu firmám E.ON Distribuce, resp. E.ON Energie a. s., za což inkasovala nemalé finanční prostředky. Logicky tedy nebyl důvod tuto společnost prodat.

35. Obhajoba obžalovaného Z. V. byla vyvrácena rozsáhlými důkazy provedenými u hlavního líčení. Pokud se obžalovaný hájil tím, že neměl představu o stavbě a provozování FVE, neboť tomu nerozuměl, nemohl nalézací soud tuto obhajobu jako důvodnou akceptovat. Obžalovaný především sám potvrdil, že v minulosti podnikal, dokonce ve stavebnictví, či jako developer. Jednoznačně bylo prokázáno, že obžalovaný podepsal smlouvu o dílo i smlouvu o úvěru a v závěru především dne 30. 10. 2010 Předávací protokol. Pokud Z. V. tvrdil, že všechno vycházelo z iniciativy i jednotlivých úkonů svědka D.a T., s nímž jej spojovaly jiné podnikatelské aktivity, ani tato obhajoba nemá podklad v provedeném dokazování. Především sám svědek T. vyvrátil, že by činil rozhodující úkony jménem firmy XXXXs. r. o. Prokazatelně tento svědek neměl ve firmě žádné rozhodující postavení, což ostatně vyplývá i z výpisu z obchodního rejstříku. Ani žádným relevantním důkazem, např. adekvátní plnou mocí nebylo prokázáno, že by obžalovaný na tohoto svědka delegoval oficiálně v souladu s platnou právní úpravou rozhodovací pravomoci. Naopak z listinných důkazů, zejména ze smluv, z protokolů o prováděném místním šetření, z žádosti podané na ERÚ bylo prokázáno, že rozhodující úkony vždy učinil obžalovaný Z. V., a to v souladu se svým postavením jednatele ve firmě XXXXs. r. o. Nalézací soud v této souvislosti považuje za nezbytné zdůraznit, že z hlediska obecného byl obžalovaný Z. V. nepochybně dostatečně intelektově disponován k tomu, aby věděl, jaké závazky na sebe přebírá v okamžiku, když se stal statutárním zástupcem této společnosti a z této pozice také podepisoval rozhodující dokumenty. Obžalovaný nejen že má středoškolské vzdělání, ale především, jak sám uvedl u hlavního líčení, má dlouholeté konkrétní podnikatelské zkušenosti a nejsou tak odůvodněny úvahy, že by se jednalo z jeho strany o začátečnické podnikatelské pochybení. Obžalovaný potvrdil, že dlouhodobě podnikal, dokonce ve stavební či developerské oblasti. Navíc mu v nyní probíhajícím trestním řízení není kladeno za vinu jednání, které by vyžadovalo zvláštní odborné znalosti nebo schopnosti. I laikovi muselo být při místním šetření, před vydaným kolaudačním souhlasem, zcela jasné, že od pohledu FVE není kompletně dostavěna a osazena FV panely. V této souvislosti nalézací soud odkazuje na rozbor důkazů provedených u hlavního líčení, tak jak jsou popsány shora, v souvislosti s dílčími závěry o vině obžalovaných Z. W. a ing. K. S.. Bylo jednoznačně prokázáno, že již v době, kdy Z. W. zahájil, jako revizní technik, revizi elektrárny a vypracoval revizní zprávu, stejně jako v době, kdy bylo prováděno stavebním úřadem místní šetření a následně obžalovaný ing. K.S. vydal kolaudační souhlas, nebyla FVE zcela dostavěna. Tyto závěry nalézacího soudu lze spolehlivě vztáhnout i k závěrům

o trestní odpovědnosti obžalovaného Z. V.. Jednoznačně tak byla vyvrácena obhajoba obžalovaného o tom, že v době kolaudace bylo všechno hotové. V nejmenším neobstojí ani jeho tvrzení, že vlastně firmu při rozhodujících úkonech zastupoval D. T., což tento svědek sám vyvrátil, taková možnost ostatně nevyplývá ani z postavení D. T. ve firmě XXXXs. r. o. a v průběhu řízení nebyla předložena žádná relevantní plná moc, kterou by obžalovaný D. T. udělil, když sám obžalovaný do jisté míry existenci takové plné moci zpochybnil. Jediná plná moc, která byla v průběhu trestního řízení k dispozici, se týkala úkonu ze dne 13. 7. 2010, kdy firma XXXXs. r. o. udělila plnou moc firmě XXXX, a to k zastupování u Krajského úřadu Jmk, u Stavebního úřadu Městského úřadu Židlochovice (č. l. 1487). Rozhodně obžalovaný jménem firmy XXXXs. r. o. tuto plnou moc neudělil ani firmě XXXX k řízením před ERÚ. Obsahem tohoto listinného důkazu není nic o povinnosti firmy XXXX zajistit licenci pro firmu XXXXs. r. o. Rozhodně pak nelze tuto plnou moc vykládat tak, že obžalovaný Z. V. tím delegoval odpovědnost na firmu XXXX za správnost, event. pravost dokumentů, které jsou předkládány ERÚ pro účely správního řízení o udělení licence k podnikání s FVE Medlov. V této souvislosti lze odkázat např. na rozhodnutí Nejvyšší správního soudu sp. zn. 9 As 256/2015, který uvedl, že „je věcí žadatele o licenci, aby si zajistil řádné doklady, kterými podkládá svou žádost. Žadatel o licenci má volnost v tom, jakému reviznímu technikovi zadá zpracování zprávy, pokud si nevolí způsob prokázání technických podmínek znaleckým posudkem, zpracovaným rozhodněm pro posouzení bezpečnosti elektrárny. Současně pak po žadateli licence lze požadovat, aby při volbě revizního technika či znalce postupoval obezřetně a důsledně vyžadoval jejichž řádný postup, k němuž by měl sám poskytnout prostor a potřebnou součinnost. Je v nejlepší zájmu žadatele o licenci, aby nebyl pouhým pasivním příjemcem revizní zprávy či znaleckého posudku, ale aby též ověřil minimálně to, zda v revizní zprávě či znaleckém posudku deklarovaná kontrola proběhla“. Analogicky tak neobstojí obhajoba obžalovaného nejen o akceptaci revizní zprávy, ale ani o akceptaci kolaudačního souhlasu nebo deklarovanému údajnému dokončení stavby předtím, než sám podepsal předávací protokol 30. 10. 2010. Neobstojí ani další z argumentů obžalovaného spočívající v tom, že spoléhal na audit banky a na stavební dozor. Banka, která poskytla úvěr pro financování FVE Medlov, a to firmě XXXXs. r. o. se nepochybně zajímala především o finanční audit, nikoliv o úplnost a dokončenost stavby, kterou úvěrovala. Jakákoliv zpráva o finančních tocích z poskytnutého úvěru nemůže být a není důkazem o tom, že stavba byla provedena v souladu s projektovou dokumentací. Obžalovaný se takto snažil znovu přenášet svoji odpovědnost tentokrát na peněžní ústav, který stavbu financoval. Spoléhání se na stavební dozor rovněž nemůže obstát jako argument pro zbavení se trestní odpovědnosti obžalovaného Z. V.. Úkony ve vztahu k ERÚ činil on sám, jako statutární zástupce firmy XXXXs. r. o., nikoliv fyzická či právnická osoba, která při stavbě FVE vykonávala stavební dozor. Ani ze smlouvy o dílo, kterou uzavřela firma XXXXs. r. o. s firmou XXXX Energetický Development s. r. o., nebylo prokázáno, že by úkolem této firmy bylo zajistit licenci, resp. že by tato firma byla zplnomocněna k podání žádosti o udělení licence a odpovídala by za správnost údajů v žádosti i v dokumentech uvedených. Naopak kompletním spisem ERÚ, který byl provedený u hlavního líčení, zejména podanou žádostí i připojenými dokumenty bylo prokázáno, že takové úkony činil právě obžalovaný Z. V. z titulu své pozice statutárního zástupce ve firmě XXXXs. r. o. Další část obhajoby obžalovaného Z. V. spočívala v tom, že nečetl smlouvu o dílo, smlouvu o úvěru. Ani taková obhajoba logicky nemůže obstát. Obžalovaný byl v pozici statutárního zástupce firmy XXXXs. r. o. a nalézací soud považuje za nezbytné opakovaně zdůraznit, že prokazatelně rozhodující úkony činil obžalovaný. Bylo zcela v dispozici obžalovaného Z. V. koho pověřit tím, aby místo něj tzv. předjednával obsah těchto smluv a závazků, které z nich pro firmu XXXXs. r. o. plynuly. Odpovědnost za konkrétní úkon, který činí, má však on sám. Ani v náznaku nebyly odůvodněny úvahy o tom, že by obžalovaný kdykoliv jednal v omylu, v tísní, za nápadně nevýhodných podmínek. Jeho obhajobu v tomto směru nepotvrdil ani svědek D. T., jehož výpověď je shora rozebrána, ani žádný z rozhodujících listinných důkazů. Ostatně obžalovaný Z. V. sám uvedl, že ví, jakou závaznost má podpis statutárního zástupce společnosti na

rozhodujících dokumentech. Z jeho dlouhodobé podnikatelské činnosti lze oprávněně dovozovat, že znal minimálně základní povinnosti statutárního zástupce, resp. jednatele právnické osoby. Úvahy o tom, že by obžalovaný Z. V. byl jen pasivním subjektem ve firmě XXXXs. r. o., kde měl mít rozhodující vliv svědek D. T., znovu vyvrací nejen tento svědek, ale i rozsáhlé listinné důkazy, které jsou shora rozebrány. Žádným z těchto listinných důkazů nebylo prokázáno, že by např. D. T., nebo dokonce jiná fyzická osoba tyto rozhodující úkony za obžalovaného činila. Bylo spolehlivě prokázáno, že obžalovaný Z. V. se mj. účastnil i kontrolních dní na stavbě a byl tedy o jejím průběhu řádně informován a byl to také právě on, kdo jako jediný byl oprávněn dávat pokyny ke konkrétním platbám. Nalézací soud nemohl akceptovat ani obhajobu obžalovaného Z. V. o tom, že fotovoltaice nerozumí a neměl tedy ani představu o podnikání s FVE. Opětovně je nezbytné zdůraznit, že obžalovaný nebyl v podnikání žádným začátečníkem a bylo zcela v jeho dispozici zda a jaké závazky jménem firmy XXXXs. r. o. převezme, zejména pak závazek splácet úvěr na výstavbu elektrárny v hodnotě několika stovek milionů Kč. Podstatné je ovšem to, že jednání obžalovaného Z. V. v rámci firmy XXXXs. r. o. nelze považovat za běžný podnikatelský neúspěch, pramenící např. ze špatného podnikatelského záměru, ze špatného odhadu vývoje na trhu, z nečekané situace, která by nastala v tuzemské ekonomice bez toho, že by ji mohl obžalovaný jakkoli ovlivnit (např. krach na burze, přírodní pohroma apod.). Podstatné je, že obžalovaný byl opakovaně na stavbě fyzicky přítomen (minimálně průběžně konané kontrolní dny, v závěru pak místní šetření), viděl, že FVE není plně dokončena, z čehož logicky vyplývá, že neměl podepsat předávací protokol o předání stavby úplně dokončené. Tímto předávacím protokolem, jako jedním z rozhodujících důkazů, totiž deklaroval před ERÚ přechod vlastnického práva k FVE v plném rozsahu, a to na firmu XXXXs. r. o., ačkoliv fakticky, v souladu s právními předpisy, k přechodu vlastnického práva nemohlo dojít. Není důvodu pochybovat o tom, že obžalovaný Z. V. měl vědomost o nedokončenosti FVE, neboť takovou skutečnost, jak soud uvedl opakovaně shora, mohl vizuálním pohledem ověřit každý laik.

36. **Trestněprávně významné jednání obžalovaného Z. V.** spočívalo v tom, že učinil jako jediný jednatel společnosti XXXXs. r. o. rozhodující úkony k získání licence pro FVE Medlov, provozovanou právě společností XXXXs. r. o. Obžalovaný z titulu své funkce jednal tak, že dne 30. 10. 2010 podepsal předávací protokol, ačkoliv věděl, že elektrárna k tomuto datu není zcela dokončená, následně převzal kolaudační souhlas z 5. 11. 2010 a revizní zprávu z 30. 10. 2010, které rovněž dokladovaly, že FVE Medlov je zcela dokončená a schopná bezpečného provozu, a to všechno s vědomím faktického stavu, kdy již při místním šetření mu bylo zřejmé, že elektrárna není dokončená, neboť zde chybí 1/2 ks FV panelů a stavební práce probíhají. Dále podal žádost o udělení licence, k níž následně nechal doručit tyto podstatné dokumenty a tím **uvedl ERÚ v omyl**, neboť deklaroval skutečnosti, které nebyly v souladu se skutečným stavem věci. Obžalovaný jako statutární zástupce firmy XXXXs. r. o. předstíral, že je elektrárna plně dokončená a schopná bezpečného provozu a předložil nepravdivé dokumenty k žádosti a **zamlčel tak podstatné skutečnosti**, tj. faktický stav elektrárny, což bylo rozhodující pro udělení licence, když v opačném případě pokud by uvedl pravdivé skutečnosti, tj. že elektrárna je dokončena cca z 1/2 by k udělení licence nedošlo. V této souvislosti musí nalézací soud opětovně rekapitulovat, že řízení o udělení licence je řízením správním, jehož průběh i podmínky udělení licence jsou upraveny obecně závaznými právními předpisy, citovanými v úvodu tohoto rozsudku. Správní řízení o udělení licence má charakter zásadně neveřejného písemného řízení, kdy správní orgán vychází zejména z písemných podkladů toho, kdo podal žádost o udělení licence (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 4 Tdo 968/2016, resp. stanovisko téhož soudu z 16. 6. 2011 Tpjn 305/2010). Správní orgán si může pro zjištění skutkového stavu v pochybnostech sám opatřit podklady, avšak nalézací soud považuje za nezbytné upozornit na text rozhodujících dokumentů, zejména revizní zprávy, předávacího protokolu a kolaudačního souhlasu, z nichž je zřetelné, že takové pochybnosti nevzbuzovaly. Důvodně je správní orgán

hodnotil jako dostačující a způsobilé potvrdit, že FVE Medlov je dokončená v plném rozsahu a schopná bezpečného provozu a na jejich podkladě tak vydal licenci pro firmu XXXXs. r. o. provozující FVE Medlov. V souvislosti s podstatou trestného jednání obžalovaného Z. V. nelze pominout ani další část jeho jednání, která logicky následovala po vydání licence a v zásadě bylo hlavním cílem toho, proč vylákal licenci na podkladě těchto nepravdivých dokumentů. Obžalovaný totiž díky této licenci, vydané na podkladě dokumentů s nepravdivými údaji, dosáhl připojení FVE Medlov do distribuční sítě nejdříve firmy E.ON Distribuce a. s., následně pak jejího nástupce firmy E.ON Energie a. s., k čemuž uzavřel s oběma subjekty příslušné smlouvy. Firma XXXXs. r. o. dodávala těmto společnostem elektrickou energii vyrobenou ve FVE Medlov, za což inkasovala finanční prostředky včetně bonusů či cenových zvýhodnění, jako by byla elektrárna postavena v souladu s platnou právní úpravou a uvedena do provozu v roce 2010, ačkoliv tomu tak nebylo. Nálezací soud považuje za nezbytné zdůraznit, že podnikat v této oblasti bylo pochopitelně možné jen na základě licence vydané ERÚ. Udělení licence bylo základní podmínkou, bez které nebylo u elektrárny, nově postavené a zřízené, vůbec uvažovat o tom, že by byla uvedena do provozu a mohla být připojena do distribuční sítě. Z hlediska trestní odpovědnosti je tedy rozhodující to, že licence byla vydána na podkladě nepravdivých údajů. Skutečnost, zda elektrárna byla dokončena v plném rozsahu do 31. 12. 2010 nebo na počátku roku 2011 není z tohoto pohledu podstatná, neboť rozhodující je to, že licence byla získána díky trestnému jednání, a proto nemohla být elektrárna po právu připojena do distribuční sítě a firma XXXXs. r. o. neoprávněně inkasovat finanční prostředky. Z hlediska event. obhajoby obžalovaného pak lze podotknout, že ani pracovníci distribuční společnosti, kteří prováděli tzv. první paralelní připojení FVE Medlov, nebyli povinni ověřovat její bezpečnost ve smyslu ustanovení § 9 písm. a) vyhlášky č. 426/2005 Sb., neboť vycházeli především z předložené revizní zprávy. V konečném důsledku však díky nepravdivým údajům uvedeným v revizní zprávě a na to navazujícím další rozhodnutí, nejen že nemělo dojít k rozhodnutí o udělení licence, ale neměl být povolen ani zkušební provoz, resp. elektrárna neměla být připojena do distribuční sítě.

37. V souvislosti se shora popsaným trestným jednáním obžalovaného Z. V. je třeba znovu poukázat na úzkou souvislost **trestného jednání obžalovaného Z. W.**, které je rozebráno shora. Z hlediska právní kvalifikace se jednalo o trestnou součinnost ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku. Jednání obžalovaného Z. W.a, které je konkretizováno výše, je však z hlediska užití právní kvalifikace třeba hodnotit nikoliv jako samostatné pachatelství, ale jako tzv. účastenství ve formě pomoci ve smyslu ustanovení § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku. Podle citovaného zákonného ustanovení je účastníkem na dokonaném trestném činu nebo jeho pokusu ten, kdo úmyslně umožnil nebo usnadnil jinému spáchání trestného činu, zejména opatřením prostředků, odstraněním překážek, vylákaním poškozeného na místo činu, hlídáním při činu, radou, utvrzováním v předsevzetí nebo slibem přispět po trestném činu. Obžalovaný Z. W. tedy prokazatelně usnadnil jinému, zde společnosti XXXXs. r. o., resp. obžalovanému Z.V., který jménem této společnosti činil rozhodující úkony, aby se tato společnost obohatila, a to tím, že obžalovaný Z. V. uvedl v omyl pracovníky ERÚ a v licenčním řízení před nimi zamlčel podstatné skutečnosti, když tohoto jednání se dopustil mj. díky revizní zprávě obžalovaného Z. W.a, která obsahovala nepravdivé údaje. Z. W. pomoc poskytl tím, že vyhotovil tuto revizní zprávu s nepravdivými údaji, která byla následně použita pro účely licenčního řízení a zejména tuto zprávu koncipoval tak, aby na první pohled vzbuzovala dojem, že FVE je, jako celek, kompletně dostavěná a schopná bezpečného provozu. Jednání obžalovaného Z. W. bylo jedním z nutných úkonů, které vedly k neoprávněnému vydání licence. V souvislosti s rozsahem jeho trestní odpovědnosti je však nezbytné podotknout, že jeho úkon, tj. vydání revizní zprávy, nebylo jedinou podmínkou pro vydání licence. Obžalovaný však byl certifikovaným revizním technikem, v uvedené době byl nepochybně dostatečně proškolen a informován, aby mohl řádné revizní zprávy vyhotovovat. Není sporu ani o tom, že obžalovaný věděl, jaké musí mít revizní zpráva náležitosti, co osvědčuje, jakož i to, že použitelnost revizní zprávy, vydané certifikovaným

revizním technikem, je tedy obecná, bez jakéhokoliv omezení nebo účelu. Z podstaty revizní zprávy vyplývá, že je vyhotovována proto, aby revidované zařízení mohlo být řádně užíváno. Úkolem revizního technika bylo vycházet z projektové dokumentace a porovnávat ji se skutečným stavem stavby FVE. Nesporně však hlavním pachatelem, od něhož je trestní odpovědnost obžalovaného Z. W. dovozována, byl obžalovaný Z. V., jemuž Z. W. ke spáchání trestného činu, dílem dokonaného, dílem zůstavšního ve stádiu pokusu, poskytl pomoc.

38. Výše způsobené škody a škody, která reálně mohla vzniknout, byla primárně prokázána listinnými důkazy (faktury, přehledy dodávek č. l. 1991-2109). Z těchto listinných důkazů i platné právní úpravy včetně cenových rozhodnutí ERÚ vycházel ing. J. M., který již v přípravném řízení zpracoval k otázkám vzniklé a hrozící škody **odborné vyjádření, a to dne 22. 2. 2016** (č. l. 1953-1974) a jeho **dodatek č. 1 dne 27. 10. 2016** (č. l. 1978-1987). Zpracovatel odborného vyjádření podrobně konkretizoval právní východiska pro stanovení výkupní ceny energií z fotovoltaických zdrojů, které pak aplikoval na číselné údaje, získané z faktur vystavených společností XXXXs. r. o. za dodávky elektřiny pro jednotlivá období let 2010-2015. Tyto údaje přehledně uvedl v tabulkách a učinil z nich odpovídající výpočty a závěry. Nálezací soud již v úvodu odůvodnění tohoto rozsudku upozornil na podstatu skutkového děje, kdy jedním z rozhodujících kritérií pro posouzení trestnosti a tím i vzniklého následku bylo to, zda FVE získala licenci v roce 2010 nebo v roce 2011, neboť od této skutečnosti se také odvíjel její nárok na vyšší výkupní ceny, resp. celkově získávané formy různých dotací a podpor. Souhrnně lze upozornit na podstatný dílčí závěr nálezacího soudu o tom, že FVE Medlov nebyla ke dni provedené revize, vydání kolaudačního souhlasu ani udělení licence ERÚ řádně dokončena a tato licence jí byla udělena na podkladě dokladů, které neobsahovaly pravdivé údaje (revizní zpráva vystavená obžalovaným Z. W. a kolaudační rozhodnutí vystavené ing. K. S.). Protokol o předání a převzetí stavby, podepsaný obžalovaným Z. V.. Nálezací soud nikterak nezpochybňuje skutečnost, že FVE Medlov mohla být dokončena k 31. 12. 2010, avšak rozhodující pro posouzení trestnosti celého případu je skutečnost, zda licence byla či nebyla vydána oprávněně. Nálezací soud uzavřel z důvodů shora rozvedených, že oprávněně vydána nebyla. Pro stanovení následku trestného jednání bylo tedy podstatné vyčíslení škody, která vznikla za již fakturované období a která hrozila vzniknout do budoucna. Základním kritériem pro výpočet škody byla skutečnost, že FVE Medlov získala licenci v roce 2010, ačkoliv nesplňovala zákonné předpoklady a mohla ji získat nejdříve v roce 2011. Škoda byla tedy vyčíslena jako rozdíl mezi podporou, vyplacenou distribučními společnostmi pro taková zařízení, tj. FVE uvedené do provozu v roce 2010 a podporou, která by byla takové FVE vyplacena v případě, že by byla uvedena do provozu a získala tak zákonnou licenci až v roce 2011, a to pochopitelně s přihlédnutím k odpočtu solární daně a odečtem tržní ceny. Shora rozebranými listinnými důkazy a zejména pak odborným vyjádřením ing. J. M., který z těchto podstatných důkazů vycházel, bylo prokázáno, že firma XXXXs. r. o. fakturovala dodávky vyrobené elektrické energie nejdříve společnosti E.ON Distribuce a. s., a to v roce 2011 v ceně 12.400 Kč za 1 kWh a v roce 2012 v ceně 11.570 Kč za 1 kWh, jako tzv. zelený bonus. Fakturované ceny uhradila firma E.ON Distribuce a. s. převodem na bankovní účet společnosti XXXXs. r. o. v celkové výši 88.990.815,12 Kč. O tom svědčí přehledné tabulky faktur i jejich úhrad, které jsou uvedeny v odborném vyjádření (viz odpověď na otázku č. 5 odborného vyjádření). Obdobně byly listinnými důkazy, tj. zejména fakturami prokázáno, že distribuční společnost E.ON Energie a. s., která vstoupila do práv svého předchůdce společnosti E.ON Distribuce a. s. měla fakturovány od společnosti XXXXs. r. o. částky v roce 2013 ve výši 12.903 Kč za 1 kWh v roce 2014 ve výši 13.161 Kč za 1 kWh a v roce 2015 ve výši 13.424 Kč za 1 kWh. Společnost E.ON Energie a. s. fakturované částky opět uhradila bankovním převodem na účet společnosti XXXXs. r. o. a to v celkové výši 150.873.841 Kč (viz tabulky na str. 6-7 odborného vyjádření). Lze jen podotknout, že, jak vyplývá ze zadání otázky č. 6, fakturované částky v roce 2015 se týkaly období do 31. 10. 2015. V další části odborného vyjádření jeho zpracovatel přehledně rozvedl platnou právní úpravu tzv. solární daně,

tj. odvodu z elektřiny ze slunečního záření, což bylo upraveno zákonem č. 180/2005 Sb. ve znění zákona č. 402/2010 Sb. Podstatné jsou závěry ing. J. M. o tom, že rozdíl mezi skutečně získanou výkupní cenou elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 a z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2011 činil 135.039.824,03 Kč bez odpočtu tzv. solární daně, resp. 87.482.488,03 Kč s odpočtem tzv. solární daně, a to pochopitelně v obou případech za období od ledna 2011 do října 2015 (viz str. 14 odborného vyjádření). Dále zpracovatel odborného vyjádření ing. J. M. provedl propočet předpokládané tržby za dobu celkem 20 let (částka 955.814.000 Kč), resp. následujících 25 let (částka 1.211.139.000 Kč), a to vždy za období od 1. 1. 2011. Na tyto závěry ing. J. M., obsažené v původním odborném vyjádření, navazují i jeho závěry, které jsou obsažené v Dodatku č. 1. Zde jsou provedeny obdobné výpočty pro období časově navazující, tj. až do 30. 6. 2016. Ing. J. M. opět vyšel z platné právní úpravy a faktur vystavených firmou XXXXs. r. o. pro firmu E.ON Energie a. s. za dodávky (č. l. 1993-1995, 2008-2018, resp. listin č. l. 2020, 2000, 2001), přičemž vstupní údaje zahrnul opět do přehledných tabulek. Podle závěrů, které na podkladě těchto prokázaných skutečností byly zjištěny, vzniklý rozdíl mezi skutečně získanou výkupní cenou elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 a zdrojů uvedených do provozu v roce 2011 činil za období od 1. 1. 2013 do 30. 6. 2016 (v rozsahu dodávaném FVE Medlov) částku 16.721.959,86 Kč bez započtení solární daně nebo 13.716,871,86 Kč se započtením solární daně. V závěru tohoto dodatku č. 1 k původně zpracovanému odbornému vyjádření provedl ing. J. M. celkovou sumarizaci svých zjištění, obsažených jak v odborném vyjádření, tak v tomto dodatku, tedy sumarizaci údajů za období od 1. 1. 2011 do 30. 6. 2016. Bylo zjištěno, že skutečně získaná výkupní cena činila 268.283.721,71 Kč a rozdíl v případě FVE uvedené do provozu v roce 2010 a FVE uvedené do provozu v roce 2011, bez odpočtu solární daně, činil 151.761.773,89 Kč. Obdobný rozdíl mezi oběma typy solárních elektráren, avšak s odpočtem solární daně činil 101.199.359,89 Kč.

39. Nálezací soud považuje za nezbytné shrnout svoje dílčí závěry stran vzniklé a hrozící **škody**. Firma XXXXs. r. o. za inkriminované období od 1. 1. 2011 do 30. 6. 2016 dodala do distribuční sítě 21.020.494 kWh, za což neoprávněně nárokovala výkupní ceny ve výši 12.150 Kč na 1 kWh, které se však vztahovaly pouze pro FVE uvedené do provozu v roce 2010. Firma XXXXs. r. o., resp. FVE Medlov však licenci v roce 2010 získala neoprávněně, a proto měla nárokovat výkupní ceny maximálně ve výši 5.500 Kč za 1 kWh, které byly platné pro případ, že FVE získala oprávněně licenci v roce 2011. Za dodaných 21.020.494 kWh tak firma XXXXs. r. o. fakturovala a inkasovala celkem 246.778.873,59 Kč, ačkoliv měla nárokovat za FVE uvedenou do provozu nejdříve v roce 2011 cenu 116.521.947,82 Kč. Neoprávněně tak získala částku 151.761.773,89 Kč, která fakticky představuje rozdíl mezi oběma uvedenými částkami. Vedle toho mohla uplatňovat firma XXXXs. r. o. za FVE Medlov, jako fotovoltaický zdroj uvedený do provozu v roce 2010 nárok na garantovanou výkupní cenu po dobu 20 let s garantovaným meziročním nárůstem výkupní ceny v intervalech 2-4% ročně, a to po dobu ekonomické životnosti této výroby. Celkový rozdíl ve vyplacené podpoře by tak za toto období mohl činit cca 436,3 mil. Kč Výpočet částky, resp. jejího podílu za období od 1. 7. 2016 do konce životnosti FVE Medlov má rovněž oporu v platné právní úpravě (viz vyhláška č. 475/2005 Sb. kterou se provádějí některá ustanovení zákona o podpoře a využívání obnovitelných zdrojů). Předpokládané roční využití FVE s tímto výkonem činí 1.000 hodin ročně, což je poměrná hodnota platná pro všechny FVE s instalovaným výkonem nad 30 kW umístěné v České republice. V souladu s přílohou číslo 3 k této vyhlášce lze předpokládat pokles výkonu fotovoltaických panelů o 0,8% ročně. Naproti tomu je garantovaný meziroční nárůst výkupní ceny v rozmezí 2-4% ročně po dobu 20 let, tj. po dobu ekonomické životnosti výroby. Tento předpoklad je zakotvený v § 2 vyhlášky č. 140/2009 Sb. o způsobu regulace cen v energetických odvětvích a postupech pro regulaci cen ve znění pozdějších předpisů a ostatně na něj odkazuje i ve svém **vyjádření ERÚ** (č. l. 1047-1049). Z tohoto stanoviska ERÚ bylo současně zjištěno, že na výnosy z FVE v režimu výkupních cen uvedených do provozu v období od 1. 1. 2009 do 31. 12. 2010 je po dobu následujících 3 let, tj.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

do 31. 12. 2013 uvalena tzv. daň ve výši 26%. Od 1. 1. 2014 byl odvod pro výkupní ceny použité pro výpočet pro zdroje uvedené do provozu v roce 2010 upraven na 10%, když byl současně prodloužen na dobu životnosti FVE. Veškeré výpočty předpokládaných výnosů dané FVE byly vypočteny na základě garantované doby podpory, která v případě FVE činila 20 let, a to v souladu s vyhláškami č. 140/2009 Sb. a 475/2005 Sb. ve znění pozdějších předpisů. Rozdíl v předpokládaných celkových výnosech výrobce pro FVE uvedenou do provozu v roce 2010 a FVE uvedenou do provozu v roce 2011 (do 28. 2. 2011) tak činí cca 436,3 mil. Kč. ERÚ provedl výpočty s odkazem na hodnoty instalovaného výkonu, které byly uvedeny v aktuálně platné licenci č. 111017299 pro FVE Medlov, k čemuž připojil přehledné tabulky (č. l. 1050-1052). Pro úplnost považuje nalézací soud za nezbytné podotknout, že ERÚ rovněž vyčíslil rozdíl mezi celkově vyplacenou podporou pro výrobu FVE uvedenou do provozu v roce 2010 a v roce 2011, avšak jeho vyčíslení se vztahovalo na výkazy do 31. 12. 2013. Jak je shora patrné ing. J. M. ve svém odborném vyjádření, resp. jeho doplňku č. 1 pokrýval celé rozhodné období, a to od 1. 1. 2011 do 30. 6. 2016 a nalézací soud proto vycházel především z jeho odborných závěrů. Nalézací soud tak učinil dílčí závěr **k následku** trestného jednání obžalovaných spočívající v tom, že za rozhodné období od 1. 1. 2011 do 30. 6. 2016 skutečně vzniklá škoda představovala částku 151.761.773,89 Kč. Jedná se o rozdíl mezi částkou, kterou společnost XXXXs. r. o. fakturovala distribuční společnosti, tj. odběrateli vyrobené elektrické energie a částkou, kterou měla fakturovat s odkazem na reálný stav dokončenosti FVE Medlov. Finanční prostředky získala firma XXXXs. r. o. v období od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2012 na úkor firmy E.ON Distribuce a. s., která však cenu refinancovala od spotřebitelů elektrické energie a z dotací od České republiky. V následujícím období, tj. od 1. 1. 2013 do 30. 6. 2016 společnost XXXXs. r. o. finanční prostředky získala na úkor společnosti E.ON Energie a. s., která však cenu průběžně refinancovala od společnosti XXXX a. s., jejímž 100% vlastníkem je Česká republika, která je tak primárním poškozeným. V následujícím období, tj. po dobu předpokládané životnosti 20 let, hrozil vznik celkové škody ve výši 436,3 mil. Kč.

40. **V přímé příčinné souvislosti s trestným jednáním obžalovaných** vznikla škoda ve výši cca 151.761.773,89 Kč a hrozila vzniknout další škoda v řádu několika stovek milionů Kč. Jak vyplývá z výroku tohoto rozsudku, bylo, zejména odborným vyjádřením z oboru ekonomika, ceny a odhady, které zpracoval ing. J. M., prokázáno, že po dobu předpokládané životnosti FVE a garantované výkupní ceny za dodávky elektřiny z fotovoltaických zdrojů mohla vzniknout škoda ve výši cca 436,3 mil. Kč. Pro úplnost je třeba připomenout, že v souladu s ustanovením § 138 odst. 1 trestního zákoníku se **škodou velkého rozsahu** rozumí škoda dosahující částky nejméně 5 mil. Kč. Způsobení škody velkého rozsahu nebo jednání a úmysl směřující ke způsobení škody velkého rozsahu (v případě pokusu trestného činu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku) je formálním znakem jednak kvalifikované skutkové podstaty zločinu podvodu podle § 209 odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, přičemž této kvalifikace bylo užito u obžalovaných Z. W. a Z. V.. Škoda velkého rozsahu je rovněž formálním znakem kvalifikované skutkové podstaty zločinu zneužití pravomoci úřední osoby, a to podle § 329 odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, když této právní kvalifikace bylo užito u obžalovaného ing. K. S.. V souvislosti s rozborem tohoto formálního znaku žalovaných trestných činů lze odkázat na ustálenou soudní praxi, pramenící z rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 4 Tdo 968/2016, který poukázal na to, že mohou nastat soudem nepředpokládané skutečnosti mající vliv na výši reálné škody, zvláště pokud mělo ke zvýhodněnému odkupu elektrické energie docházet po dobu 20 let. Pokud se však nejedná o dokonatý trestný čin, postačí závěr soudů, že jednání obžalovaných bylo způsobitelné škodu v určité výši způsobit, což ostatně odpovídá i koncepci vývojových stádií trestné činnosti (pozn. soudu příprava, pokus, dokonání). Ústavní soud ČR ve svém rozhodnutí ze dne 20. 10. 2009 sp. zn. II ÚS 1320/08 uvedl, že na závěr o výši škody je třeba nazírat také z pohledu subjektivní stránky pachatele trestného činu. Podle názoru soudu jednání obviněných směřovalo

k neoprávněnému získání výkupní ceny elektřiny, platné pro FVE uvedené do provozu v roce 2010, a to po dobu čerpání, tj. 20 let.

41. Jednáním obžalovaných Z. V. a Z. W. a byl porušen zájem společnosti na ochraně cizího majetku, který je chráněn ustanovením § 209 trestního zákoníku, jako **objekt** trestného činu podvodu. Jednáním obžalovaného ing. K. S. byl porušen zájem společnosti, resp. zájem státu na řádném výkonu pravomoci úředních osob, který je v souladu s právním řádem, na ochraně práv a povinností fyzických a právnických osob. Tento zájem společnosti je chráněn ustanovením § 329 trestního zákoníku, jako objekt trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby.
42. Vedle shora rozebraných znaků objektivní stránky (jednání, následek a příčinná souvislost mezi nimi) a objektu se nalézací soud pochopitelně zabýval i tím, zda v případě každého z obžalovaných, resp. skutkové podstaty, z jejíhož spáchání byl uznán vinným, byly naplněny i **znaky subjektu a subjektivní stránky**. Každý z obžalovaných byl v době spáchání trestného jednání pachatelem zletilým, čímž naplnil podmínku věku vyžadovanou ustanovením § 25 trestního zákoníku. U žádného z obžalovaných pak nebyly zjištěny žádné pochybnosti o jeho duševním stavu, které by vyžadovaly zpracování znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie pro event. pochybnosti o jeho přičetnosti. Lze tedy naplnění znaků subjektu u každého z obžalovaných uzavřít tím, že naplnil podmínky věku (§ 25 trestního zákoníku) i přičetnosti (§ 26 trestního zákoníku), tedy znaky subjektu – pachatele trestného činu.
43. Skutkové podstaty obou trestných činů, užitých ve výroku tohoto rozsudku, tj. trestného činu podvodu podle § 209 trestního zákoníku a trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 trestního zákoníku, jsou v zákoně konstruovány jako úmyslné. Nalézací soud se proto pochopitelně zabýval i tím, zda v případě každého z obžalovaných byly naplněny **znaky zavinění** v požadované formě úmyslu, ať už úmyslu přímého (§ 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku) nebo úmyslu nepřímého (§ 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku). Zavinění je z hlediska trestněprávní teorie považováno za vnitřní psychický vztah pachatele k podstatným složkám trestného činu, zejména k objektivní stránce a objektu. Zavinění v sobě zahrnuje složku intelektovou (vnímání, vědění pachatele) a složku volní (chtění nebo srozumění), čili rozhodnutí pachatele jednat určitým způsobem se znalostí podstaty věci. Při hodnocení zavinění každého z obžalovaných vycházel soud z důkazů, které jsou shora podrobně rozebrány a které následně závěry o konkrétní formě zavinění, k nimž nalézací soud dospěl, naznačovaly a odůvodňovaly. Není sporu o tom, že každý z obžalovaných naplnil znaky zavinění ve formě úmyslu, resp. jeho intelektovou složku tak, jak je vyžadováno zákonem. Vědění obžalovaného ing. K. S. jednoznačně vyplývalo z jeho postavení úřední osoby, a proto lze uzavřít, že obžalovaný věděl jaké jsou jeho povinnosti vyplývající z pozice vedoucího stavebního úřadu, jaká je platná právní úprava, včetně podmínek kolaudačního souhlasu, vyplývající ze stavebního zákona, jako zákona č. 183/2006 Sb. Stejně tak obžalovaný Z. W. nepochybně věděl, jaké jsou jeho povinnosti, neboť byl certifikovaným revizním technikem, a jak sám potvrdil, v několikaletých intervalech se musel podrobit přezkušování, aby prokázal svoje odborné znalosti a ostatně i znalosti platné právní úpravy. Intelektovou složku zavinění v podobě vědění pak nezpochybnitelně naplnil i obžalovaný Z. V., který minimálně vzhledem ke své předchozí praxi a dlouholetým podnikatelským zkušenostem věděl, jaké jsou povinnosti statutárního orgánu právnické osoby a nepochybně i věděl, jaké jsou požadavky v rámci licenčního řízení pro udělení licence k provozování FVE. Stejně tak není, podle názoru nalézacího soudu, nejmenšího sporu o tom, že každý z obžalovaných věděl, že uvádí skutečnosti, které nejsou v souladu se skutečným stavem věci, tedy obžalovaný Z. W. uváděl v revizní zprávě vědomě nepravdivé skutečnosti, stejně jako obžalovaný ing. K.S., který vydal kolaudační souhlas, ačkoliv k tomu nebyly splněny zákonné podmínky. Zejména pak obžalovaný Z. V. věděl, že uvádí ERÚ v omyl tím, že dílem deklaruje skutečnosti, které nejsou v souladu se skutečným stavem věci a dílem rozhodující skutečnosti zatajuje. Z hlediska naplnění složky volní dospěl soud k závěru, že obžalovaný Z. V. se tohoto Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

trestněprávně významného jednání dopustit chtěl. Opakované úkony, které obžalovaný činil proto, aby získal licenci na základě údajů s nepravdivými skutečnostmi a následně pak aby dosáhl připojení FVE Medlov do distribuční sítě proto, aby společnost XXXXs. r. o. mohla inkasovat finanční prostředky za dodávky, svědčí jednoznačně o tom, že se obžalovaný tohoto jednání dopustit chtěl. Nálezací soud jeho zavinění kvalifikoval jako **přímý úmysl** ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 trestního zákoníku. V této souvislosti, při hodnocení zavinění **obžalovaného Z. V.**, jako žadatele o licenci, lze opětovně odkázat na příslušná rozhodnutí judikatorního významu, a to rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 As 256/2015, resp. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 7 Tdo 71/2011, jimiž ostatně argumentovala i státní zástupkyně v závěrečné řeči. Naproti tomu zavinění **obžalovaných Z. W. a ing. K. S.** je s odkazem na podmínky platné právní úpravy kvalifikováno jako **úmysl nepřímý** ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, a to vzhledem k formě složky volní. V případě každého z těchto dvou obžalovaných bylo prokázáno nikoliv to, že by se předmětného trestněprávně významného jednání dopustit chtěl, nýbrž to, že sice věděl, že může takové porušení zájmu chráněného trestním zákonem způsobit a pro případ, že je způsobí, s tím byl srozuměn. Oba obžalovaní museli navíc vědět, že ve své podstatě zastupují stát, a to ing. K.S., jako úřední osoba, a Z. W. jako certifikovaný revizní technik a v obecné rovině museli vědět, že jejich rozhodnutí mohou být použita před jiným státním orgánem, k čemuž došlo v tomto případě v rámci správního řízení k žádosti o licenci. Každý z obžalovaných naplnil zákonné znaky příslušného trestného činu nikoliv pouze v rovině základní skutkové podstaty, ale také v rovině kvalifikované skutkové podstaty, a to obžalovaný Z. V. podle § 209 odst. 1 a také odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, obdobně jako obžalovaný Z. W., který mu k tomuto trestnému poskytl pomoc podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku a obžalovaný ing. K.S. rovněž podle § 329 odst. 1 písm. a), ale také podle odst. 3 písm. b) trestního zákoníku. V případě všech tří obžalovaných bylo užití kvalifikované skutkové podstaty odůvodněno naplněním formálního znaku **škody velkého rozsahu**, která byla jejich trestným jednáním způsobena na cizím majetku a stejnou škodou, která hrozila vzniknout do budoucna, když v této části jednání každého z nich dospělo do vývojového **stádia pokusu** podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. V této souvislosti lze poznamenat, že podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku se pokusem rozumí jednání, které bezprostředně směřuje k dokonání trestného činu, jehož se pachatel dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, jestliže k dokonání trestného činu nedošlo, přičemž podle § 21 odst. 2 trestního zákoníku je pokus trestného činu trestný podle trestní sazby stanovené za dokonání trestný čin. Ve vztahu k těžšímu následku, tj. škodě velkého rozsahu, která je formálním znakem kvalifikované skutkové podstaty žalovaných trestných činů a tedy okolností podmiňující použití vyšší trestní sazby, postačí ve smyslu ustanovení § 17 písm. a) trestního zákoníku jestliže pachatel tento těžší následek zavinil z nedbalosti s výjimkou případů, kdy trestní zákon vyžaduje i zde zavinění úmyslné. Také tyto podmínky subjektivní stránky ve vztahu k aplikaci kvalifikované skutkové podstaty byly u každého z obžalovaných naplněny. Vedle zavinění, které je obligatorním formálním znakem skutkové podstaty, se soud pochopitelně zabýval i znakem fakultativním, kterým je **motiv**. Nejvýrazněji tento znak vystupuje do popředí u obžalovaného Z. V.. Bezpečně bylo prokázáno, že hlavním motivem jeho trestného jednání bylo získat licenci pro FVE Medlov ještě v roce 2010, ačkoliv elektrárna nebyla plně dokončená a nesplňovala zákonné podmínky, neboť pouze díky licenci mohl dosáhnout připojení této výroby do distribuční sítě a následně tak firma XXXXs. r. o. mohla fakturovat distribučním společnostem podstatně vyšší ceny za dodávky energie než v případě, že by byla připojena v roce 2011 a později. K tomu mu adekvátně pomohl obžalovaný Z. W. vystavením revizní zprávy, který v zásadě, jak vyplývá z faktury za jeho odměnu, byl motivován také majetkově, i když jeho profit, získáním této zakázky, byl nesrovnatelně nižší, protože získal odměnu za provedenou práci revizního technika ve výši 100.000 Kč. V případě obžalovaného ing. K. S. nebyly prokázány žádné skutečnosti, které by svědčily o tom, že by za vydání kolaudačního souhlasu, v rozporu s právními předpisy, získal jakýkoliv mimořádný

finanční profit. I jeho jednání však bylo vedeno úmyslem, aby společnost XXXXs. r. o. mohla tyto finanční prostředky díky neoprávněné licenci získat, jak je shora rozebráno.

44. Obžalovaní se trestného jednání dopustili za účinnosti novely trestního zákona v podobě tzv. trestního zákoníku, která opustila tzv. materiální pojetí trestného činu a naopak preferuje tzv. formální pojetí trestného činu, byť korigované **zásadou subsidiarity trestní represe** ve smyslu ustanovení § 12 odst. 2 trestního zákoníku. Podle citovaného zákonného ustanovení lze trestní odpovědnost pachatele a trestněprávní důsledky s ní spojené uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu. Podle názoru soudu byly podmínky ustanovení § 12 odst. 2 trestního zákoníku zcela spolehlivě naplněny, neboť stupeň společenské škodlivosti trestného jednání každého z obžalovaných, vylučuje úvahy o projednání věci v jiném řízení než v řízení trestním. V této souvislosti významnou roli sehrává výše škody způsobené, která více než 30x překročila dolní hranici zákonného znaku škody velkého rozsahu (151.761.773 Kč : 5.000.000 Kč). Rovněž nelze přehlédnout, že v omyl byl uveden státní orgán, finanční prostředky, které společnost XXXXs. r. o. potažmo obžalovaný Z. V. takto získali v konečném důsledku pocházely ze státního rozpočtu a důvodně lze předpokládat, že mohly být užity k podstatně důležitějším účelům tohoto státu. Rovněž významnou roli hraje to, že obžalovaní ing. K.S. i Z. W. se trestného jednání dopustili dokonce nikoliv v pozici obecné kriminálně závadové osoby, ale ing. K.S. jako státní zaměstnanec a Z. W. jako státem certifikovaný revizní technik, kdy tedy oběma byla státem poskytnuta důvěra k výkonu konkrétní činnosti. Zjevně tedy jednání obžalovaných neodpovídá běžně se vyskytujícím trestným činům dané skutkové podstaty, byť projednávaným u krajského soudu, jako soudu I. stupně (srov. již zmiňované stanovisko Nejvyššího soudu ČR Tpjn 301/2012, resp. 7 Tdo 916/2012).
45. Na základě všech rozhodných skutečností dospěl nalézací soud k závěru, že obžaloba byla na každého z obžalovaných podána právem. Soud se v plném rozsahu ztotožnil s užitou právní kvalifikací a v zásadě převzal také skutková zjištění uvedená v obžalobě do výroku tohoto rozsudku. Formálně však lze podotknout, že došlo ve výroku rozsudku k dílčím formulačním změnám v celkovém popisu skutkové věty, což však nemělo vliv na rozsah trestní odpovědnosti žádného z obžalovaných. K nové formulaci došlo pouze za účelem chronologického upřesnění celkového průběhu rozhodujících částí skutkového děje. Nalézací soud po provedeném dokazování dospěl k jednoznačnému závěru o tom, že obžalovaný Z. V. spáchal zvláště závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku zčásti dokonaný, zčásti nedokonaný ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku a obžalovaný Z. W. mu k tomuto trestnému činu poskytl pomoc podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku. Ing. K.S. pak spáchal zvláště závažný zločin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku zčásti dokonaný, zčásti nedokonaný ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku.
46. **Při úvaze o druhu a výši trestu**, ukládaného každému z obžalovaných, přihlížel soud ve smyslu ustanovení § 39 trestního zákoníku k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, ale také k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům každého z obžalovaných, jeho dosavadnímu způsobu života a možnostem jeho nápravy. Soud ve smyslu ustanovení § 39 odst. 3 trestního zákoníku také přihlížel k polehčujícím, resp. přitěžujícím okolnostem (§ 41 a 42 trestního zákoníku), k době, která uplynula od spáchání trestného činu a zejména k délce trestního řízení. Rozhodné skutečnosti byly, kromě výpovědí obžalovaných, prokazovány také u každého z nich opisem rejstříku trestů a zprávou o pověsti v místě bydliště. Souhrnně lze u každého z obžalovaných považovat za prokázané, že fakticky dosud nebyl soudně trestán a v místě bydliště k žádnému z nich nejsou žádné negativní poznatky. Obžalovaný Z. V. byl sice trestán jedenkrát v roce 1983, avšak pro trestnou činnost v souvislosti se silniční dopravou a aktuálně mu svědčí fikce zahlázení. Nalézací soud proto přiznal každému z obžalovaných Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

polehčující okolnost dosavadní beztrestnosti a jinak řádného života ve smyslu ustanovení § 41 písm. o) trestního zákoníku. Jako přitěžující okolnost pak byla hodnocena ve smyslu ustanovení § 42 písm. k) trestního zákoníku skutečnost, že jejich trestným jednáním byla způsobena vyšší škoda. V souladu s ustálenou soudní praxí, která má oporu v rozhodnutí Ústavního soudu (např. rozhodnutí I ÚS 1305/09, I ÚS 603/06 a další), jakož i rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR (např. 8 Tdo 721/2006), přihlédl soud také k celkové délce trestního řízení. Obžalovaní se trestné činnosti dopustili v závěru roku 2010 a první rozsudek nalézacím soudem byl vyhlášen na počátku roku 2020, když obžaloba byla podána 11. 6. 2018. Vzhledem k obvyklé praxi projednávání rozsáhlých trestních věcí u krajského soudu, jako soudu I. stupně, nelze délku řízení před nalézacím soudem považovat za délku nepřiměřenou. Z žádných důkazů provedených u hlavního líčení pak nebylo ani v náznaku zjištěno, že by kterýkoliv z obžalovaných měl podíl na celkové délce trestního řízení, která trvala téměř 10 let od spáchání trestného jednání. Ústavní soud však v mnoha svých rozhodnutích, v nichž se zabýval nepřiměřenou délkou trestního řízení (I ÚS 1305/09, ale také I ÚS 5/96, IV ÚS 358/98 nebo I ÚS 600/03) poukazyval na to, že projednání věci bez zbytečných průtahů, resp. právo na vyřízení věci v přiměřené lhůtě je integrální součástí práva na spravedlivý proces, tedy základních práv garantovaných čl. 36 odst. 1 ve spojení s čl. 38 odst. 2 Listiny a čl. 6 odst. 1 Úmluvy. Podle jeho právního názoru (viz I ÚS 554/04) je nezbytné současně s otázkou spravedlivého procesu, tj. práva na projednání věci v přiměřené lhůtě, zkoumat také otázku toho, jaké důsledky má svou povahou porušení základních procesních práv ve sféře základních práv občana. Je nezbytné v případě ukládaného nepodmíněného trestu odnětí svobody současně zkoumat, zda zásah do osobní svobody pachatele (garantovaný čl. 8 odst. 1 Listiny, resp. čl. 8 odst. 2 Listiny) je v souvislosti s délkou řízení ještě proporcionálním zásahem či nikoliv (nálezn. sp. zn. I ÚS 603/2006). Zákon je pak třeba interpretovat ústavně konformním způsobem tak, aby aplikace zákona obstála v testu proportionality. Pro takový test je nezbytné zkoumat jak délku trestního řízení, tak posoudit účel ukládaného trestu, a to z pohledu individuální prevence, generální prevence, jakož i z pohledu zjištění, zda pachatel skutečně potřebuje výchovu k řádnému životu skrze ukládaný trest v konkrétní výši. Všechny tyto skutečnosti akceptoval soud při rozhodování o konkrétní výměře trestu každého z obžalovaných. V souladu s užitou právní kvalifikací je obžalovaný ing. K.S. ohrožen trestem odnětí svobody v trvání 5-12 let (§ 329 odst. 5 trestního zákoníku) a obžalovaný Z. W. a Z. V. pak trestem odnětí svobody v trvání 5-10 let. Nalézací soud dospěl k závěru, že zejména v případě **obžalovaných ing. K. S. a Z. W.a** by trest ukládaný, byť na dolní hranici zákonné trestní sazby, tj. ve výměře 5 let, který je ze zákona trestem nepodmíněným, představoval nepřiměřený zásah do jeho osobních práv, a to s ohledem na veškerá kritéria i právní názory shora rozvedené. Vzhledem k dosavadnímu beztrestnému životu každého z obžalovaných, délce jich praxe, dospěl soud k závěru, že účelu trestu lze dosáhnout i trestem kratšího trvání. Závěry soudu o naplnění podmínek ustanovení § 58 odst. 1 trestního zákoníku byly odůvodněny jak těmito osobními poměry každého z pachatelů, který navíc je zcela zjevně v závěru své profesní kariéry, tak okolnostem případu. Podle § 58 odst. 1 trestního zákoníku má-li soud vzhledem k okolnostem případu nebo vzhledem k poměrům pachatele za to, že by použití trestní sazby odnětí svobody trestním zákonem stanovené bylo pro pachatele nepřiměřeně přísné a že lze dosáhnout nápravy pachatele i trestem kratšího trvání, může snížit trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby tímto zákonem stanovené. Takové snížení je umožněno podle § 58 odst. 5 trestního zákoníku také v případě, že soud odsuzuje pachatele za pokus trestného činu (což se týká obou obžalovaných) nebo za pomoc k trestnému činu, což se navíc týká zejména obžalovaného Z. W.a. Za přiměřené považoval soud uložit každému z obžalovaných trest odnětí svobody v trvání 3 let, tj. výrazně nižší, než je dolní hranice zákonné trestní sazby. V souladu s ustanovením § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku byl výkon tohoto trestu každému z obžalovaných odložen na přiměřenou zkušební dobu v trvání 5 let. Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku totiž může soud odložit výkon trestu odnětí svobody nepřevyšujícího 3 léta, jestliže vzhledem k osobě a poměrům pachatele, zejména s přihlédnutím k jeho dosavadnímu životu a prostředí, ve kterém žije a pracuje a k okolnostem

případu má důvodně za to, že působní na pachatele, aby vedl řádný život, není třeba jeho výkonu. Tyto podmínky beze zbytku každý z obžalovaných naplňuje. Důvodně lze předpokládat, že toto mimořádné vybočení z jinak řádného dosavadního života, jakož i samotné trestní řízení bude na každého z obžalovaných dostatečně působit tak, aby v budoucnu přehodnotil svoje chování a takového potenciálního trestného jednání se vyvaroval. Podle názoru soudu není třeba ani u obžalovaného Z. W.a, ani u obžalovaného ing. K. S. přistoupit k přímému, tj. nepodmíněnému výkonu trestu odnětí svobody, byť sníženému pod dolní hranici zákonné trestní sazby. V souvislosti s charakterem projednávané trestné činnosti je třeba zdůraznit, že trestné jednání každého z těchto dvou obžalovaných, byť bylo nezbytnou podmínkou k získání licence, rozhodně nebylo jednání účelové, motivované snahou získat finanční prostředky v řádu desítek, či stovek milionů Kč. K dovršení nápravy i k dovršení účelu trestu pak byl každému z obžalovaných uložen dále peněžitý trest ve výměře 100.000 Kč, což představuje 100 denní sazeb v částkách představujících denní sazbu 1.000 Kč. Uložení peněžitého trestu je odůvodněno majetkovým následkem trestného činu každého z obžalovaných a jeho výše je přiměřená osobním a majetkovým poměrům, což zejména u obžalovaného Z. W.a koreluje s částkou, kterou získal jako odměnu za revizní zprávu obsahující nepravdivé údaje. Pro případ, že by výkon peněžitého trestu mohl být zmařen, byl shodně každému z obžalovaných uložen náhradní trest odnětí svobody v trvání 5 měsíců. Nejen k dovršení nápravy každého z obžalovaných, ale také v zájmu ochrany společnosti před obdobným jednáním každého z nich, rozhodl soud uložit jim také trest zákazu činnosti. Prokazatelně se obžalovaní Z. W. i ing. K.S. dopustili trestného jednání v souvislosti se svým specifickým postavením, a to Z. W., jako revizní technik, tj. v souladu s činností, k níž je třeba zvláštního povolení a ing. K.S., jako zástupce stavebního úřadu, tj. z titulu pravomoci úřední osoby. Trest zákazu činnosti byl každému z obžalovaných uložen na dobu 5 let, tj. cca v polovině zákonné trestní sazby vymezené v ustanovení § 73 odst. 1 trestního zákoníku s rozpětím 1 rok až 10 let. K poněkud odlišným závěrům však dospěl soud při rozhodování o trestu, který uložil **obžalovanému Z.V.** Také tomuto obžalovanému mohl soud uložit trest odnětí svobody v rámci trestní sazby § 209 odst. 5 trestního zákoníku, tj. v rozpětí 5-10 let. Důkazy provedenými u hlavního líčení však ve vztahu k obžalovanému Z.V. byly prokázány výrazně společensky škodlivější okolnosti jeho vlastního trestného jednání a také tento obžalovaný prokazatelně získal výrazně vyšší majetkový profit z trestné činnosti. V době spáchání trestného jednání byl v pozici statutárního zástupce, jednatele společnosti XXXXs. r. o. a v závěru svého působení, když byla společnost převedena na nové nabyvatele, byl obžalovaný Z. V. také jediným společníkem této firmy, za jejíž nákup noví společníci uhradili celkově částku 65.000.000 Kč. Dlouhodobě pak společnost XXXXs. r. o. získávala finanční prostředky vyplácené v konečném důsledku ze státního rozpočtu na základě neoprávněně získané licence a dalších úkonů na to navazujících. Obžalovaný sehrával evidentně zásadní roli v celkové trestné činnosti, která je předmětem skutkového děje popsaného v obžalobě. Nálezací soud také u obžalovaného Z. V. přihlédl k dosavadní délce trestního řízení, a to z důvodů shodných jako u obžalovaných ing. K. S. a Z. W.a. Mimořádně vysoký stupeň společenské škodlivosti trestného jednání obžalovaného Z. V. však neodůvodňuje úvahy o tom, že by mu měl být uložen trest odnětí svobody pod dolní hranici zákonné trestní sazby. Naopak právě s přihlédnutím k mimořádně vysokému stupni společenské škodlivosti vzniklému následku ve výši cca 150.000.000 Kč, jakož i vzhledem k následku, který hrozil ve výši několika stovek milionů Kč, považoval soud za přiměřené uložit obžalovanému trest odnětí svobody v polovině zákonné trestní sazby, tj. v trvání 7,5 roku. V této souvislosti je třeba podotknout, že dolní hranicí pro užitou právní kvalifikaci § 209 odst. 5 trestního zákoníku je škoda 5 mil. Kč, když v takovém případě jsou zpravidla odůvodněny úvahy o trestu odnětí svobody v trvání 5 let. Horní hranice trestu odnětí svobody je ze zákona vyměřena na 10 let, avšak horní hranice škody značného rozsahu nikterak stanovena není. V nejmenším proto nejsou odůvodněny úvahy o jakémsi poměru či dokonce přímé úměře ukládaného trestu a výši způsobené škody, neboť kritéria pro konkrétní výměru trestu jsou stanovena v zákoně. V souladu s ustanovením § 56 odst. 1 trestního

zákoníku rozhodl soud o zařazení obžalovaného do věznice s ostrahou, neboť trest mu je ukládán sice za úmyslný trestný čin, avšak nikoliv ve výměře nejméně 8 let. Nejsou proto odůvodněny úvahy pro zařazení obžalovaného do věznice se zvýšenou ostrahou ve smyslu ustanovení § 56 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku. Také obžalovanému Z.V. byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v jeho případě v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člena statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech, když prokazatelně se trestného jednání dopustil jako jednatel společnosti s ručením omezeným. Obžalovanému však byl trest vyměřen na samé horní hranici zákonné trestní sazby, tj. v trvání 10 let, a to právě v zájmu ochrany společnosti před obdobným protiprávním jednáním obžalovaného, které přineslo mimořádně škodlivý následek, když navíc důvodně nelze očekávat, že by neoprávněně odčerpané finanční prostředky byly plně do státního rozpočtu kdykoliv vráceny. Obžalovaný Z. V. měl ze spáchání trestné činnosti zcela nepochybně také majetkový prospěch a soud proto rozhodl uložit mu peněžitý trest ve výměře 5.000.000 Kč, což představuje výměře 500 denních sazeb o výši jedné denní sazby 10.000 Kč. Z pohledu platné právní úpravy § 68 trestního zákoníku, který stanoví okolnosti a podmínky ukládání peněžitého trestu, je výměra tohoto trestu spíše při dolní hranici zákonných možností. Peněžitý trest lze v krajním případě uložit v počtu 730 denních sazeb, když nejvyšší denní sazba může představovat 50.000 Kč (tj. celkově 36.500.000 Kč). Pro případ, že by výkon peněžitého trestu mohl být zmařen, byl také Z.V. stanoven náhradní trest odnětí svobody, a to v trvání 2 let, který lze považovat za přiměřený ukládané výši peněžitého trestu, tj. částce 5.000.000 Kč.

Výrok o vyslovení ochranného opatření

47. Z obsahu trestního spisu bylo dále zjištěno, že již ve stádiu přípravného řízení byly zajištěny finanční prostředky firmy XXXXs. r. o. Usnesením policejního orgánu PČR, NCOZ, SKPV Hradec Králové ze dne 17. 8. 2017 č. j. NCOZ-1141-589/TČ-2016-417503 (č. l. 2974) bylo rozhodnuto podle § 79a odst. 1 trestního řádu o zajištění věci, a to poměrně části finančních prostředků z každé budoucí pohledávky vzniklé společnosti XXXXs. r. o., což bylo podrobně specifikováno ve výroku tohoto usnesení, které nabylo právní moci 16. 10. 2017. Z výroku usnesení je zřetelné, že se netýkalo veškerých finančních prostředků společnosti XXXXs. r. o. nebo konkrétní finanční částky, která by byla uložena na příslušném účtu, ale vztahovalo se na zajištění finančních prostředků z budoucích pohledávek, které představují finanční prostředky průběžně získávané společností XXXXs. r. o., a to zejména od firmy E.ON Energie a. s. na základě dodávek elektrické energie vyrobené ve FVE Medlov. Zajišťovány byly pouze finanční prostředky v té části, na kterou lze nahlížet jako na výnos z trestné činnosti. Ze skutkových zjištění, učiněných v průběhu dokazování u hlavního líčení, učinil nalézací soud závěr o tom, že společnost XXXXs. r. o. neoprávněně získala částku 151.761.773,89 Kč. Lze znovu rekapitulovat, že se jedná o rozdíl mezi částkou 246.778.873,59 Kč, kterou fakturovala a inkasovala firma XXXXs. r. o. za dodávku elektrické energie vyrobené v FVE Medlov v období od 1. 1. 2011 do 30. 6. 2016, tedy jako ze zdroje, který neoprávněně získal licenci v roce 2010 a dále částkou 116.521.947,82 Kč, kterou by za tutéž dodávku elektrické energie ve stejném období mohla firma XXXXs. r. o. inkasovat, pokud by získala licenci až v roce 2011, tedy na základě pravdivých skutečností. V přípravném řízení byly zajištěny finanční prostředky na účtu společnosti XXXXs. r. o. a jejich výše byla průběžně navyšována tak, že v závěru řízení před nalézacím soudem přesáhla částku 54.000.000 Kč. Společnost XXXXs. r. o. však nebyla v procesním postavení obžalovaného, a proto nebyly odůvodněny úvahy o uložení trestu propadnutí věci (viz § 70 odst. 3 trestního zákoníku). Nalézací soud proto postupoval analogicky podle § 101 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku. Podle citovaného zákonného ustanovení může soud uložit ochranné opatření – zabránění věci, která je bezprostředním výnosem z trestné činnosti nebo je zprostředkovaným výnosem z trestné činnosti, pokud hodnota věci tvořící bezprostřední výnos z trestné činnosti není ve vztahu k hodně věci tvořící zprostředkovaný výnos z trestné činnosti zanedbatelná, a pokud taková věc náleží jiné osobě, na kterou pachatel takovou věc převedl, nebo která ji jinak Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

nabyla. Při rozhodování o tomto ochranném opatření se nalézací soud plně ztotožnil s návrhem obžaloby v části, týkající se důvodu i aplikace zákonných podmínek pro vyslovení ochranného opatření – zabránění věci, avšak nikoliv v části, týkající se konkretizace zabrané finanční částky. Lze předpokládat, že konkrétní výše finančních prostředků uložených na účtu firmy XXXXs. r. o., které byly zajištěny, se mění v průběhu času, tj. doslova den ode dne. Jakákoliv zpráva peněžního ústavu o konkretizaci finanční částky tak vždy den následující po jejím vydání, nemusí odpovídat faktickému stavu a není tak objektivní. Nalézací soud rozhodl o zabránění těchto zajištěných finančních prostředků s tím, že jejich výši neuvedl v číselném vyčíslení, ale stanovil ji jako „v plné výši uložené na účtu č. 1015-5504881/0710, který je vedený u České národní banky, IČO: 48136450, se sídlem Na Příkopě 28, 115 03 Praha 1, pod variabilním symbolem 11412016, a to ke dni 28. 1. 2020, tj. ke dni vyhlášení tohoto rozsudku.

Výrok o uplatněném nároku na náhradu škody

48. V rámci adhézního řízení, které je součástí trestního řízení se se svými nároky na náhradu škody připojily dva subjekty. **Firma XXXX a. s.** uplatňovala nárok na náhradu škody ve výši 281.125.489,0 Kč (č. l. 3242), který následně upřesnila a zvýšila na částku 319.750.644,54 Kč (č. l. 3365). Nárok na náhradu škody tato poškozená společnost uplatňovala vůči všem obžalovaným společně a nerozdílně. Druhým poškozeným subjektem byla **Česká republika, XXXX**, která byla **zastoupená Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových**. Tento poškozený subjekt uplatnil rovněž nárok na náhradu škody společně a nerozdílně vůči všem obžalovaným, a to ve výši 371.160.489,09 Kč. Uplatněný nárok vznesla zástupkyně poškozeného subjektu u hlavního líčení před zahájením dokazování, a to shodně jako v předchozím písemném vyjádření (č. l. 3401). Nalézací soud konstatoval, že oba poškozené subjekty se s uplatněnými nároky na náhradu škody připojily řádně a včas, tj. před zahájením dokazování u hlavního líčení. Současně není sporu o tom, že trestným jednáním obžalovaných, jak vyplývá z výroku tohoto rozsudku vznikla škoda, která byla vyčíslena na částku 151.761.773,89 Kč. Firma XXXXs. r. o. inkasovala neoprávněně státní podporu za dodanou elektrickou energii, vykupovanou v letech 2011-2012 firmou E.ON Distribuce a. s., která však cenu refinancovala od spotřebitelů a z dotací získaných od České republiky. V období od 1. 1. 2013 do 30. 6. 2016 firma XXXXs. r. o. inkasovala neoprávněně obdobnou podporu za dodanou elektřinu od firmy E.ON Energie a. s., která však cenu refinancovala od firmy XXXX a. s., jejímž vlastníkem je Česká republika. Firma XXXX a. s. je tzv. operátorem na trhu, který přeprodává elektrickou energii koncovým uživatelům. Tato firma sama je však příjemcem dotací ze státního rozpočtu. Podle názoru nalézacího soudu se lze domnívat zcela důvodně, že primárním poškozeným je tak Česká republika. Vzájemné vztahy a zejména finanční toky mezi oběma subjekty, související s poskytováním těchto dotací však, podle názoru soudu, nebyly spolehlivě prokázány. Stejně tak nebylo prokázáno, zda příp. o jakou částku se zmenšil majetek společnosti XXXX a. s., resp. jakou konkrétní ztrátu utrpěl Český stát, zastoupený XXXX ČR, když část ceny byla refinancována od koncových spotřebitelů. Důvodně se lze domnívat, že oba uplatněné nároky na náhradu škody, a to jak ze strany společnosti XXXX, a. s., tak ze strany České republiky, zastoupené XXXX, resp. Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových se vzájemně překrývají. K oběma uplatněným nárokům na náhradu škody by bylo třeba provádět rozsáhlé dokazování a zejména podrobné výpočty. Takové dokazování by však zjevně překročilo rámec a smysl adhézního řízení, které je sice součástí trestního řízení, avšak primárním účelem trestního řízení je rozhodování o vině a trestu obžalovaných. Nalézací soud proto dospěl k závěru, že byly naplněny podmínky § 229 odst. 1 trestního řádu a odkázal oba poškozené subjekty s uplatněnými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Ostatně analogický postup vyplývá z ustálené soudní praxe (viz např. rozhodnutí KS Brno ve věci 52 T 5/2018, 52 T 4/2017, resp. Vrchního soudu v Olomouci sp. zn. 3 To 144/2018 nebo 1 To 38/2019).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nepravost výroku o zabránění věci a poškozeneý, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 trestního řádu)

Odvolání musí být ve lhůtě uvedené v § 248 trestního řádu nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku, nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Brno 28. ledna 2020

JUDr. Jaroslava Bartošová v. r.
předsedkyně senátu